

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60
9. června 2017

Obsah

I Usnesení, doporučení a stanoviska

USNESENÍ

Výbor regionů

120. plenární zasedání ve dnech 7. a 8. prosince 2016

2017/C 185/01	Usnesení Evropského výboru regionů – Pracovní program Evropské komise na rok 2017	1
---------------	---	---

STANOVISKA

Výbor regionů

120. plenární zasedání ve dnech 7. a 8. prosince 2016

2017/C 185/02	Stanovisko Evropského výboru regionů — Program REFIT – místní a regionální hledisko	8
2017/C 185/03	Stanovisko Evropského výboru regionů — Cestovní ruch jakožto hybná síla regionální spolupráce v EU	15
2017/C 185/04	Stanovisko Evropského výboru regionů — Ekonomika sdílení a on-line platformy – společný pohled měst a regionů	24
2017/C 185/05	Stanovisko Evropského výboru regionů — Nová agenda dovedností pro Evropu	29
2017/C 185/06	Stanovisko Evropského výboru regionů – Regulace kolísání cen zemědělských produktů	36
2017/C 185/07	Stanovisko Evropského výboru regionů — Přezkum směrnice o audiovizuálních mediálních službách	41
2017/C 185/08	Stanovisko Evropského výboru regionů – Akční plán pro integraci státních příslušníků třetích zemí	55

III Přípravné akty

VÝBOR REGIONŮ

120. plenární zasedání ve dnech 7. a 8. prosince 2016

2017/C 185/09	Stanovisko Evropského výboru regionů – EFSI 2.0	62
2017/C 185/10	Stanovisko Evropského výboru regionů — Přezkum směrnice o vysílání pracovníků	75
2017/C 185/11	Stanovisko Evropského výboru regionů — Zachování rybolovných zdrojů a ochrana mořských ekosystémů pomocí technických opatření	82
2017/C 185/12	Stanovisko Evropského výboru regionů — Reforma společného evropského azylového systému	91
2017/C 185/13	Stanovisko Evropského výboru regionů — Legální migrace	105

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

VÝBOR REGIONŮ

120. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 7. A 8. PROSINCE 2016**Usnesení Evropského výboru regionů – Pracovní program Evropské komise na rok 2017**

(2017/C 185/01)

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na:

- sdělení Evropské komise ze dne 25. října 2016 o jejím pracovním programu na rok 2017,
 - své usnesení ze dne 4. června 2015 o prioritách VR pro období 2015–2020 a své usnesení ze dne 15. června 2016 o příspěvku VR k pracovnímu programu Evropské komise na rok 2017,
 - protokol o spolupráci s Evropskou komisí z února 2012,
1. se znepokojením konstatuje, že 60 let od svého založení se Evropská unie nachází uprostřed hluboké krize, důvěra v evropský projekt je i nadále malá, a EU se proto potřebuje změnit. Zároveň poukazuje na to, že rok co rok je místní a regionální úroveň občanů EU považována za nejdůvěryhodnější ze všech úrovní správy v EU. VR se proto angažuje v dialogu s občany na témata pramenící z místních potřeb a zvláštností, do něž se aktivně zapojují místní a regionální představitelé, a přispívá tak k úvahám o Evropě;
 2. souhlasí s Komisí, že obecnými problémy, kterým EU čelí, jsou:
 - potřeba převést hospodářské oživení do vytváření udržitelných pracovních míst a snižování nerovnosti,
 - zavedení evropských mechanismů solidarity, zejména pokud jde o řízení migrace,
 - docílení míru a stability ve stále bouřlivějším světě a zajištění toho, že Unie bude připravena se vypořádat se zvýšenou hrozbou terorismu,
 - potřeba splnit její závazky vyplývající z Pařížské dohody a zajistit ambiciózní a vyvážené politiky v oblasti zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se jí,
 - nejistota související s důsledky referenda ve Spojeném království;

3. ačkoli sdílí přesvědčení Komise, že tyto problémy vyžadují přístup jdoucí zdola nahoru, vedený občany a založený na víceúrovňové správě, zdůrazňuje, že kroky EU se musí zaměřit na posílení postavení občanů;

4. klade důraz na to, že je zapotřebí zapojit místní a regionální samosprávy do přípravy **bílé knihy o budoucnosti Evropy**, a vyzývá Komisi, aby zohlednila stanoviska VR k tomuto tématu a zapojila ho do konzultační fáze;

Pracovní místa, růst, investice a politika soudržnosti

5. lituje, že pracovní program nevěnuje dostatečnou pozornost zásadní úloze **evropských strukturálních a investičních fondů** (ESI fondy) při působení na všechny občany a regiony Evropy, posilování soudržnosti, podpoře inovací a vyjadřování skutečné evropské solidarity v zájmu harmonického rozvoje EU jako celku. Vyzývá Komisi, aby připravila budoucí politiku soudržnosti po roce 2020, jelikož se jedná o hlavní investiční politiku EU, která musí vycházet z místně podmíněného přístupu a aktualizované územní vize. Současně Komisi vybízí, aby pokračovala ve svém úsilí o zlepšení a zjednodušení postupů v rámci ESI fondů s cílem omezit byrokracii a napomoci jejich vyššímu čerpání;

6. připomíná požadavek nezahrnovat do strukturálních výdajů definovaných v Paktu o stabilitě a růstu veřejné výdaje členských států a místních a regionálních orgánů na spolufinancování ESI fondů, jelikož takové investice přispívají k evropským prioritám a mají další pákový efekt pro evropský hospodářský růst;

7. vítá návrh na prodloužení **Evropského fondu pro strategické investice (EFSI)** z hlediska jeho doby trvání i finanční kapacity, avšak konstatuje, že toto oznámení bylo učiněno bez komplexního posouzení dopadů nebo nezávislého zhodnocení, které by návrhu Komise předcházelo. Upozorňuje na to, že je třeba i nadále stavět na synergiích mezi EFSI a ostatními fondy EU, zejména ESI fondy, a zjednodušovat postupy s cílem omezovat byrokracii a napomáhat většímu čerpání fondů EU. Zdůrazňuje, že by měl být posílen také třetí pilíř investičního plánu. Vyzývá Komisi a Evropskou investiční banku, aby zintenzivnily své úsilí o zvýšení povědomí v praxi, o řešení zeměpisné nevyváženosti EFSI, aby se umožnila maximální integrace a synergie investic z hlediska jednotného plánování opatření vyplývajících z politiky soudržnosti, a o zveřejňování podrobnějších informací o projektech financovaných z EFSI se zvláštním důrazem na jejich adicionalitu;

8. hodlá přispět k rané fázi diskuse o návrhu budoucího **víceletého finančního rámce po roce 2020**, včetně reformy vlastních zdrojů;

9. požaduje, aby bylo urychleně přijato **souhrnné nařízení** v zájmu posílení dopadu a zajištění lepšího využívání programů ESI fondů, které jsou již zahrnuty do stávajícího programového období;

10. zdůrazňuje, že je třeba sledovat provádění **městské agendy pro EU**, a vyzdvihuje význam začleňování městského rozměru do ostatních politik EU. V tomto ohledu opakuje svůj požadavek na vypracování bílé knihy o městské agendě pro EU;

11. opakuje svoji výzvu k vytvoření evropského programu v oblasti bydlení, který by se horizontálním způsobem zabýval dosud roztržitým přístupem k bydlení za využití odvětvových politik, jako jsou městská agenda, udržitelný rozvoj, politika soudržnosti, politika hospodářské soutěže nebo sociální iniciativy, například evropský pilíř sociálních práv;

12. podtrhuje potřebu vypracovat kodex chování pro zapojení místních a regionálních orgánů do **evropského semestru 2017** a požaduje, aby byla roční analýza růstu doplněna o územní analýzu včetně zvláštní územní kapitoly ve zprávách o jednotlivých zemích a aby byly vydány pokyny pro členské státy týkající se zapojení místních a regionálních orgánů do národních programů reforem;

13. podporuje, že se Komise i nadále zaměřuje na investice, zejména na určení opatření, která by posílila investice v evropském semestru. V této souvislosti poukazuje na Bratislavské prohlášení Výboru nazvané „Investovat a propojit“, které zdůrazňuje, že místní a regionální růst stimulovaný investicemi musí spočívat na strategiích územního rozvoje, a upozorňuje na to, že je důležité zajistit, aby veřejné rozpočty na podporu kvalitních investic byly využívány v součinnosti s jinými finančními zdroji na regionální, místní, celostátní a evropské úrovni;

14. vítá záměr Komise nadále pracovat na dosažení **cílů udržitelného rozvoje** a zdůrazňuje, že Evropa potřebuje dlouhodobou strategii, aby zajistila inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, jenž poskytne evropskému semestru směr. Tato strategie by měla vycházet z přezkumu strategie Evropa 2020 v polovině období;

15. vítá, že se Komise zaměřuje na nezaměstnanost mladých lidí posílením **záruk EU pro mladé lidi** a **Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí** a vytvořením **evropských sborů solidarity**, jež by měly profitovat z včasného, proaktivního a věrohodného zapojení místních a regionálních orgánů, mládežnických organizací a obecně občanské společnosti;

16. vyjadřuje politování nad tím, že chybí iniciativy zaměřené na potírání dlouhodobé nezaměstnanosti a také na posouzení forem evropského systému pojištění pro případ nezaměstnanosti, který doplní vnitrostátní systémy v případech závažného cyklického hospodářského poklesu a napomůže předejít tomu, aby asymetrický ekonomický šok přešel do strukturálního znevýhodnění pro celou Evropu;

17. požaduje, aby byly v nové **agendě dovedností pro Evropu** zohledněny místní a regionální silné stránky a výzvy, včetně odlišných potřeb místních a regionálních trhů práce, a očekává, že bude zapojen do práce na rámci kvality pro učňovskou přípravu a návrhu o zvýšené mobilitě učňů;

18. čeká na návrh Komise, jak lépe řešit problémy související s rovnováhou mezi pracovním a soukromým životem, zejména pokud jde o zapojení žen do trhu práce;

19. s blížícím se rokem 2018, který je **Evropským rokem kulturního dědictví** se chce zaměřit na kulturu a kulturní dědictví, ale také na mezinárodní kulturní vztahy EU, jež jsou zásadními prvky pro posílení evropské identity a podporu evropských základních hodnot, sociálního začleňování, inovací a mezikulturního dialogu i cestovního ruchu zaměřeného na kulturu a dědictví;

20. poukazuje na potřebu přistupovat k **přezkumu programu Horizont 2020 v polovině období** a nadcházející konzultaci o příštím rámcovém programu pro výzkum a inovace jako k nedílnému procesu, jenž se musí zabývat rozdíly v oblasti inovací v Evropě, a oznamuje, že VR včas přispěje k přezkumu **akčního plánu v oblasti biohospodářství** plánovanému na rok 2017;

Hospodářská a měnová unie

21. konstatuje, že součástí **bílé knihy o budoucnosti Evropy** budou také návrhy ohledně budoucnosti HMU, a uvítal by reformy zaměřené na posílení demokratické legitimacy správy HMU;

22. zdůrazňuje, že ke zlepšení **sociálního rozměru HMU** je nanejvýš důležité řešit sociální i regionální nerovnosti, a vítá záměr Komise navrhnout evropský pilíř sociálních práv, v němž budou stanoveny zásady pro Unii založenou na sociální spravedlnosti a dodržující zásady subsidiarity a proporcionality;

23. vítá návrh na **přezkum Paktu o stabilitě a růstu**, naléhá však na Komisi, aby vzala v úvahu, že je třeba, aby byl tento pakt více prorůstový, zejména pokud jde o investice napomáhající růstu. Znovu opakuje svoji dřívější výzvu k provedení úplného posouzení územního dopadu **evropských statistických pravidel** na veřejné investice;

Energetická unie a politika v oblasti změny klimatu

24. vítá závazek Komise prosazovat **energetickou účinnost** a **energii z obnovitelných zdrojů** v rámci komplexní politiky v oblasti energetické unie spolu s **pravidly řádné správy**, vhodnými opatřeními na podporu inovací a přezkumem uspořádání trhu s elektřinou a dalším zkvalitněním energetické infrastruktury, aby se zajistilo meziregionální a přeshraniční propojení a podpořila se decentralizace energetických systémů jako krok směrem k udržitelnému a flexibilnímu vnitřnímu trhu s energií;

25. konkrétně doporučuje, aby politiky EU v oblasti uspořádání trhu s elektřinou a energie z obnovitelných zdrojů byly koordinované a vyvážené a náležitě zohledňovaly místní a regionální zájmy, jako je přístup malých dodavatelů energie k rozvodné síti na úrovni distribučních soustav;

26. podporuje provádění **Pařížské dohody** a upozorňuje, že překlenutí mezery mezi vnitrostátními závazky a úsilím potřebným k omezení globálního oteplování na úroveň výrazně nižší než 2 °C bude vyžadovat, aby bylo do vnitrostátních závazků začleněno úsilí měst a regionů, a také horizontální i vertikální koordinaci, mimo jiné na úrovni EU a UNFCCC. VR proto žádá Komisi, aby podpořila požadavek VR začlenit tento aspekt do vnitrostátně stanovených příspěvků, zlepšila institucionalizaci platformy NAZCA a činnost bojovníků za klima (climate champions) v sekretariátu UNFCCC a usnadnila sdílení zkušeností na místní a regionální úrovni. VR dále Komisi vyzývá, aby podpořila výzkumné projekty týkající se měst, regionů a změny klimatu s cílem přispět k budoucí práci Mezivládního panelu pro změnu klimatu;

27. vyzývá Evropskou komisi, aby spolupracovala s VR na rozvoji koncepce regionálně a místně stanovených příspěvků v zájmu povzbuzení činnosti na místní a regionální úrovni při dosahování cílů dohodnutých na konferenci COP 21 v Paříži;

28. vyzývá Komisi, aby aktualizovala své **cíle v oblasti klimatu a energetiky** v zájmu dosažení 50 % snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 ve srovnání s úrovní roku 1990 a aby do politik a financování na všech úrovních začleňovala přizpůsobování se změně klimatu. Komise by měla podporovat dobrovolné iniciativy prosazující ve městech a regionech přechod k nízkouhlíkovému hospodářství a odolnosti. Je třeba, aby Komise ve zprávě hodnotící strategii EU pro přizpůsobení se změně klimatu jasněji definovala posílení postavení regionů a měst;

Udržitelný rozvoj

29. vybízí Komisi, aby podporovala provádění **strategií pro snižování rizika katastrof** ve městech a regionech, zejména v přeshraničních regionech, a aby zajistila, že investice EU budou podporovat standardy snižování rizika katastrof;

30. vítá vytvoření **platformy EU věnované ztrátám potravin a plýtvání potravinami** a vyzývá Komisi, aby podnikla kroky v oblasti plýtvání potravinami a stanovila ambiciózní cíl snížit plýtvání potravinami, který by měl být zakotven v celounijní strategii pro udržitelné potravinové systémy včetně ochrany biologické rozmanitosti a hledisek životního prostředí, zdraví, obchodu, řízení zdrojů a územního plánování, ale i sociální a kulturní hodnoty potravin;

31. vyzývá Komisi, aby při provádění **akčního plánu pro oběhové hospodářství** vzala v úvahu doporučení VR a aby na začátku roku 2017 předložila plánovanou revizi **směrnice o pitné vodě**, návrh nařízení o minimálních požadavcích na kvalitu opětovně využívané vody a strategií pro využití, opětovné použití a recyklaci plastů, jež by měla stanovit jasné a ambiciózní cíle, pokud jde o odhazování plastů a uvolňování látek z nich. Vyzývá Komisi, aby navrhla další iniciativy týkající se odvětví stavebnictví a demolic, ustanovení v oblasti ekodesignu a využití druhotných surovin, materiálů a součástí;

32. je připraven a ochoten zintenzivnit v rámci technické platformy pro spolupráci v oblasti životního prostředí svoji spolupráci s Komisí na dlouho očekávaných krocích, pokud jde o prioritní cíl č. 4 uvedený v **7. akčním programu Evropské unie pro životní prostředí na období 2014–2020**. Lituje, že iniciativy plánované na rok 2017 jsou nelegislativní, a opakuje svůj požadavek na vypracování návrhu směrnice EU, jež by pro celé *acquis* EU v oblasti životního prostředí zavedla ustanovení týkající se zajištění dodržování právních předpisů, a na vypracování nové směrnice o přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí;

33. v souladu s nedávným prohlášením Cork 2.0 opakuje svůj požadavek na vypracování **bílé knihy o venkovských oblastech**, jež by sloužila jako výchozí bod politiky rozvoje venkova v období po roce 2020, a požaduje, aby byla vypracována praktická opatření zajišťující, že politiky EU budou přizpůsobené situaci na venkově, neboť venkovské oblasti jsou často opomíjeny a odděleny od hlavního vývoje politik;

34. v souvislosti s přípravami SZP po roce 2020 vyzdvihuje silnou vzájemnou vazbu mezi rozvojem venkova a zemědělstvím, a žádá proto o zavedení podpůrných opatření pro rodinné zemědělské podniky, zejména za účelem zvládnutí nestálosti cen zemědělských produktů;

35. bude se i nadále zasazovat o **udržitelnou správu oceánů** ku prospěchu evropských pobřežních a přímořských regionů a jejich mořských a přímořských ekonomik. Cílem je nastartovat modrý růst a vytvářet pracovní místa; za tímto účelem bude VR úzce spolupracovat s regiony a všemi zúčastněnými stranami při správě a budování kapacit, zvládání výzev v řetězci potravinové produkce, snižování tlaku na životní prostředí vyvolaného nezákonnými rybolovnými praktikami a znečišťováním, a znalostech v námořní oblasti, vědě o mořích a námořních inovacích;

36. lituje, že pracovní program Komise na rok 2017 nevěnuje dostatečnou pozornost **zdraví**, ačkoli by Komise měla podporovat členské státy a jejich regiony v úsilí o zlepšení prevence, reformu a optimalizaci systémů zdravotní péče, zejména pomocí **řešení v oblasti elektronického zdravotnictví**, a rozvoj komplexních strategií v oblasti demografie;

Strategie pro jednotný trh, malé a střední podniky, průmysl, hospodářská soutěž a jednotný digitální trh

37. vítá záměr Komise předložit opatření k posílení **jednotného trhu se zbožím**, zejména pokud jde o vzájemné uznávání a výrobky, které nevyhovují právním předpisům, a zdůrazňuje, že je třeba pokračovat v práci na dokončení jednotného trhu se službami, jenž je oprávněně důležitým ústředním bodem strategie pro jednotný trh;

38. opakuje svůj požadavek, aby byl do evropského semestru začleněn pilíř jednotného trhu společně se systémem pro pravidelné sledování a hodnocení;

39. bere na vědomí záměr Komise postavit se za evropský průmysl a poukazuje na to, že **konkurenceschopnost evropského průmyslu** závisí rovněž na konkurenceschopném dodavatelském řetězci a že obchodní politika má v tomto ohledu významnou roli;

40. zdůrazňuje, že je důležité vytvářet inteligentní regulaci a snižovat administrativní zátěž malých a středních podniků, zejména dalším posílením **programu REFIT** a zajištěním toho, že při formulování nových pravidel bude systematicky zohledňován dopad na malé a střední podniky;

41. vyjadřuje svoji podporu zřízení „**fóra měst k ekonomice sdílení**“, v němž by byl VR jednou z hlavních zúčastněných stran. Dále s lítostí konstatuje, že neexistuje žádný návrh na ochranu práv v nových formách zaměstnání vzniklých v důsledku digitalizace;

42. upozorňuje, že je třeba provést přezkum **rozhodnutí o službách obecného hospodářského zájmu a rámce pro tyto služby**, a vyzývá Komisi, aby v roce 2017 zahájila veřejnou konzultaci, a umožnila tak místním a regionálním orgánům vyjádřit svůj pohled na obtíže, kterým čelí v souvislosti s kontrolou státní podpory při financování služeb obecného hospodářského zájmu;

43. zdůrazňuje, že účinné systémy zadávání zakázek jsou stěžejním prvkem pro schopnost místních a regionálních orgánů plnit investiční cíle EU, a vyzývá Komisi, aby poskytovala pomoc s cílem zajistit úplné provádění **směrnic o zadávání veřejných zakázek** a aby vyhodnotila obtíže, s nimiž se místní a regionální orgány při uplatňování těchto směrnic potýkají;

44. opakuje svůj požadavek na vypracování obnovené **evropské strategie v oblasti cestovního ruchu** v rámci zvláštní rozpočtové položky pro cestovní ruch v EU a naléhá na Komisi i členské státy, aby usnadnily přístup k financování pro malé a střední podniky působící v oblasti cestovního ruchu;

45. vítá snahu Komise dokončit provádění strategie pro jednotný digitální trh, a to i pomocí elektronického zadávání zakázek, k čemuž VR přispěje prostřednictvím nově zřízené společné **participativní širokopásmové platformy**. Zdůrazňuje, že je třeba, aby všechny oblasti v Evropě měly prospěch z jednotného digitálního trhu díky přístupu k vysokorychlostnímu širokopásmovému připojení;

Spravedlnost, bezpečnost, základní práva a migrace

46. zdůrazňuje, že **migrace** je komplexní a mnohaúrovňový proces, v němž hrají důležitou roli jak cílové země, regiony a města, tak země, regiony a města původu. Je důležité prosazovat intenzivnější dialog a úzkou spolupráci mezi členskými státy a orgány jak v EU, tak v zemích původu migrantů a tranzitních zemích, a na příslušné regionální a místní úrovni;

47. vyzývá proto Komisi, aby zohlednila doporučení VR ohledně ochrany uprchlíků v jejich zemích původu a nového rámce pro dohody o partnerství;

48. požaduje, aby byly místní a regionální orgány podporovány při provádění **reformy společného evropského azylového systému** a dalších nástrojů EU vypracovaných na základě **Evropského programu pro migraci**, například revidovaných ustanovení o legální migraci a akčního plánu pro integraci. Vyzývá Komisi, aby při přezkumu Evropského programu pro migraci v polovině období zohlednila doporučení VR týkající se integrace migrantů. Připomíná, že integrace je proces založený na právech i povinnostech;

49. vyjadřuje své znepokojení v souvislosti s obtížným sledováním přítomnosti **nezletilých osob bez doprovodu** a s rizikem, že se stanou obětí obchodování s lidmi a zneužívání. Důrazně vyzývá, aby se zaváděly programy v oblasti začleňování a odborné přípravy, a to jak pro samotné nezletilé, tak pro místní a regionální orgány zabývající se jejich přijímáním, a aby byly zapojeny komunity krajanů dotyčných nezletilých osob, kteří jsou již v hostitelské zemi delší dobu usazeni, s cílem zajistit, že nezletilí budou moci dočasně žít v hostitelských rodinách nebo v řádně vybavených zařízeních, kde bude možné podporovat jejich sociální, emocionální a kognitivní rozvoj;

50. vyzývá Komisi, aby místním a regionálním orgánům poskytla konkrétní a praktické informace o možnostech financování pro **přijímání a integraci migrantů**, a opakuje svůj požadavek na podporu přímého přístupu těchto orgánů k příslušným finančním nástrojům EU;

51. vyzývá Komisi, aby podpořila místní a regionální orgány při rozvoji **strategií prevence zaměřených na boj proti radikalizaci**, aby pokračovala ve shromažďování a propagování osvědčených postupů v oblasti předcházení radikalizaci prostřednictvím vytváření politik na regionální a místní úrovni a aby podporovala spolupráci mezi jednotlivými městy zaměřenou na řešení problému radikalizace;

Obchodní politika EU

52. konstatuje, že Komise zamýšlí pokračovat v obchodních jednáních s **USA, Japonskem, Mercosurem, Mexikem, Tuniskem a zeměmi ASEAN** a také usilovat o nový mandát pro zahájení jednání s Tureckem, Austrálií, Novým Zélandem a Chile, domnívá se však, že by Komise měla vynaložit větší úsilí s cílem prokázat jejich přidanou hodnotu;

53. opakuje, že by Komise měla, obzvláště s ohledem na ambiciózní **budoucí obchodní agendu**, doprovodit každou významnou iniciativu v oblasti obchodní politiky posouzením územního dopadu;

Stabilita a spolupráce vně Evropské unie

54. vítá, že se v **globální strategii EU** výslovně požaduje obnovení externích partnerství, a prohlašuje se, že EU bude podporovat různé způsoby dosažení odolnosti ve svém sousedství, přičemž středem pozornosti budou nejnaléhavější případy vládní, hospodářské, společenské a klimatické či energetické nestability a vypracování účinnějších migračních politik pro Evropu a její partnery;

55. vyzdvihuje příspěvek VR prostřednictvím jeho **smíšených poradních výborů a pracovních skupin** a pořádání Dnů věnovaných rozšíření se zapojením partnerů z přístupujících zemí k cíli Komise v oblasti politiky rozšíření, jímž je podpora sdílené stability a prosperity společně s kandidátskými a potenciálními kandidátskými zeměmi;

56. upozorňuje, že **evropská politika sousedství (EPS)** může mít trvalý účinek jen tehdy, pokud přináší praktické výhody všem příjemcům, a zdůrazňuje, že je nutné uchovávat rovnováhu mezi východním a jižním sousedstvím. Vyzdvihuje úlohu místních a regionálních orgánů při upevňování demokracie a právního státu ve společnosti a požaduje, aby byly více podporovány decentralizační reformy v zemích sousedství;

57. zdůrazňuje, že regionální spolupráce významně přispívá ke globální stabilitě, a naléhá na Komisi, aby zintenzivnila spolupráci s **Evropsko-středomořským shromážděním zástupců regionů a měst (ARLEM), Konferencí regionálních a místních orgánů zemí Východního partnerství (CORLEAP)** a pracovní skupinou VR pro Ukrajinu, zejména při provádění regionálních programů a nových iniciativ;

58. zdůrazňuje, že při provádění přezkoumané evropské politiky sousedství je třeba dát vysokou prioritu iniciativám na podporu procesů decentralizace, navazování partnerství a budování administrativních kapacit na nižší než celostátní úrovni správy. Upozorňuje na iniciativu z Nikósie, kterou VR zahájil s cílem podpořit libyjská města a která pomohla sladit potřeby s technickou podporou tak, aby mohly libyjské místní orgány opět fungovat jako poskytovatelé služeb. Vyzývá Komisi, aby dále podporovala takovéto formy spolupráce zdola nahoru a aby poskytla dostatečné administrativní a finanční zdroje. Opakuje, že je třeba zavést nové nástroje pro budování kapacit v přístupujících zemích a zemích EPS, jež by nahradily předchozí **nástroj pro místní správu**;

59. podporuje nedávný vývoj následující po spojení **Paktu starostů a primátorů EU v oblasti klimatu a energetiky** a **Dohody starostů** s cílem vytvořit největší koalici měst pro boj proti změně klimatu. Je připraven využít své mezinárodní kanály, kontakty, protějšky a partnerství (ARLEM pro Covenant South a Covenant Africa, CORLEAP pro Covenant East, ICLEI a partnerství mezi EU a Čínou v oblasti urbanizace pro severní Ameriku a jihovýchodní Asii atd.) za účelem posílení úsilí v oblasti zmírňování změny klimatu, přizpůsobování se jí a odolnosti vůči ní a v oblasti výzev pro udržitelný rozvoj;

60. žádá Komisi, aby s VR úzce spolupracovala s cílem prosadit konkrétní zájmy, zkušenosti a příspěvky evropských měst v nové správní struktuře Globálního paktu;

61. vítá navrhovaný **nový rámec pro partnerství** se třetími zeměmi a nový evropský plán vnějších investic a vyzývá, aby byly do tohoto procesu zapojeny místní a regionální orgány;

62. naléhá na Komisi, aby podporovala aktivní zapojení místních a regionálních orgánů do rozvojové spolupráce během jednání o přezkumu **Evropského konsensu o rozvoji a provádění cílů udržitelného rozvoje OSN** a jednání o **dohodě navazující na dohodu z Cotonou**, na něž se v březnu 2017 zaměří konference VR o decentralizované spolupráci;

Občanství, správa a zlepšování právní úpravy

63. vyzývá Komisi, aby revidovala nařízení o **evropské občanské iniciativě** za účelem zjednodušení a zlepšení právního rámce tohoto nástroje;

64. vítá iniciativu Komise REFIT, zejména návrh na posouzení transparentnosti a demokratické kontroly postupů pro akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty a pro některé sekundární akty;

65. opakuje svoji výzvu k zahrnutí **posouzení územního dopadu** do fáze posuzování dopadů nových právních předpisů EU, bude-li to třeba. Navrhuje, aby VR a nově zřízené odborné středisko pro územní politiky Společného výzkumného střediska těsněji spolupracovaly při posuzování provádění právních předpisů EU;

66. vyzývá k posílení transparentnosti, spolupráce a efektivity orgánů EU a vítá jejich sdílený závazek v rámci **interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů** společně stanovit obecné cíle a priority, zejména co se týče legislativních návrhů. Požaduje, aby byl VR zapojen do všech fází legislativního procesu s cílem plně využít jeho potenciál v rámci legislativního cyklu;

67. očekává ještě užší spolupráci s Komisí a Evropským parlamentem při monitorování **subsidiarity** a také v souvislosti s konferencí o subsidiaritě, která se bude konat v roce 2017;

68. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předložil Evropské komisi, Evropskému parlamentu, slovenskému předsednictví Rady EU a předsedovi Evropské rady.

V Bruselu dne 8. prosince 2016.

předseda
Evropského výboru regionů
Markku MARKKULA

STANOVISKA

VÝBOR REGIONŮ

120. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 7. A 8. PROSINCE 2016

Stanovisko Evropského výboru regionů — Program REFIT – místní a regionální hledisko

(2017/C 185/02)

Zpravodaj: François DECOSTER (FR/ALDE),

místopředseda rady regionu Nord-Pas-de-Calais-Pikardie

Odkaz: dopis Evropské komise ze dne 13. ledna 2016

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

1. podporuje úsilí Evropské komise, které má zajistit, aby evropské politiky lépe reflektovaly témata důležitá pro vnitrostátní, regionální a místní správu, a připomíná, že to musí být společnou odpovědností všech úrovní správy;
2. souhlasí s názorem, že zlepšení právní úpravy se nedosáhne pouhým snížením objemu legislativy na unijní úrovni – je třeba stanovit úroveň, na níž lze nejlépe dosáhnout vytyčených záměrů, a zdůrazňuje, že při zlepšování právní úpravy je klíčovým prvkem efektivní uplatňování zásady subsidiarity;
3. zdůrazňuje, že veškeré právní předpisy musí zachovat rovnováhu mezi stejně oprávněnými zájmy a očekáváními týkajícími se bezpečnosti (individuální, právní, správní, finanční) na straně jedné a účinnosti, svobody či flexibility na straně druhé. Zajistit vyváženost těchto zájmů v konkrétních souvislostech je úkolem demokratického procesu a je odpovědností demokraticky zvolených zástupců na všech úrovních, aby občanům vysvětlili nezbytné ústupky a kompromisy;
4. bere na vědomí práci, kterou vykonala skupina na vysoké úrovni pro oblast administrativní zátěže (Stoiberova skupina), její závěrečnou zprávu a disentanční stanoviska;
5. bere na vědomí interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů, kterou uzavřely Rada, Komise a Parlament dne 13. dubna 2016, a doufá, že tato nová dohoda přispěje ke zlepšení rozhodovacího procesu EU ve všech stadiích: plánování, návrhu, přijetí, provádění i vyhodnocení; je však znepokojen tím, že konkrétní úloha demokraticky zvolených zástupců místních a regionálních orgánů a VR není v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů zmíněna jinak než v kontextu zúčastněných subjektů, což neodpovídá významu a působnosti, které jim svěřuje Lisabonská smlouva;
6. přeje si být zapojen do další iniciativy v oblasti interpretace a provádění této nové dohody, aby byl jeho potenciál poradní instituce v legislativním cyklu plně využit. Připomíná, že mnoho členů VR má pravomoci, pokud jde o provádění unijních politik;
7. vítá požadavek Evropské komise, která žádá „širší předběžné stanovisko“, které by formulovalo „další návrhy požadavků ukládaných unijní právní úpravou a jednodušší cesty, jak dospět ke stejným nebo dokonce lepším výsledkům“;

8. vítá skutečnost, že požadavky Evropské komise na jeho předběžná stanoviska jsou zaměřeny na konkrétní oblasti, jako jsou např. životní prostředí, energetika, finanční služby, zemědělství atd., v nichž mohou místní a regionální orgány identifikovat určitá zatížení a předkládat návrhy na zlepšení odpovídající jejich potřebám;

9. poznamenává, že toto širší předběžné stanovisko přináší přehled účinků právních předpisů na místní a regionální orgány a vybízí k analýze zaměřené na specifické politiky a odvětví, která by identifikovala úzká místa a zátěže;

10. vítá obecný přístup, kdy se konkrétně regionální a místní subjekty zapojují do konzultací o zlepšování právní úpravy; v tomto ohledu vítá mj. zprávu „Nizozemské provincie pro zlepšování právní úpravy EU“ a upozorňuje na zjištěná úzká místa a navrhovaná specifická řešení;

11. v této souvislosti vyjadřuje svou podporu přijetí Amsterodamského paktu pro konkrétní realizaci městské agendy EU, protože aspekt zlepšování právní úpravy hraje v rámci tematických partnerství významnou roli. V tomto kontextu byla rovněž vypracována studie *Bridge! Better EU regulation for local and regional authorities* (Most – lepší právní úprava EU pro místní a regionální orgány), která obsahuje konkrétní příklady situací, kdy místní a regionální praktiky naráží na překážky evropských právních předpisů;

12. žádá Evropskou komisi, aby prozkoumala navrhovaná řešení vztahující se k odvětvové právní úpravě, proporcionalitě, přeshraničním úzkým místům, státní podpoře a tlaku na provádění auditu a zohlednila je při vypracování nových pravidel;

13. uznává specifickou úlohu místních a regionálních orgánů v řadě oblastí podstatně dotčených právní úpravou EU a jejich působení jako orgánů provádějících právní předpisy EU a řídicích fondy EU a zdůrazňuje, že jejich specifické odpovědnosti jim poskytují dobré příležitosti k vyhodnocení toho, které oblasti regulačních rámců jsou problematické a měly by být případně změněny;

14. je přesvědčen, že všechny správní úrovně musejí zajistit, aby legislativa byla vhodná, efektivní a účinná a nevedla ke zbytečným nákladům a zátěži, ale zároveň chránila občany, spotřebitele, udržitelnost a životní prostředí;

15. je si vědom, že instituce EU musejí všem občanům prokázat hodnotu regulačních rámců i přidanou hodnotu legislativy EU, přičemž musejí respektovat zásady subsidiarity a proporcionality;

16. uznává, že nedávné hospodářské obtíže způsobily situaci, v níž dodatečné náklady způsobené nadměrnou regulací pro řadu místních a regionálních orgánů ještě zhoršily rozpočtové škrty. To v situaci, kdy již došlo ke snížení dostupných zdrojů. To se ukázalo jako zatěžující a vedlo to k většímu tlaku na tyto orgány, aby se snažily snížit administrativní náklady, přičemž tyto orgány současně čelí rostoucí poptávce po činnosti. Opakuje svůj názor, že je nutné zjednodušit a snížit administrativní zátěž, pokud má dopad na důležité úkoly, které jsou místní a regionální orgány povinny provádět;

17. kladně hodnotí, že zprávy a stanoviska doposud přijaté Evropským parlamentem, EHSV a VR potvrdily význam koordinované akce EU v duchu partnerství s vnitrostátními a unijními institucemi i místními a regionálními orgány;

18. podtrhuje skutečnost, že místní a regionální orgány hrají ústřední úlohu při podpoře občanek a občanů překonávajících tísnivou situaci způsobenou dlouhodobými hospodářskými problémy, a to zejména za využití programů EU, a připomíná, že právní jistota a snadný přístup k programům EU za uznání nutnosti strukturálních reforem jsou zásadními předpoklady pro to, aby místní a regionální orgány mohly tuto úlohu plnit;

19. poznamenává, že pro četné místní a regionální orgány je financování ze strany EU důležité při provádění unijní legislativy, zejména pro provádění politiky soudržnosti v závislosti na jejich hospodářské síle;

20. uznává, že dostupnost programů EU a potřebné regulační režimy mohou vytvářet značné obtíže z hlediska interpretace právních rámců, pravidel provádění, auditu a podávání zpráv, a upozorňuje na to, že obtíže pro sponzory projektů související s dlouhodobým vedením záznamů působí často zejména režim auditu, jak uvádí i stanovisko VR k tématu zjednodušení ESI fondů;

21. vítá usnesení Evropského parlamentu o programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT): Současný stav a výhled do budoucnosti ⁽¹⁾, v němž se potvrzuje významná úloha VR jako politického orgánu, a potvrzuje, že program REFIT nesmí být využíván k oslabení norem;

22. podporuje sice záměr snížit byrokracii a odstranit nepotřebnou regulační zátěž, ale zdůrazňuje, že se program REFIT nesmí stát záminkou ke snížení náročnosti požadavků, zejména v oblastech, jako je životní prostředí, bezpečnost potravin, zdravotnictví a práva spotřebitelů;

23. podporuje cíl, aby právní předpisy EU byly na vnitrostátní úrovni pokud možno prováděny v původním rozsahu a pouze v případě, že to vyžadují odborné či profesní důvody, byly normy EU přesahovány. Členské státy a regiony musí však mít i nadále možnost případ od případu rozhodnout, co je nutné pro řádné provádění. Návrh Komise, že gold-plating musí být vždy odůvodněn, by mohl pomoci zvýšit transparentnost. Posílená odpovědnost s ohledem na vnitrostátní a regionální provádění však nesmí vést k zasahování do otázek vnitřní správní organizace a vnitrostátních správních řízení;

24. zdůrazňuje, že je důležité, aby se při hodnocení legislativy braly v úvahu náklady, přínosy i nevýhody – společenské, environmentální a další – pro občany i hospodářství, a to včetně takzvaných „nákladů neEvropy“ ⁽²⁾, tedy nákladů vyplývajících z neexistence společného evropského postupu v daném odvětví;

25. v této souvislosti opakovaně vyzývá Evropskou komisi, aby vypracovala standardní definici gold-platingu platnou pro celou EU, a sice v zájmu právní jistoty při provádění a uplatňování právních předpisů EU a v zájmu omezení nadměrné administrativní zátěže ⁽³⁾;

Konkrétní doporučení

26. naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly rozvoj digitálních metod a nástrojů IKT, mj. v rámci akčního plánu EU „eGovernment“, s cílem zajistit společný formát a postup pro shromažďování údajů potřebných pro sledování a podávání zpráv, a snížit tak administrativní zátěž vznikající vkládáním údajů jak do vnitrostátních, tak i do evropských databází;

27. zdůrazňuje význam „kontrol účelnosti“ umožňujících odhalit překrývání či nesrovnalosti, které vznikly v průběhu let vlivem celé řady cílů a nových politických iniciativ, zejména pokud jde o požadavky na podávání zpráv a dodržování předpisů;

28. zdůrazňuje, že je potřeba lépe porozumět rozsahu povinností podávat zprávy, které jsou uloženy v zájmu dosažení souladu s právními předpisy EU. Navrhuje, aby byl vytvořen a co nejvíce standardizován přehled požadavků na podávání zpráv místními a regionálními orgány a aby použité metodiky podávání zpráv usilovaly o snížení administrativní zátěže občanů, malých a středních podniků i místních a regionálních orgánů;

Komunikace, konzultace a jazyk

29. uznává, že jazyk a jeho užívání může být pro participaci jak překážkou, tak pobídkou. Snadno přístupný a srozumitelný jazyk je klíčovou složkou legislativní a regulační změny;

30. domnívá se, že inkluzivnost vyžaduje jednoduché a jasné vyjadřování, struktury a předpisy, aby bylo možné zajistit, že EU, její účel, programy, politiky, legislativa a praktická pomoc jsou dostupné všem;

⁽¹⁾ P8_TA(2016)0104.

⁽²⁾ Studie Evropského parlamentu *Mapping the Cost of Non-Europe*, 2014–19.

⁽³⁾ Stanovisko Účelnost právních předpisů EU (REFIT), 2013.

31. vyzývá Evropskou komisi, aby z toho důvodu zjednodušila své vyjadřování a učinila jej široce srozumitelné, a navrhuje, aby se používání technického jazyka omezilo na minimum, a to v souladu s právními požadavky;

32. domnívá se, že je potřebná „uživatelsky přátelštější“ a konzistentnější interpretace pravidel a předpisů EU, včetně např. úměrných požadavků na audit, většího využívání pevných sazeb, zjednodušených postupů pro podávání žádostí, uplatňování nároků a podávání zpráv a jednoznačnějšího výkladu předpisů (například v legislativě týkající se státní podpory a zadávání veřejných zakázek);

33. má za to, že EU musí věnovat náležitou pozornost účinné komunikační strategii navržené tak, aby zapojovala partnery, podporovala aktivitu a přitahovala investice;

34. zdůrazňuje vzdělávací a informační úlohu, kterou mají místní a regionální orgány v oblasti politik a programů EU s cílem přiblížit je občanům;

35. zdůrazňuje úlohu informačních středisek Europe Direct při informování občanů o evropských předpisech a evropských programech za použití obsahu a jazyka, které jsou jim blízké;

36. poznamenává, že významnou roli hrají znalostní centra, jako je například Europa Decentraal v Nizozemsku, která usnadňují náležité provádění a výklad právních předpisů EU. Jejich experti plní důležitou úlohu, jelikož místním a regionálním orgánům a jejich sdružením bezplatně poskytují informace a rady. Na druhé straně vysoká poptávka po práci znalostních center ukazuje na potřebu zjednodušení právních předpisů EU;

37. oceňuje, že současné praktické postupy vybízejí občany k účasti na konzultacích. V průběhu konzultací jsou nicméně příspěvky jednotlivých občanů výjimečné, protože většina konzultací je omezeně přístupná z hlediska jazykového a z hlediska používání technických termínů a souvislostí, což občany ve značné míře odrazuje. Z toho důvodu jsou konzultace přístupné jen těm nemnoha občanům, kteří k tomu mají potřebné odborné a jazykové schopnosti. Je důležité zajistit, aby všechny příslušné subjekty, zejména občanská společnost, měly rovný přístup k textům konzultací, které musí být přeloženy do všech úředních jazyků EU a měly by být vypracovány co nejjednodušším, nejjasnějším a nejsrozumitelnějším způsobem, což by umožnilo poskytnout maximum informací o těchto předpisech;

38. je toho názoru, že konzultace s občany by měly doplňovat strukturované veřejné konzultace – neměly by je nahrazovat ani snižovat úlohu institucionálních orgánů, které jsou k tomu příslušné na základě Lisabonské smlouvy;

39. připomíná, že ve fázi legislativního návrhu je důležité zajistit prostřednictvím VR konzultací místních a regionálních shromáždění, neboť reprezentují území a zajišťují demokratickou syntézu skutečných potřeb občanů, a to včetně těch, kteří jako jednotlivci nejsou schopni prosazovat svůj názor;

40. domnívá se, že je v tomto smyslu nezbytné přiznat regionálním a místním orgánům prioritu před soukromými společnostmi, a to jednak z titulu úlohy, kterou jim svěřuje Lisabonská smlouva, jednak protože jsou výrazem demokracie a politické reprezentace;

Programy a financování – technická pomoc, poradenství a podávání zpráv

41. vyzývá Komisi, aby vytvořila jednotné kontaktní místo („one-stop-shop“) pro poradenství v záležitostech právní úpravy, a zajistila tak, že žadatelům o prostředky z fondů EU bude poskytnuto včasné, vhodné, jednoznačné a srozumitelné poradenství;

42. doporučuje, aby v průběhu programového období byly zjišťovány názory odborníků z praxe, aby se zlepšení právního a regulačního rámce mohlo zakládat na praktických zkušenostech;

43. navrhuje využít zvláštní mechanismus financování technické pomoci k tomu, aby se pro programy vytvořily právnícké týmy, k nimž by měli všichni žadatelé volný přístup a které by mohly poskytovat spolehlivé a konzistentní poradenství na základě přijatého jednotného výkladu právních předpisů dle pokynů Evropské komise a na základě stávajících postupů ve věcech právní úpravy financování z prostředků EU, což by odstranilo velkou část nejistoty a odpovědnosti, které nyní nese konečný příjemce;

44. připomíná, že řídicí mechanismy musejí jasně oddělovat správu programu od realizace projektu či programu, aby se předešlo možným střetům zájmů a zaujatému hodnocení;

45. navrhuje maximalizovat v rámci stávajících rozpočtových stropů objem „kasiček“, což by umožnilo programově založený přístup k realizaci, kdy by se několik souvisejících programů kombinovalo a úspěch se měřil celkovými výkony – nikoliv výkony jednotlivých projektů – v oblastech jako je energetika, jmenujeme-li pouze jeden z možných příkladů;

46. navrhuje prozkoumat možnosti rozvinout a zlepšit modely finančního inženýrství. Jedná se mj. o specializované fondy rizikového kapitálu pro klíčová odvětví, účinnější zaměření grantového financování prostřednictvím iniciativy JESSICA k povzbuzení trhu s realitními investicemi a možnost systému mikroúvěrů na základě iniciativy JASMINE k podpoře startupů a malých a středních podniků;

47. navrhuje posílit příležitosti pro spolufinancování, zejména ze strany soukromého sektoru, aby bylo zajištěno, že místním a regionálním orgánům bude k dispozici financování k řešení místních potřeb;

48. žádá Komisi, aby navrhla vytvoření mechanismu, pomocí něhož by se nevyužité a zrušené finanční prostředky vracely zpět do rozpočtu EU tak, jak byly přiděleny příslušnému členskému státu, jako účelově vázané příjmy, aby bylo možné zajistit jejich přidělení a využívání v rámci odvětvových politik daného členského státu, pro které byly schváleny;

49. konstatuje, že k nevyužití finančních prostředků dochází v současném období zejména z důvodu špatného, pozdního a příliš komplikovaného nastavení systému implementace a nevhodného nastavení priorit. Je nezbytné zajistit náležitou komunikaci s místními a regionálními orgány, jakož i vnitrostátními orgány s cílem přenastavit a vyjasnit priority tak, aby příjemci nebyli znevýhodněni;

50. domnívá se, že je tedy třeba zajistit, že zejména víceleté programy financování budou disponovat jistotou plánování a spolehlivostí, aby bylo možné dosahovat stanovených cílů. Větší flexibilita ve víceletém finančním rámci proto nesmí vést k tomu, že bude docházet k přerozdělování prostředků nebo budou financovány nové politické iniciativy na úkor již schválených programů;

51. navrhuje, aby partneři měli v rámci obcí a regionů jednoznačně přidělenou úlohu při podávání zpráv a sledování programů financovaných EU, a to včetně přezkumu výdajů a výsledků a návrhu nápravného opatření, a vyzývá Evropskou komisi, aby poskytla podporu, včetně finančních prostředků, pro místní a regionální orgány, pokud bude zjednodušení, ať legislativní nebo nelegislativní, znamenat navýšení veřejných výdajů na poskytování jejich služeb;

Politika soudržnosti

52. žádá Evropskou komisi, aby podnikla další kroky ke zjednodušení politiky soudržnosti tím, že zohlední návrhy místních a regionálních orgánů, které vyjádřil ve svém stanovisku *Zjednodušení ESI fondů z pohledu místních a regionálních orgánů*, zpravodaj: Petr Osvald (CZ/SES) ⁽⁴⁾;

53. připomíná, že evropské strukturální a investiční fondy (ESI fondy) jsou hlavními nástroji EU k podpoře hospodářské, sociální a územní soudržnosti ve všech členských státech a jejich zjednodušení má zásadní význam pro dosahování cílů politik; mělo by se uvažovat o okamžitém zlepšení v současném programovém období i dlouhodobém zjednodušování, potenciálně vedoucím k podstatnému přezkoumání stávajícího mechanismu realizace a legislativy;

54. upozorňuje zejména na potřebu zjednodušení – včetně legislativních i nelegislativních změn – v oblastech souvisejících s auditem, požadavky na podávání zpráv a pokyny, státní podporou, veřejnými zakázkami a postupy označovanými jako gold-plating;

⁽⁴⁾ CdR 8/2016.

55. poznamenává, že úsilí o zjednodušení vyžaduje cílenou spolupráci všech příslušných útvarů Komise, zejména GŘ REGIO, GŘ EMPL, GŘ COMP a GŘ GROW;

56. vyzývá Komisi, aby poskytla více informací a podpory pro vzdělávání pracovníků místních a regionálních orgánů v oblasti synergie evropských strukturálních a investičních fondů (ESI fondů) a Evropského fondu pro strategické investice (EFPI);

Výzkum a inovace

57. požaduje zjednodušení postupů provádění a podávání zpráv u fondů zaměřených na výzkum a inovace, mimo jiné posílením uplatňování standardních nákladů, zejména co se týče auditu;

Společná zemědělská politika a rozvoj venkova

58. zdůrazňuje doporučení obsažená ve stanovisku *Zjednodušení společné zemědělské politiky (SZP)*, které bylo přijato v říjnu 2015 ⁽⁵⁾;

59. znovu opakuje, že je nutné posílit zásadu důvěry vůči konečným příjemcům tím, že se zmírní povinnost předkládat při závěrečném podávání zpráv zdůvodnění výdajů a že se zasáhne ve fázi kontroly, kdy se pozornost zaměří na výsledky financovaných projektů;

60. je znepokojen tím, že Komise navzdory deklarovaným cílům nové SZP omezit unijní právní předpisy zvýšila produkci předpisů prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci;

61. znovu vyzývá k vyšší míře souladu a doplňkovosti SZP a dalších politik EU, např. politiky (a fondů) v oblasti životního prostředí; větší soulad je nejpotřebnější v případě fondu pro rozvoj venkova a ostatních evropských strukturálních a investičních fondů, které společně plní společný strategický rámec zakládající se na širších politických cílech strategie Evropa 2020;

62. je přesvědčen o tom, že SZP musí být uvedena v soulad s cílem v podobě územní soudržnosti, který je zakotven v Lisabonské smlouvě, a že je nutné vyhnout se tomu, aby se prostřednictvím opatření EU zvýšila územní nerovnováha nebo aby byly ohroženy veřejné služby, například ve venkovských oblastech;

Zjednodušení pro malé a střední podniky

63. považuje za velmi důležité, aby se při probíhajících pracích na zlepšování právní úpravy pro malé a střední podniky plně zohledňovaly skutečné potřeby subjektů v regionálním a místním podnikatelském prostředí;

64. poukazuje na to, že platforma REFIT by rovněž měla věnovat dostatečnou pozornost regulační zátěži, jež dopadá na orgány veřejné správy. Je důležité zajistit, aby nedocházelo k přesouvání regulační zátěže mezi podniky a orgány navzájem;

65. konstatuje po konzultaci vítězů ocenění „Evropský podnikatelsky zaměřený region“, že k oblastem, kde má zjednodušení prioritní význam nebo míra zjednodušení uskutečněného prostřednictvím stávající právní úpravy není ještě dostatečná, patří účast malých a středních podniků v projektech financovaných z EFRR, přístup malých a středních podniků k veřejným zakázkám, práva spotřebitelů a nařízení REACH. Rovněž je nutné v dalších krocích prioritně řešit požadavky na podávání zpráv u obchodních statistik (Intrastat);

66. domnívá se, že jsou potřebná opatření v oblasti administrativního zjednodušení činnosti malých a středních podniků, zvláště pokud jde o DPH;

67. vyzývá k přijetí opatření, která by malým a středním podnikům zjednodušila přístup k veřejným zakázkám; obává se, že stupeň zjednodušení, kterého bude dosaženo novými směrnici a jednotným evropským osvědčením pro zakázky, nemusí být stále dostatečný k tomu, aby zajistil pravidla pro veřejné zakázky, která by byla vstřícná k malým a středním podnikům;

⁽⁵⁾ CdR 2798/2015.

68. konstatuje, že uvedená zjednodušující opatření nesmí ohrozit nezávislost místních a regionálních orgánů přijímat přísnější normy v závislosti na jejich konkrétní situaci a potřebách jejich občanů, zejména v oblastech, jako je rovnost a sociální, environmentální nebo průmyslové politiky;

69. zdůrazňuje, že právní předpisy EU upravující státní podporu v oblasti služeb obecného hospodářského zájmu (SOHZ) se staly příliš podrobné a složité. Došlo k tomu v důsledku velkého množství sekundárních právních předpisů a právně nevynutitelných textů týkajících se státní podpory. Další zjednodušení zvýší právní jistotu, urychlí provádění investičních projektů, zajistí včasné poskytování SOHZ a bude impulsem pro hospodářský růst a zaměstnanost;

70. zdůrazňuje potřebu zvýšit informovanost inovativních malých podniků o nových postupech zadávání veřejných zakázek, o jejich přínosech a mezích a o dostupné podpoře. Po uplynutí tří let musí být posouzen dopad pravidel EU pro zadávání veřejných zakázek, aby se zjistilo, zda malým a středním podnikům usnadnila přístup k zadávacím řízením, zda umožnila odstranit byrokratické překážky a zda přispěla k navázání dlouhodobých partnerství pro dodávky a služby, jež momentálně nejsou na trhu;

71. znovu požaduje, aby byly zvýšeny prahy *de minimis* pro státní podporu SOHZ a práh pro vynětí z povinnosti (podle čl. 108 odst. 3 SFEU) oznámit státní podporu ve formě kompenzace za poskytování veřejné služby poskytnutou subjektům pověřeným provozováním SOHZ, protože tato opatření povedou k dalšímu zjednodušení práce místních a regionálních orgánů i subjektů, které jsou příjemci kompenzací;

Právní předpisy v oblasti životního prostředí

72. upozorňuje na své stanovisko *Právní předpisy EU v oblasti životního prostředí: zlepšení v oblasti podávání zpráv a dodržování předpisů* přijaté v dubnu 2016 ⁽⁶⁾ a žádá Evropskou komisi a členské státy, aby se při kontrole účelnosti povinností monitorování a podávání zpráv v oblasti životního prostředí řídily jeho doporučeními;

73. upozorňuje zvláště na konkrétní doporučení tohoto stanoviska, která se týkají nadměrně zatěžujících požadavků na audit a podávání zpráv, a vyzývá zejména k automatizaci nástrojů podávání zpráv a nalezení synergie mezi požadavky na podávání zpráv, které ukládají různé směrnice; opakuje své doporučení, aby byly u dalších směrnic v oblasti životního prostředí zavedeny „srovnávací přehledy provedení“;

74. podporuje možnost přijetí horizontální směrnice EU, jež by pro celé *acquis* EU v oblasti životního prostředí zavedla ustanovení týkající se zajištění dodržování právních předpisů na základě zásad uvedených v tomto stanovisku;

75. konstatuje, že v roce 2013 měla Evropská unie rozsáhlý soubor 63 závazných a 68 nezávazných cílů, přičemž většiny mělo být dosaženo do roku 2015 a dalších má být dosaženo do roku 2020. Je potřeba změřit dopad těchto cílů na orgány správy na nižší než celostátní úrovni a na podniky a zohlednit ho, když se cíle navrhuje a mění. Již existující cíle, které nejsou užitečné, by měly být zrušeny, aby představitelé místních správ měli dostatečnou autonomii a byli schopni přizpůsobit opatření místním hospodářským a environmentálním podmínkám;

76. opakuje, že pokud jde o požadavky členských států týkající se monitorování a podávání zpráv v oblasti životního prostředí, je nezbytné náležité přiřazení zodpovědnosti a zdrojů a jasné informační toky mezi obcemi, regiony a celostátní úrovní, aby zprávy a ukazatele popisující stav životního prostředí byly konzistentní, efektivní a spolehlivé.

V Bruselu dne 7. prosince 2016.

předseda
Evropského výboru regionů

Markku MARKKULA

⁽⁶⁾ CdR 5660/2015.

Stanovisko Evropského výboru regionů — Cestovní ruch jakožto hybná síla regionální spolupráce v EU

(2017/C 185/03)

Zpravodaj: Hans-Peter WAGNER (AT/ELS), starosta obce Breitenwang

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

Víceúrovňová správa

1. podporuje politiku EU, která má zajistit, aby si Evropa udržela přední postavení nejnavštěvovanějšího regionu na světě, do něhož v roce 2015 zavítalo 51,4 % všech zahraničních turistů (tj. zhruba 609 milionů osob) ⁽¹⁾, a aby byl maximalizován přínos tohoto odvětví pro udržitelnost, inovace, hospodářský růst a zaměstnanost;
2. zdůrazňuje, že v souladu s článkem 195 SFEU spadá cestovní ruch do pravomoci členských států a EU má pravomoc provádět činnosti, jimiž podporuje, koordinuje nebo doplňuje činnosti členských států, a tedy i regionálních a místních orgánů, v tomto odvětví. Vzhledem ke svým pravomocem hrají regionální a místní orgány v tomto ohledu zásadní roli, jelikož mnohé regiony mají v tomto odvětví výhradní pravomoc. Vzhledem k tomu, jaký význam má cestovní ruch pro vnitřní trh, je nezbytné, aby členské státy a regionální a místní úroveň správy spolupracovaly při současném dodržování zásady subsidiarity a víceúrovňové správy a aby byly přijaty společné evropské zásady, kritéria a opatření s evropskou přidanou hodnotou;
3. vyzývá Evropskou komisi (EK) k tomu, aby přepracovala **strategii pro cestovní ruch z roku 2010**, aby zavedla integrovanou politiku EU v oblasti cestovního ruchu ve spojitosti se všemi relevantními politikami EU, aby zvýšila důvěru turistů v odvětví cestovního ruchu celkově, aby posílila svůj přístup ohledně jeho sezónního charakteru a aby navrhla víceletý pracovní program, který bude obsahovat jasné cíle, ukazatele a opatření pro tuto oblast;
4. žádá členské státy EU, aby na základě strategie EU pro cestovní ruch v konzultaci s místními a regionálními orgány vypracovaly svou vnitrostátní politiku v oblasti cestovního ruchu;
5. žádá, aby byla do všech **makroregionálních strategií** ⁽²⁾ doplněna kapitola věnovaná cestovnímu ruchu. Vyzývá EK k tomu, aby ve spolupráci s VR sestavila seznam témat s možnými cíli pro makroregiony v oblasti cestovního ruchu;
6. zdůrazňuje, že cestovní ruch je v současnosti jedním z nejrychleji rostoucích hospodářských odvětví v Evropě. Jedná se o odvětví, které podporuje celosvětový růst a rozvoj, vytváří miliony pracovních míst, podněcuje vývoz a investice, mění životy lidí, podporuje poznávání různých kultur a sdílení hodnot a aktivně přispívá k postupnému upevnění evropské identity u mladých lidí;
7. nabádá **regiony a města** k tomu, aby následně vypracovaly strategie pro oblast cestovního ruchu, jež budou v souladu s evropskými a makroregionálními strategiemi, a vyzývá k navázání spolupráce mezi veřejnými orgány a **partnerství veřejného a soukromého sektoru** za účelem rozvoje, podpory a realizace nové infrastruktury v oblasti cestovního ruchu. Při tom je třeba zohlednit potřeby stárnoucího evropského obyvatelstva a umožnit starším občanům bezbariérové cestování po celé Unii. Tyto strategie by mělo provázet vypracování plánů posílení cestovního ruchu v destinacích, aby se zlepšily jak veřejné, tak soukromé zdroje a zařízení, jež zvyšují jejich konkurenceschopnost. Mimoto je třeba podnítit zlepšení v zavedených destinacích, kde během času ztratily stávající zdroje schopnost přilákat turisty;

⁽¹⁾ Jedná se o údaje Světové organizace cestovního ruchu (UNWTO) OSN, jež byly uvedeny v regionální ročence Eurostatu za rok 2016.

⁽²⁾ COM(2009) 248 final, Strategie Evropské unie pro region Baltského moře; COM(2014) 357, Strategie Evropské unie pro jadranský a jónský region; COM(2010) 715, Strategie Evropské unie pro Podunají; COM(2015) 366 final, Strategie Evropské unie pro alpský region.

8. vyzývá členské státy a Evropskou komisi, aby umožnily a aktivně podporovaly přeshraniční spolupráci místních a regionálních orgánů v odvětví cestovního ruchu;

9. žádá, aby byly vytvořeny **meziodvětvové místní** a regionální **platformy** ⁽³⁾ za účelem propojení, strategického rozvoje a komercializace jednotlivých destinací ⁽⁴⁾ a uskutečňování dialogu a výměny osvědčených postupů a poznatků o využívání finančních nástrojů EU;

10. připomíná, že cestovní ruch je jednou z nejdůležitějších politických oblastí pro přeshraniční spolupráci v Evropě. Vyzývá struktury přeshraniční spolupráce včetně ESÚS a euroregionů k tomu, aby prostřednictvím **přeshraničních koncepcí cestovního ruchu** (například dopravních či marketingových koncepcí) usnadnily přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráci a zvýšily tak přidanou hodnotu, zaměstnanost a regionální nabídku pro spotřebitele. Při tom by měly využít veškerých možných evropských prostředků (například v rámci EFSI, ESI fondů, iniciativy Interreg a programu Horizont 2020) a zapojit organizace, seskupení či sítě z tohoto odvětví, které disponují rozsáhlými zkušenostmi;

Cestovní ruch a infrastruktura

11. žádá, aby byly vynaloženy veřejné a soukromé **prostředky** v zájmu trvalého zlepšení infrastruktury v oblasti cestování a cestovního ruchu ⁽⁵⁾ v odlehlých oblastech, horských regionech, na ostrovech a v pobřežních oblastech, která v mnohých oblastech slouží také k poskytování služeb obecného zájmu, a to s cílem zaručit **dosazitelnost, zásobování a konkurenceschopnost turistických regionů**. Žádá, aby:

- byl vylepšen systém Eurostatu (či jiných organizací, například Evropské komise cestovního ruchu nebo Světové organizace cestovního ruchu OSN) pro shromažďování a zpracovávání údajů o cestovním ruchu (o průjezdech určitou zemí i o pobytech v cílové destinaci);
- byl Eurostat zapojen do poskytování více územně rozdělených dat (nad úroveň NUTS 2 (1)) a přizpůsobení se novým potřebám či požadavkům (např. zahrnutí ukazatelů přístupnosti či emisí CO₂). Destinace tak budou moci využívat spolehlivé a srovnatelné údaje, aby mohly s jejich pomocí vyhodnotit a zlepšit využívání zdrojů z hlediska udržitelnosti;
- bylo vzhledem ke značnému objemu dopravy a narušení životního prostředí a k přetížení infrastruktury v turistických regionech na všech úrovních správy podporováno **řízení kapacit a turistických destinací**;
- byly poskytnuty **finanční pobídky** k rovnoměrnému rozložení a celoevropské koordinaci přílivu turistů ⁽⁶⁾ s jasným zaměřením na sezónní vyvážení;
- byla **přepřepočována bílá kniha EK** s cílem vytvořit konkurenceschopný celoevropský systém mobility, zejména v zájmu snížení zatížení citlivých regionů (mj. městských aglomerací a přírodních oblastí) v důsledku tranzitní dopravy a zajištění kontinuální dopravy z domu do domu, a aby byly poskytovány informace o veřejných dopravních prostředcích a dostupných možnostech ⁽⁷⁾ a byla přijata opatření na podporu veřejné dopravy, zejména dopravy železniční ⁽⁸⁾, a také opatření na podporu evropských a vnitrostátních cyklostezek a dálkových pěších tras;

12. žádá, aby byly do evropských, vnitrostátních a regionálních strategií pro oblast cestovního ruchu zahrnuty otázky týkající se boje proti terorismu, bezpečnosti – zejména na veřejných místech – a civilní ochrany. Obzvláště je nutné začlenit do vnitrostátních, regionálních a místních plánů a postupů pro případ mimořádné události krizovou komunikaci a krizové řízení;

⁽³⁾ Příkladem takovéto platformy je síť evropských regionů pro udržitelný a konkurenceschopný cestovní ruch (Network of European Regions for Competitive and Sustainable Tourism – NECSTouR).

⁽⁴⁾ Například cestovní ruch a zemědělství, cestovní ruch a wellness, cestovní ruch a lázeňský sektor, cestovní ruch a sport, cestovní ruch a místní řemeslná výroba a kulturní a kreativní odvětví, průmysl a muzea.

⁽⁵⁾ A to i v nejvzdálenějších a odlehlých regionech, horských regionech, ostrovních a pobřežních oblastech, přeshraničních regionech, regionech potýkajících se s demografickými problémy, v kulturních a přírodních lokalitách a v nových a zavedených destinacích.

⁽⁶⁾ „Green Routes“, řízení prostřednictvím mytného v určitou denní dobu nebo v určité dny, levnější cesty lodí/jízdné pro turisty ve veřejné dopravě (zejména v železniční dopravě).

⁽⁷⁾ Včetně dostupných možností intermodální dopravy a prodeje jízdenek.

⁽⁸⁾ Například autovlaky či převážení jízdních kol v přeshraničních vlacích.

Investice v oblasti cestovního ruchu

13. vyzývá EK k tomu, aby při přezkumu víceletého finančního rámce v polovině období zásadně přehodnotila svůj přístup k cestovnímu ruchu v rámci ESI fondů, kdy v současném období v některých zemích podporu cestovního ruchu prostřednictvím ESI fondů fakticky vyloučila, přestože jsou v řadě regionů těchto zemí málo rozvinuté oblasti, kde je cestovní ruch prakticky jediným možným nástrojem rozvoje (např. národní parky, environmentálně chráněné oblasti atd.);

14. zdůrazňuje, že je nutné **investovat** do konkurenceschopnosti evropského cestovního ruchu. Zejména malé a střední podniky musejí lépe využívat strategie pro jednotný digitální trh a související podpůrná opatření (EFSI, ESI fondy, ENRF, Interreg, Urbact, LIFE, Horizont, COSME, Kreativní Evropa, Erasmus+, EaSI) ⁽⁹⁾; V této souvislosti by bylo vhodné zavést podpůrné a vzdělávací iniciativy zaměřené na malé a střední podniky za účelem účinnějšího využívání finančních prostředků;

15. podporuje požadavek, aby byla do ročního rozpočtu EU zahrnuta **rozpočtová položka na podporu evropského cestovního ruchu**, z níž by byly financovány inovativní, konkurenceschopné, udržitelné, meziregionální a přeshraniční projekty, a aby byly v regionální politice EU po roce 2020 více zohledňovány **investice související s cestovním ruchem**. Podpora ze strany EU musí malým a středním podnikům přinést ulehčení a je nutné výrazně snížit administrativní zátěž při vyřizování podpory;

16. vyzývá členské státy a jejich regionální orgány, aby priority týkající se cestovního ruchu zahrnuly do svých operačních programů na období po roce 2020 a aby veřejným orgánům a soukromému sektoru umožnily přístup k finančním prostředkům na financování jejich projektů. S ohledem na rychle postupující demografické změny doporučuje, aby byly podporovány iniciativy, jejichž cílem je přizpůsobit turistickou infrastrukturu a dopravní prostředky potřebám stárnuícího obyvatelstva;

17. vyzývá členské státy, aby:

- uspíšily digitalizaci odvětví cestovního ruchu, především pak aby zvýšily dostupnost vysokorychlostního širokopásmového připojení k internetu v nejvzdálenějších, odlehlých, řídko osídlených a horských oblastech;
- doporučuje, aby veřejné orgány využily potenciál Digitální agendy pro Evropu a příležitostí, které tato agenda přináší, k posílení svých služeb elektronického zdravotnictví ve prospěch občanů i turistů;
- přijaly opatření k zajištění výrazného přílivu návštěvníků během celého roku;
- podpořily prodloužení průměrné délky pobytu v cílových destinacích;
- zlepšily způsobilost a zaměstnatelnost pracovníků tohoto odvětví;
- uplatňovaly udržitelnost jakožto jedno z hlavních kritérií řízení destinací a produktů cestovního ruchu;
- zřídily odborná fóra za účelem propagace osvědčených postupů, zejména u malých a středních podniků;

18. vyjadřuje politování nad tím, že malé a střední podniky kvůli neznalosti nedostatečně využívají EFSI, a podporuje zřízení **regionálních investičních platforem** v rámci EFSI, jež mají malým a středním podnikům umožnit přístup k informacím a znalostem po vzoru regionálního rozvoje (například „theALPS“ ⁽¹⁰⁾). V návaznosti na své prohlášení „Investovat a propojit“ ⁽¹¹⁾, které bylo přijato na 7. evropském summitu regionů a měst v Bratislavě, proto VR navrhuje EK a EIB, aby byla společně zřízena **celoevropská investiční platforma** pro malé a střední podniky působící v oblasti cestovního ruchu a aby byla v rámci EFSI společně realizována místní fóra pro investice do cestovního ruchu. Konkrétně by mělo být do roku 2018 uskutečněno pět pilotních projektů v modelových regionech (venkovské/odlehlé či nejvzdálenější regiony, horské regiony, příhraniční regiony, ostrovní/pobřežní regiony a města), pokud možno i se zapojením sítí, jako jsou NECSTouR, Sdružení evropských příhraničních regionů (EABR), evropská seskupení pro územní spolupráci či euroregiony;

⁽⁹⁾ „Guide on EU funding for the tourism sector 2014–2020“. <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/18164/attachments/1/translations/en/renditions/pdf>.

⁽¹⁰⁾ <http://www.thealps.travel/en>.

⁽¹¹⁾ COR-2016-02559-00-00-DECL-REF.

19. vyzývá regiony a ESÚS, aby ve spolupráci s řídicím výborem EFSI a EIB motivovaly banky ve svých regionech k tomu, aby zaváděly **investiční programy**, které budou usnadňovat přeshraniční investice a budou malým a středním podnikům působícím v oblasti cestovního ruchu napomáhat v přístupu k finančním prostředkům EU a k prostředkům soukromého sektoru (partnerství veřejného a soukromého sektoru);

20. vyzývá EK k tomu, aby podporovala **přeshraniční mikroprojekty a malé projekty** v oblasti cestovního ruchu a také **projekty v oblasti navazování mezilidských kontaktů**, které obzvláště v příhraničních regionech výrazně přispívají k vytváření pocitu evropské sounáležitosti;

21. opakuje svůj požadavek, aby byly zvýšeny prahové hodnoty „de minimis“ pro státní podporu na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, jež je často prospěšná i pro infrastrukturu v oblasti cestovního ruchu, na 1 milion EUR pro jeden případ na tři účetní období. V regionech, jejichž hospodářská a sociální stabilita v podstatné míře závisí na cestovním ruchu, a které vykazují vysokou míru nezaměstnanosti, by měly tyto prahové hodnoty platit i pro veřejné investice do infrastruktury v oblasti cestovního ruchu, pokud ji pravidelně využívá i místní obyvatelstvo. Současně připomíná, že stávající obecné nařízení o blokových výjimkách č. 651/2014, které bude platit až do 31. prosince 2020, již zahrnuje podporu určenou na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví a podporu na sportovní a multifunkční rekreační infrastrukturu;

22. poukazuje na to, že cestovní ruch je ústředním prvkem strategie řady méně rozvinutých regionů, které mají značný a ještě stále ne plně využívaný hospodářský a ekologický potenciál;

Zlepšování právní úpravy

23. poukazuje na potíže související s **regulačním rámcem** a doporučuje členským státům, aby prostřednictvím vnitrostátní úpravy zbytečně nezpříšňovaly právní předpisy EU (tzv. gold plating). VR doporučuje EK, aby v rámci programu REFIT vyvinula následující iniciativy vztahující se k odvětví cestovního ruchu, konkrétně aby:

- zjednodušila předpisy pro poskytovatele širokopásmového připojení, a aby usilovala o uplatňování tržního a technologicky neutrálního přístupu;
- přezkoumala povinnosti v oblasti osvěty a informování, jež jsou stanoveny ve směrnici EU o právech spotřebitelů;
- přezkoumala a popřípadě přepracovala směrnici o souborných službách pro cesty. Je třeba zamezit přílišné byrokracii a právní nejistotě;
- zmírnila informační povinnost stanovenou v nařízení o poskytování informací o potravinách (č. 1169/2011) v pohostinství;
- zjednodušila platné předpisy pro převážení tekutin v letecké dopravě ⁽¹²⁾;

24. vyzývá k tomu, aby byl ve strategiích pro regeneraci center měst při posuzování budoucí potřeby investic do regenerace či infrastruktury pečlivě zvážena potenciální dopad těchto investic z hlediska zachování či zvýšení turistické atraktivity daného místa a zlepšení přístupnosti pro občany a návštěvníky s omezenou schopností pohybu;

Tematický cestovní ruch

25. navrhuje, aby byly ve smyslu inteligentní specializace (inteligentní regiony/města) **podporovány tematické projekty v oblasti cestovního ruchu** ⁽¹³⁾ s cílem zamezit negativním dopadům masové turistiky, a aby bylo **zavedeno označení „Evropské město inteligentního cestovního ruchu“**, které by představitele odvětví cestovního ruchu, EK, EP a VR každoročně udělovali nanejvýš 3 městům či regionům EU. Při tom je třeba věnovat zvláštní pozornost podpoře udržitelných a konkurenceschopných turistických destinací, jakožto doplnění iniciativy Evropské turistické destinace nejvyšší kvality (EDEN). Je třeba zohlednit oblasti mimo centra měst a mimo nejnavštěvovanější města tak, aby měly z cestovního ruchu užitek i městské uzly na okrajích metropolitních oblastí nebo malá a středně velká města.

⁽¹²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 185/2010 ze dne 4. března 2010, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti (Úř. věst. L 55, 5.3.2010, s. 1).

⁽¹³⁾ Vinařský cestovní ruch, gastronomie, ekoturistika, studium jazyků, aktivní cestovní ruch, cykloturistika, život na venkově, tradice, náboženství, umění, vzdělávání, výzkum, různé populární druhy sportů, cestovní ruch spojený s podnikáním či účastí na konferenci, MICE (Meetings, Incentives, Conventions and Events) atd.

26. zdůrazňuje, že městský cestovní ruch podněcuje změny v podobě měst tím, že jsou modernizována veřejná prostranství, infrastruktura a dopravní spojení a jsou budována zařízení občanské vybavenosti a rekreační zařízení. Z toho mají užitek nejen turisté, ale také místní komunity a občané;

27. žádá, aby byl podporován **cestovní ruch s kulturním, přírodním, historickým a náboženským zaměřením**, který přispívá k zaměstnanosti, multikulturnímu porozumění a k místnímu a regionálnímu rozvoji a rozvoji venkovských oblastí. Dále žádá, aby byly navzájem propojeny turistické atrakce s cílem vytvořit tematické trasy na evropské, vnitrostátní a místní úrovni, jako jsou města a lokality vyhlášené světovým dědictvím UNESCO. V této souvislosti by se měla v EU vytvořit evropská síť měst zapsaných na seznamu světového dědictví a měla by se přijmout konkrétní opatření k jejich zachování a k informování o jejich existenci;

28. připomíná, že turistika zaměřená na zdraví a wellness je jedním z nejrychleji rostoucích segmentů cestovního ruchu, který přitahuje starší evropské občany a návštěvníky ze třetích zemí, a doporučuje, aby bylo odvětví cestovního ruchu pevněji provázáno s agendou stříbrné ekonomiky;

29. zdůrazňuje, že **venkovský cestovní ruch** umožňuje zachovat místní komunity tím, že vytváří pracovní místa, podporuje rozvoj, chrání životní prostředí a podporuje kulturu, umění a řemesla na venkově, a vyzývá

- venkovské regiony k tomu, aby na základě strategií regionálního rozvoje vypracovaly **integrované strategie** pro rozvoj venkovského cestovního ruchu, které mohou mít také **přeshraniční charakter**. Tyto strategie by měly být zaměřeny na plynulá dopravní spojení, která umožní bezbariérovou mobilitu do a v rámci venkovských oblastí;
- k tomu, aby byla podporována **spolupráce mezi malými a středními podniky v oblasti nabízených služeb** tím, že budou na mezipodnikové úrovni plošně působit poradci v oblasti inovací s cílem přilákat turisty z řad obyvatelů měst;
- ke zřízení fór a platform pro výměnu poznatků, jež malým a středním podnikům umožní vytvářet doplňkové produkty s vyšší hodnotou pro turisty;
- venkovské oblasti, aby ve svých strategiích rozvoje věnovaly větší pozornost kulturnímu dědictví, protože přispívá k zachování a vytváření pracovních míst, podpoře zemědělských podniků, ochraně kulturní krajiny a podpoře umění a řemesel na venkově;
- v této souvislosti, aby byla do společné zemědělské politiky po roce 2020 zahrnuta konkrétní podpora určená malým a středním podnikům působícím v odvětví cestovního ruchu ve venkovských oblastech s cílem ještě více podpořit agroturistiku;

30. zdůrazňuje význam gastronomického cestovního ruchu pro vytváření nových a udržitelných pracovních míst a upozorňuje na to, že cílem rozvoje tohoto odvětví cestovního ruchu je podpora kvalitních tradičních a místních výrobků. Vzhledem k tomu, že více než třetina částek utracených v cestovním ruchu připadá na konzumaci potravin, je gastronomie jistým a podstatným zdrojem příjmů;

31. připomíná, že podporuje iniciativy „Evropské hlavní město kultury“, označení „Evropské dědictví“, „Dny evropského dědictví“ a „Cena Evropské unie za kulturní dědictví“;

Změna klimatu a udržitelný rozvoj

32. připomíná, že cestovní ruch v řadě regionů zabezpečuje hospodářský růst, příjmy a zaměstnanost. VR vyzývá regiony k tomu, aby ve svých **konceptech cestovního ruchu** ⁽¹⁴⁾ dbaly na **udržitelnost** ⁽¹⁵⁾, a to pomocí inovačních nástrojů pro monitorování a posílení udržitelnosti cestovního ruchu v jeho třech rozměrech – ekologickém, sociálním a hospodářském –, díky čemuž bude uplatňován holistický přístup, v jehož rámci bude předvídáno zvýšené zatížení životního prostředí v důsledku cestovního ruchu a bude se mu předcházet. Vypracovávání těchto konceptů by mělo být cíleně podporováno v rámci politiky soudržnosti EU;

33. žádá, aby bylo přijato evropské legislativní opatření v reakci na rozvoj ekonomiky sdílení, který vedle pozitivních dopadů přináší také rizika, jako je například absence sociálního zabezpečení zaměstnanců, absence předpisů ohledně ubytování klientů/turistů, přenášení rizik ze zaměstnavatelů na zaměstnance, negativní fiskální dopady a chybějící kontrola kvality destinace;

⁽¹⁴⁾ Po vzoru regionů sítě NECSTouR.

⁽¹⁵⁾ Například diverzifikovaná nabídka v oblasti wellness, kultury a sportu, nesezónní produkty pro celoroční provoz, modely pro zjišťování dopadu různých způsobů trávení dovolené a rekreačních aktivit na klima.

34. podporuje rozvoj udržitelného kulturního cestovního ruchu ve městech, který může podstatným způsobem přispět k vytváření příjmů na inovační postupy v oblasti uchovávání a správy kulturního dědictví. Cestovní ruch ve městech rovněž podporuje inovace. Využívání informačních a komunikačních technologií a koncepce inteligentních měst nejen zpřístupňuje návštěvníkům pobyt, ale zkvalitňuje také život místnímu obyvatelstvu;

35. vybízí turistické regiony, aby s ohledem na změnu klimatu diverzifikovaly své **hospodářské priority** – zejména horské či pobřežní regiony mají příznivé předpoklady pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů (vodní či větrná energie, solární energie, geotermální energie, biomasa) – a aby spolu s tímto odvětvím investovaly do projektů šetrných ke klimatu s využitím takových nástrojů, jako jsou například energetická řešení pro hotely (Hotel Energy Solutions – HES) ⁽¹⁶⁾ a hotely s téměř nulovou spotřebou energie (Nearly Zero Energy Hotels – neZEH) ⁽¹⁷⁾;

36. žádá EK, aby podporovala kampaně, jejichž cílem je zvýšit informovanost v tomto odvětví o udržitelném hospodaření s přírodními zdroji (co se týče snížení spotřeby vody, plýtvání potravinami a spotřeby čisticích a hygienických prostředků);

Trh práce, vzdělávání a výzkum

37. žádá EK a členské státy, aby přijaly další opatření zaměřená na **formální přeshraniční uznávání kvalifikací v oblasti cestovního ruchu** a na všestranné vzdělávání s cílem omezit jeho sezónní charakter. Uznávání kvalifikací se musí řídit vysokými kritérii ⁽¹⁸⁾;

38. zdůrazňuje, že je nutné bojovat proti využívání nehlášené nebo částečně nehlášené práce, které je v odvětví cestovního ruchu obzvláště rozšířené ⁽¹⁹⁾;

39. vyzývá EK k tomu, aby v rámci EURES ve spolupráci s vnitrostátními personálními agenturami vypracovala programy pro oblast cestovního ruchu, které umožní **celoevropské zprostředkovávání pracovních míst** pro kvalifikované pracovníky v turisticky vytížených regionech;

40. vyzývá místní a regionální orgány a personální agentury, aby navázaly spolupráci s odvětvím cestovního ruchu v oblasti kvalifikací s cílem poskytovat v rámci celoživotního učení další vzdělávání, které bude rozvíjet kvalitu (udržitelnost, péče, bezpečnost atd.) a marketing (digitalizace) v odvětví cestovního ruchu;

41. vítá skutečnost, že byly na 70. zasedání Valného shromáždění Organizace spojených národů přijaty nové cíle udržitelného rozvoje ⁽²⁰⁾, a zdůrazňuje, že mezi těmito 17 cíli je cestovní ruch výslovně uveden v cílech č. 8, 12 a 14, jelikož je s to podpořit hospodářský růst, začlenění a důstojnou práci pro všechny, udržitelnou spotřebu a výrobu a zachování a udržitelný rozvoj vodních zdrojů. K hlavním oblastem činnosti při tom patří prosazování zájmů a zvyšování povědomí, získávání a šíření poznatků, tvorba politik, budování kapacit a vzdělávání;

42. v rámci evropské vzdělávací kampaně navrhuje, aby:

- byly podporovány iniciativy založené na partnerství veřejného a soukromého sektoru s cílem urychlit spojením vzdělávání a praxe **profesionalizaci tohoto odvětví** ⁽²¹⁾;
- byly **propojeny střední odborné školy, vysoké odborné školy a univerzity** v oblasti cestovního ruchu, a aby byl posouzen vliv programu Erasmus+ na odvětví cestovního ruchu;
- byla vytvořena Evropská akademie cestovního ruchu, a aby byl zřízen **post v rámci programu Jeana Monneta pro výzkum v oblasti evropského cestovního ruchu**;

⁽¹⁶⁾ <http://hotelenergysolutions.net/>.

⁽¹⁷⁾ <http://www.nezeh.eu/home/index.html>.

⁽¹⁸⁾ EK 2016, Mapping and performance check of the supply side of tourism education and training; COM(2014) 86, Evropská strategie pro větší růst a vyšší zaměstnanost v pobřežním a námořním cestovním ruchu.

⁽¹⁹⁾ Usnesení EKOS k tématu Nehlášená práce, březen 2014 (<https://www.etuc.org/documents/etuc-resolution-undeclared-work#.WA9SumeXCuk>).

⁽²⁰⁾ <https://sustainabledevelopment.un.org/>.

⁽²¹⁾ Parliament Magazine, číslo 437, 27. června 2016, s. 28–29; příklad *Youth on the Spot – Special Partnership on tourism*.

43. vyzývá členské státy, regiony a města k tomu, aby urychlily začlenění migrantů a žadatelů o azyl na trh práce a aby využívaly jazykových znalostí a odborných dovedností migrantů a rozvíjely je prostřednictvím vzdělávacích kurzů;

Cestovní ruch a evropské občanství

44. zdůrazňuje, že evropský občan jakožto turista v EU sám sebe vnímá coby spotřebitele, který je chráněn právem EU a může se volně pohybovat na vnitřním trhu EU a v schengenském prostoru. Cestovní ruch má tudíž značný význam pro **vytváření smyslu pro evropské občanství** a pro podporu vzájemného porozumění. Proto by měly být vytvořeny pobídky k tomu, aby evropští občané častěji trávili svou dovolenou v Evropě. VR vyzývá EK a členské státy k tomu, aby při respektování zásady subsidiarity a uplatňování víceúrovňové správy zvážily tyto kroky:

- bezplatné jízdenky InterRail pro mladé evropské občany, kteří dosáhli věku 18 let, aby mohli procestovat Evropu a lépe ji poznat, jak navrhl Evropský parlament ⁽²²⁾;
- prostřednictvím bezplatné „**European Citizen Travel Card**“, kterou by mohly členské státy, regiony a města dobrovolně začít používat, nabídnout občanům EU cestujícím po EU výhodnější ceny ve veřejné dopravě (včetně převážení jízdních kol a systémů půjčování kol), v muzeích atd. Tato karta by měla být k dispozici na internetových stránkách VR a EK, ve všech infocentrech Europe Direct a u zúčastněných turistických sdružení a měla by platit spolu s průkazem totožnosti či cestovním pasem jedné ze zemí EU;
- vytvořit **elektronický evropský turistický průkaz** (GPS aplikace „DiscoverYrope App“, která by byla propojitelná se sociálními médii);
- zavést „**European Traveller's Pass**“ s užitečnými turistickými informacemi pro občany EU (práva spotřebitelů, zdravotní péče, adresy konzulátů mimo Evropu, telefonní čísla pro tísňové volání, informace o „European Citizen Travel Card“);

45. zdůrazňuje, že cestovní ruch významným způsobem přispívá k budování porozumění mezi lidmi a umožňuje lépe poznávat jiné kultury;

46. navrhuje, aby byla zavedena **cena pro sdělovací prostředky (jakýsi Oscar v oblasti cestovního ruchu)**, již by udělovaly EK, EP a VR za dokumentace (v tištěných a audiovizuálních médiích), které zprostředkovávají informace o evropském kulturním a přírodním dědictví a o regionálních a místních turistických atrakcích v Evropě a přispívají k vytváření smyslu pro evropské občanství;

Vnější rozměr cestovního ruchu

47. zdůrazňuje **význam vnitřního trhu a schengenského prostoru** pro přeshraniční cestovní ruch a místní trhy. VR důrazně vyzývá členské státy EU k tomu, aby zaručily absenci hranic v schengenském prostoru;

48. vítá vízový balíček ⁽²³⁾, který EK přijala v dubnu 2014, a zdůrazňuje, že **zjednodušení vízového režimu** jsou rozhodujícím předpokladem pro to, aby byli turisté motivováni k návštěvě Evropy ⁽²⁴⁾. V tomto ohledu je nutné pečlivě zvážit bezpečnostní otázky a hospodářský přínos cestovního ruchu. Výbor v této souvislosti vítá zavedení evropského systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS) ⁽²⁵⁾, který má posílit bezpečnost cestování do schengenského prostoru v rámci dohod o bezvízovém styku;

⁽²²⁾ Myšlenka bezplatných jízdenek InterRail, které by umožňovaly po určitou dobu neomezeně cestovat vlakem ve všech zúčastněných zemích a mezi nimi navzájem, byla projednávána na plenárním zasedání EP ve Štrasburku ve dnech 3.–6. října 2016.

⁽²³⁾ COM(2012) 649 final, Provádění a rozvoj společné vízové politiky k podpoře růstu v EU.

⁽²⁴⁾ ETC 2015, *Improving the Visa Regimes of European Nations to Grow Tourism: A view from the European Travel Commission*.

⁽²⁵⁾ COM(2016) 731 final, Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a mění nařízení (EU) 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/794 a (EU) 2016/1624.

49. navrhuje, aby byly otázky týkající se cestovního ruchu, zejména opatření ke zvýšení bezpečnosti evropských turistů ve třetích zemích, zpracovány ve zprávě Evropsko-středomořského shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM);

50. podporuje nově zřízené platformy pro spolupráci EU s mezinárodními partnery, například s Čínou, prostřednictvím takových iniciativ, jako je Výbor pro rozvoj kultury a cestovního ruchu v rámci evropské a čínské strategie rozvoje „Jeden pás, jedna cesta“ (OBOR – one belt, one road) ⁽²⁶⁾;

Propagace cestovního ruchu

51. plně podporuje rozhodnutí vyhlásit rok 2018 „Evropským rokem kulturního dědictví“, neboť cestovní ruch podstatným způsobem přispěje ke všem relevantním iniciativám, a žádá, aby byl vyhlášen Evropský rok cestovního ruchu;

52. žádá, aby byla koordinována společná **propagace Evropy ve třetích zemích** mezi zastřešující organizací vnitrostátních reklam v oblasti cestovního ruchu a Evropskou komisí cestovního ruchu;

53. vybízí k tomu, aby byla posílena turistická nabídka a aby byla zaměřena na konkrétní země, zájmové skupiny, profese atd., přičemž je třeba dbát na to, aby byly informace šířeny přiměřeným a srozumitelným způsobem s využitím co nejmodernějších prostředků a v celosvětovém měřítku. Lepší dostupnost informací o evropských produktech v oblasti cestovního ruchu může podpořit cestovní ruch v rámci Evropy i příliv turistů ze vzdálenějších zemí;

54. vyzývá Komisi, aby se intenzivněji zabývala vzájemnými vlivy mezi odvětvím cestovního ruchu a migrací/přílivem uprchlíků, aby posoudila jejich kulturní, hospodářské a společenské dopady a aby ve spolupráci s VR identifikovala možné příležitosti pro dotčené regiony (trh práce atd.);

55. doporučuje EK, aby:

— se zasadila o vytvoření **evropské značky (loga EU)** a o regionální, meziregionální a nadnárodní propagaci značek a zřízení evropských marketingových platform (marketingové programy EU, například pro alpský region nebo pro Středomoří) s cílem propagovat Evropu na zahraničních trzích, a to s přihlédnutím ke specifické úloze měst a regionů a k rozmanitosti jejich přírodního a kulturního dědictví ⁽²⁷⁾;

— přijala opatření s cílem motivovat evropské občany k tomu, aby častěji trávili dovolenou v Evropě. Měl by být uvažován vzor pro **„European Citizen Travel Card“**, v níž by byly uvedeny obecné informace, které by turistům usnadnily cestování a zvýšily by jeho bezpečnost, a také prezentovány výhody cestování po Evropě;

— na internetových stránkách www.visiteurope.com zřídila **„EU tourism roadshow“** a **atlas evropských kulturních cest** ⁽²⁸⁾;

— zvážila zavedení standardního **evropského systému klasifikace a zajišťování kvality** s cílem doplnit celostátní či regionální klasifikaci hotelů (například podle počtu hvězdiček) a standardy kvality stanovené na vnitrostátní úrovni;

Interinstitucionální spolupráce

56. vyzývá EK k tomu, aby VR zapojila do každoročního evropského fóra cestovního ruchu a Evropského dne cestovního ruchu;

57. žádá, aby příslušné výbory a orgány EP a VR vedly jednou ročně diskusi věnovanou cestovnímu ruchu, která by mohla zahrnovat také společné slyšení zainteresovaných stran z tohoto odvětví;

58. vyzývá budoucí předsednictví Rady EU, aby do svého programu zařadila témata týkající se evropského cestovního ruchu, a aby do jejich projednávání zapojila zástupce VR;

⁽²⁶⁾ Parliament Magazine, číslo 437, 27. června 2016, s. 28–29.

⁽²⁷⁾ European Tourism Manifesto 2016, *Tourism for Growth and Jobs* (<http://www.tourismmanifesto.eu/>).

⁽²⁸⁾ COM(2014) 477 final, Na cestě k integrovanému přístupu ke kulturnímu dědictví pro Evropu.

59. podporuje prohlášení o cestovním ruchu pro růst a pracovní místa (*Tourism for Growth and Jobs Manifesto*) ⁽²⁹⁾, což je iniciativa evropských veřejných a soukromých subjektů z odvětví cestovního ruchu, a navrhuje toto prohlášení podepsat s cílem spojit síly v zájmu toho, aby Evropa zůstala atraktivní turistickou destinací a aby cestovní ruch i nadále přispíval k hospodářské, sociální a územní soudržnosti v Evropě;
60. vyzývá Světovou organizaci cestovního ruchu (UNWTO), aby podpořila jeho iniciativu zaměřenou na rozvíjení evropského cestovního ruchu.
61. vyzývá k tomu, aby vlády a soukromý sektor podporovaly opatření a postupy zaměřené na odpovědný cestovní ruch v souladu se zásadami Globálního etického kodexu cestovního ruchu, který vypracovala Světová organizace cestovního ruchu (UNWTO) a který představuje komplexní rámec pro rozvoj udržitelného, odpovědného a všeobecně přístupného cestovního ruchu zohledňující všechny jeho hospodářské, sociální, kulturní a environmentální aspekty;
62. klade zvláštní důraz na sociální odpovědnost odvětví cestovního ruchu a vyzývá evropské a mimoevropské občany, aby se chovali jako informovaní a odpovědní turisté a aby respektovali místní zvyklosti a kulturu.

V Bruselu dne 7. prosince 2016.

předseda
Evropského výboru regionů
Markku MARKKULA

⁽²⁹⁾ <http://www.tourismmanifesto.eu/the-manifesto>.

Stanovisko Evropského výboru regionů — Ekonomika sdílení a on-line platformy – společný pohled měst a regionů

(2017/C 185/04)

Zpravodajka: Benedetta BRIGHENTI (IT/SES), místostarostka obce Castelnovo Rangone (provincie Modena)

Odkazy: Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů On-line platformy a jednotný digitální trh – Příležitosti a výzvy pro Evropu

COM(2016) 288 final

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Evropský program pro ekonomiku sdílení

COM(2016) 356 final

I. OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ,

1. poznamenává, že Evropská komise tím, že sdělení zveřejněné dne 2. června 2016 nazvala v anglickém znění dokumentu „A European agenda for the collaborative economy“, potvrdila, že dává přednost používání výrazu „collaborative economy“ (ekonomika založená na spolupráci) namísto všezahrnujícího výrazu „sharing economy“ (ekonomika sdílení);
2. domnívá se, že zmínka o „neziskovosti“ ekonomiky sdílení uvedená v tomto sdělení („Transakce v rámci ekonomiky sdílení obecně nezahrnují změnu vlastnictví a mohou být prováděny pro zisk i neziskově.“) není postačující vzhledem k tomu, že se změny a inovace, které ekonomika sdílení vyvolává, neomezují na dopady vyplývající ze vzájemné provázanosti nabídky a poptávky služeb;
3. zdůrazňuje, že oceňuje otevřenost, kterou Komise tímto dokumentem projevuje vůči ekonomice sdílení. Členské státy a místní a regionální orgány potřebují společný právní rámec, který by udával směr a byl by vodítkem;
4. vzhledem k tomu, že tato problematika je jasně součástí vícero úrovní, připomíná důležitost víceúrovňového přístupu, jenž bude doplněn úzkou a stálou interakcí a spoluprací mezi různými institucionálními úrovněmi;
5. lituje, že pracovní program Komise na rok 2017 neobsahuje žádný návrh, který by navazoval na Evropský program pro ekonomiku sdílení. Relevantní evropská legislativa se opravdu nejvíce jako konsolidovaná a rámec pro smluvní vztahy mezi platformami a jejich přispěvateli neposkytuje dostatečnou jistotu;
6. vzhledem k tomu, že tato nová ekonomika v mnoha ohledech staví na posílení postavení občanů a spotřebitelů, se domnívá, že vyžaduje regulační přístup založený na víceúrovňové správě, účasti, přiměřenosti a omezení byrokracie;

II. DOPORUČENÍ

7. požaduje, aby Komise podrobila budoucí iniciativy v této oblasti důkladnému posouzení územního dopadu, na jehož nutnost poukázal seminář pro experty v oblasti posuzování dopadu na města, který na toto téma uspořádal VR ⁽¹⁾, a poukazuje na výrazný místní a regionální rozměr této problematiky, jelikož mnoho iniciativ v rámci ekonomiky sdílení má významný dopad především na města a tyto iniciativy často probíhají na místní a/nebo regionální úrovni, kde jsou také upraveny předpisy a někdy zdaňovány;

⁽¹⁾ Posuzování dopadu na města k tématu *Ekonomika sdílení*, komise ECON, 30. června 2016.

8. souhlasí s názorem Komise, že je třeba zamezit roztržitosti předpisů, a požaduje, aby plnění tohoto cíle probíhalo tak, aby se zajistilo, že místní a regionální ekonomiky budou těžit z výhod ekonomiky sdílení. Žádá proto Komisi, aby zohlednila místní a regionální rozměr „naléhavých důvodů obecného zájmu“ stanovených v čl. 4 odst. 8 směrnice o službách;
9. zdůrazňuje, že je nezbytné řešit průřezovou problematiku, jakou je ekonomika sdílení, v rámci městské agendy pro EU, zejména v souvislosti s digitálním přechodem, jenž je jedním z prioritních témat Amsterodamského paktu;
10. považuje za nutné, aby byl přijat komplexní přístup s cílem využít *hospodářskou, sociální a environmentální rozmanitost*, kterou přinášejí již existující systémy řízení, sdílení a výměny zboží a služeb, jež jsou nyní zprostředkovány novými technologiemi;
11. zdůrazňuje, že by včas provedená opatření, jejichž účelem by v první řadě bylo zamezit roztržitosti, byla navzdory své komplikovanosti mnohem méně obtížná než následná harmonizace 28 vnitrostátních rámců a nespočetného množství místních a regionálních pravidel;
12. poukazuje na to, že nadměra regulačních opatření může potlačovat inovace, a zdůrazňuje na druhé straně to, že jejich nedostatek může vést k nejistotě, jež může brzdit investice a rozvoj tohoto sektoru;
13. považuje tuto otázku za důležitou i z hlediska nezbytného zmenšení digitální propasti. To, že uvedené hospodářské aspekty budou řešeny různými způsoby, by mohlo prohloubit propast mezi venkovskými a městskými oblastmi;
14. konstatuje, že USA mají v ekonomice sdílení výraznou převahu, a zdůrazňuje, že zavedení jasných právních předpisů na úrovni EU, které budou v souladu se zásadou subsidiarity a proporcionality, by evropským začínajícím podnikům umožnilo růst a být ve světě konkurenceschopnější. Dále se domnívá, že je vhodné zohlednit náklady vyplývající z neexistence společného evropského postupu v oblasti ekonomiky sdílení ⁽²⁾;

Definice

15. domnívá se, že tento nový přístup založený na sdílení/spolupráci/zapojení/propojení má vliv nejen na nové technologie, ale také na *důvěru a zodpovědnost* a má jak hospodářský, tak sociální a „zkušenostní“ význam;
16. poukazuje na to, že aktivní úlohu při přípravě budoucích politik v této oblasti by měly hrát podnikatelské organizace ekonomiky sdílení s dlouhodobou vizí;
17. považuje za prioritu určit a stanovit *parametry a hodnoty*, které chceme podporovat a hájit, aby se zamezilo tomu, že tento nový model získá podobu, se kterou „se neztotožníme“, a aby byl sociálně udržitelný. Je to nezbytné například v oblasti ubytování, kde hrozí jednak nekalá hospodářská soutěž mezi službami v rámci ekonomiky sdílení a tradičními činnostmi a jednak ovlivňování trhu s nemovitostmi projevující se růstem cen nebo změnou účelu nemovitostí. Otázkou, kterou je třeba řešit na místní úrovni, je to, do jaké míry platformy ekonomiky sdílení doplňují stávající bytový fond a nabídku provozovatelů tradičních hotelů;
18. v zájmu zaručení ochrany práv považuje za nutné se co nejvíce přiblížit podobným představám a definicím a plně při tom respektovat zásadu subsidiarity a proporcionality, aby byla na evropské úrovni zaručena homogenita a jistota. Soudí, že by EU měla vypracovat jasnější definici poskytovatele služeb, zaměstnavatele a zaměstnance a vyřešit otázku vzájemných vztahů mezi spotřebiteli a mezi obchodníky v rámci online platform, aby bylo následně možné stanovit, na jaká práva a jaké právní předpisy je třeba odkazovat;

⁽²⁾ Výzkumná služba Evropského parlamentu, leden 2016: *The Cost of Non-Europe in the Sharing Economy* (Náklady vyplývající z neexistence společného evropského postupu v oblasti ekonomiky sdílení), http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/558777/EPRS_STU%282016%29558777_EN.pdf.

19. jak již uvedl v předchozím stanovisku, „domnívá se však, že by regulace již existujících trhů měla podléhat pravidelnému přezkumu, aby bylo možné ověřovat, zda umožňuje nepřetržitý proces inovace. K oblastem, kde by měla být ekonomika sdílení zohledněna, patří diskuse týkající se oběhového hospodářství a jednotného digitálního trhu“⁽³⁾;

20. lituje však, že nebyl zmíněn záměr zapojit do budoucí analýzy místní a regionální orgány a že byla členským státům ponechána přílišná volnost. Hrozí tak, že to povede k roztržitésti, jíž je nutné se vyhnout;

21. domnívá se, že sdělení Komise předkládá hodnotící prvky a kritéria, aniž by poskytlo ucelenou odpověď, a je tedy předurčeno k tomu, že nevyhnutelně povede k odlišným výkladům a dalšímu tříštění jednotného trhu. Vyzývá tedy Komisi, aby navrhla jasný právní rámec, který zaručí prosazování zásad spravedlivé hospodářské soutěže. V této souvislosti lituje, že se přístup Komise dle všeho omezuje na to, že evropský tvůrce právních předpisů pouze potvrzuje určitý počet soudních rozhodnutí⁽⁴⁾, včetně o otázce, co je přesně pokryto vynětím „dopravy“ z oblasti působnosti článku 2 směrnice 2006/123/ES o službách;

22. vítá přístup Komise, jež i díky údajům shromážděným v pracovním dokumentu útvarů Komise uvádí hospodářský potenciál ekonomiky sdílení. Zároveň však vyzývá k analýze a uznání nejen finančního hospodářského přínosu, ale také přínosu a úspor, jež sdílené činnosti vytvářejí v oblasti environmentální a sociální. VR tedy navrhuje určit nejlepší způsob, jak zkoumat a sledovat tuto „rozmanitost“ vytvářenou sdílením, jež se tak může stát aktivní součástí oběhového hospodářství a být za takovou součást považováno;

23. poukazuje na to, že většímu šíření aktivit ekonomiky sdílení by mohlo napomoci zřízení jednotného kontaktního místa pro podnikatele v ekonomice sdílení, které by podnikům poskytovalo všechny potřebné služby;

Požadavky na přístup na trh

24. klade si otázku, zda je definice „poskytovatele služeb“ uvedená ve směrnici o službách stále vhodná, uvážíme-li, že stávající znění definice zahrnuje jakoukoliv výdělečnou činnost, včetně mnoha velmi vzácných a neprofesionálních činností poskytovaných mezi soukromými osobami (tzv. peer-to-peer);

25. domnívá se, že zvlášť přínosné bude určit „kvalitativní“ a „kvantitativní“ prahové hodnoty pro přístup, aby bylo možné určit, kdo podléhá podmínkám přístupu na trh, ale také zabránit šíření činností, jež mohou pod rouškou ekonomiky sdílení obcházet právní předpisy a nařízení;

Ochrana uživatelů

26. domnívá se, že by Komise měla ujasnit zásady ohledně definice „obchodníka“, a soudí, že není-li činnost prováděna za účelem zisku, neměl by být její poskytovatel řazen mezi obchodníky a měly by být použity prahové hodnoty na úrovni EU na základě četnosti nabízené služby;

27. konstatuje, že recenze a hodnocení mohou být spolu s právními požadavky důležitým faktorem pro zaručení důvěry a ochrany spotřebitelů, a zdůrazňuje, že platformy by se měly více snažit potírat falešné recenze;

Otázky zaměstnanosti a sociální otázky

28. konstatuje však, že mnoho forem práce v ekonomice sdílení zjevně zaujímá místo na půl cesty mezi pracovním poměrem a samostatnou výdělečnou činností, což vyvolává důležité otázky týkající se pracovních, zdravotních a bezpečnostních podmínek, zdravotního pojištění, placené nemocenské, dávek v nezaměstnanosti a starobního důchodu. Zdůrazňuje, že tato situace by mohla vyvolat vznik nové kategorie pracovníků s nejistým zaměstnáním;

29. konstatuje, že vývoj některých podnikatelských modelů v ekonomice sdílení vede k výrazným negativním externalitám v sociální oblasti a oblasti zaměstnanosti, zejména tím, že se zneužívá koncepce „samostatné výdělečné činnosti“, a počítá se sociálními rozdíly mezi zaměstnanci v závislosti na vnitrostátních právních předpisech uplatňovaných ve státech, ve kterém je služba poskytnuta. Žádá Komisi, aby definovala jasnější rámec v zájmu zaručení koordinace mezi členskými státy;

⁽³⁾ Stanovisko VR k tématu *Místní a regionální rozměr ekonomiky sdílení*, COR-2015-02698-00-00-AC-TRA, prosinec 2015.

⁽⁴⁾ Viz zejména věc C-434/15. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Mercantil no 3 de Barcelona (Španělsko) dne 7. srpna 2015 – Asociación Profesional Elite Taxi v. Uber Systems Spain, S.L. (Uř. věst. C 363, 3.11.2015, s. 21).

30. vyzývá členské státy, místní a regionální orgány a Komisi, aby podporovaly inovativní řešení společenských problémů a problémů v oblasti zaměstnanosti vyvolaných ekonomikou sdílení, jako jsou například družstevní a vzájemné společnosti, které poskytují status zaměstnance v pracovním poměru osobám, jež by jinak byly nuceny zvolit si nedobrovolně status osoby samostatně výdělečně činné, a tak jim nabízejí přístup k široké škále forem sociální ochrany;

Daňové otázky

31. zdůrazňuje na druhou stranu, že jakákoli činnost prováděná prostřednictvím zprostředkovatelských platform on-line je plně dohledatelná a že s vhodnými politickými opatřeními může být ekonomika sdílení naopak nástrojem ke zlepšení dodržování daňových předpisů a snížení administrativní zátěže;

32. vybízí platformy v rámci ekonomiky sdílení, aby ode všech aktivních poskytovatelů požadovaly dodržování platných daňových předpisů a aby spolupracovaly s vnitrostátními, regionálními a místními orgány na vytvoření mechanismů předávání informací s cílem zajistit dodržování těchto předpisů za plného respektování příslušné legislativy v oblasti ochrany údajů. Upozorňuje, že příklady takových systémů již existují a měly by být všeobecně zavedeny;

33. zdůrazňuje zejména situaci s poplatky za pobyt, které jsou pro řadu místních a regionálních orgánů vážným problémem, neboť v mnoha oblastech, kde se tyto poplatky uplatňují, se nevybírají za pobyt rezervovaný prostřednictvím platform v rámci ekonomiky sdílení. Dodává, že toto porušování právních předpisů nelze tolerovat, protože výsledkem je nekalá hospodářská soutěž vůči tradičním ubytovacím zařízením a navíc připravuje místní a regionální orgány o finanční příjem. Zároveň vítá, že některá města a platformy dospěly k dohodě ohledně systematického vybírání těchto poplatků;

Platformy

34. zdůrazňuje, že sociální odpovědnost platform ve všech různých obměnách musí být definována velmi přesně, zejména co se týče zdraví a bezpečnosti na pracovišti i odborné přípravy. Zdůrazňuje, že právo pracovníka na informování a na projednávání v podniku a také právo na kolektivní vyjednávání a akce, jež jsou zakotvena v článcích 27 a 28 Listiny základních práv, je nutné zaručit nezávisle na podnikatelském modelu;

35. za nesmírně důležitou považuje úlohu on-line platform, jež jsou pro tento hospodářský model nástrojem s multiplikačním efektem, a požaduje po nich, aby převzaly odpovědnost za zajištění dodržování práv uživatelů, komunit a územních celků, aby se tento model automaticky nestal brzdou nebo překážkou;

36. vítá informaci Komise, že její iniciativa zaměřená na „volný pohyb údajů“ usnadní přechod a přenositelnost údajů mezi různými on-line platformami. Jedná se totiž o zásadní aspekt pro zajištění spravedlivé hospodářské soutěže a ochrany uživatelů na jednotném trhu;

37. žádá Komisi, aby posoudila, zda je nutné a proveditelné, aby byla platformám uložena právní povinnost předkládat jednoduchý souhrnný a snadno použitelný popis jejich všeobecných podmínek mimo běžně používané dokumenty, jelikož jejich délka a složitost odrazuje většinu uživatelů od toho, aby je četli, čímž se vytváří nesmírně asymetrický vztah;

38. vítá úsilí Komise spolupracovat s on-line platformami na zavedení kodexu chování proti on-line podněcování nenávisti;

39. požaduje, aby Komise co nejdříve přijala *komplexní přístup* k této problematice, aby se tak zabránilo zastavení vývoje a dopadům ekonomiky sdílení v blízké budoucnosti;

40. podporuje možnost vytvořit ve střednědobém horizontu zvláštní evropský statut pro platformy ekonomiky sdílení, kterému by mohl předcházet proces označování zahájený platformami samotnými, a pokud by se tak nestalo, tak orgány veřejné moci. Takové označování by platformám mělo umožnit, aby objasnily svou odpovědnost, zejména stanovily minimální normy týkající se pravidel a zásad použitelných pro zaměstnance v ekonomice sdílení (odměňování, pravidla pro zařazování do tříd a vyřazení, řešení sporů atd.);

41. zdůrazňuje, že je nezbytné nalézt správnou rovnováhu v oblasti právních předpisů. Politické subjekty s rozhodovací pravomocí nesmí potlačovat inovace ani regulovat ekonomiku sdílení až do jejího úplného utlumení, zároveň ale musí provádět přesně zaměřená opatření, aby se předešlo roztříštěnosti a řešily se sociálně ekonomické výzvy;

42. požaduje, aby Komise podávala zprávy všem úrovním, informovala a zapojila je, aby se seznámily s pilotním projektem, který Komise schválila na návrh Evropského parlamentu a který je zaměřen na studie, monitorování a programy odborné přípravy týkající se ekonomiky sdílení;
43. požaduje, aby byla na úrovni EU prozkoumána a zvážena definice prahových hodnot, pod nimiž by hospodářská činnost zůstala neprofesionální činností mezi soukromými osobami (peer-to-peer), a nepodléhala by tedy žádným požadavkům na přístup na trh;
44. domnívá se, že tyto hodnoty by měly být spíše poměrné a založené na časovém období (např. počet noclehů na ubytovací zařízení, počet odpracovaných dnů/hodin v ostatních odvětvích) než absolutní a vyjádřené v penězích, aby se zaručila jednotnost podmínek pro všechny. Má za to, že tyto hodnoty by kromě toho měly být nízké, aby se zamezilo zneužívání a zaručila se skutečně příležitostná a neprofesionální povaha dané činnosti;
45. požaduje, aby platformy v rámci ekonomiky sdílení působící v odvětví ubytování požadovaly od poskytovatelů dodržování právních předpisů týkajících se poplatků za pobyt a povinně vybíraly tyto poplatky za všechny noclehy, které zprostředkují v daných městech a regionech, a poukazovaly je příslušným úřadům. Zdůrazňuje, že již existují různé příklady takové spolupráce mezi úřady a platformami;
46. podporuje zřízení „fóra měst k ekonomice sdílení“, kde by se sdílely zkušenosti a vyměňovaly osvědčené postupy a na němž by se kromě VR podílely evropské organizace a sítě aktivní v ekonomice sdílení v místním a regionálním měřítku za využití vztahů s relevantními tematickými partnerstvími městské agendy EU. Zdůrazňuje, že toto fórum by bylo klíčovým zdrojem a prvořadým partnerem při nezbytném posuzování územního dopadu v tomto odvětví;
47. vyzývá všechny politické úrovně, aby se zabývaly současnou situací, avšak neopomněly, že skutečnou politickou výzvou je předložit koncepci ekonomiky sdílení zítřka.

V Bruselu dne 7. prosince 2016.

předseda
Evropského výboru regionů
Markku MARKKULA

Stanovisko Evropského výboru regionů — Nová agenda dovedností pro Evropu

(2017/C 185/05)

Zpravodajka: Marie-Louise RÖNNMARK (SE/SES), členka zastupitelstva obce Umeå

Odkazy: Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Nová agenda dovedností pro Evropu – Společně pracovat na posílení lidského kapitálu, zaměstnatelnosti a konkurenceschopnosti

COM(2016) 381 final

Návrh doporučení Rady o zavedení záruky k získání dovedností

COM(2016) 382 final

Návrh doporučení Rady o evropském rámci kvalifikací pro celoživotní učení, kterým se zrušuje doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2008 o zavedení evropského rámce kvalifikací pro celoživotní učení

COM(2016) 383 final

I. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

návrh doporučení Rady o zavedení záruky k získání dovedností

11. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
S přihlédnutím k vnitrostátním okolnostem a dostupným zdrojům by členské státy měly soustředit provádění záruky k získání dovedností na prioritní cílové skupiny (např. nezaměstnané osoby, znevýhodněné skupiny, určité věkové skupiny atd.).	S přihlédnutím k vnitrostátním, regionálním a místním okolnostem a dostupným zdrojům a vzhledem k tomu, že investice do lidského kapitálu lze považovat za sociální investice , by členské státy měly soustředit provádění záruky k získání dovedností na prioritní cílové skupiny (např. nezaměstnané osoby, znevýhodněné skupiny, určité věkové skupiny atd.), přičemž je třeba respektovat pravomoci členských států.

Odůvodnění

Iniciativy prováděné v rámci nové agendy dovedností by mohly být považovány za sociální investice, což zvýší flexibilitu při vynakládání veřejných prostředků a využívání evropských fondů ke zlepšování dovedností. Opatření související s prováděním záruky k získání dovedností musí zohledňovat místní a regionální podmínky na trhu práce.

Pozměňovací návrh 2

návrh doporučení Rady o zavedení záruky k získání dovedností

12. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Záruka k získání dovedností by měla být poskytována v souladu s režimy provádění, které zavedly členské státy, a na základě odhodlání a zájmu jednotlivce nastoupit cestu rozšiřování dovedností.	Záruka k získání dovedností by měla být poskytována v souladu s režimy provádění, které zavedly členské státy, a na základě odhodlání a zájmu jednotlivce nastoupit cestu rozšiřování dovedností. V nabídce účasti na záruce k získání dovedností by měly být vymezeny konkrétní cíle, jež musí dospělý s nízkou kvalifikací splnit.

Odůvodnění

Závazek jednotlivce k rozšiřování dovedností se musí opírat o splnění konkrétních cílů.

Pozměňovací návrh 3

návrh doporučení Rady o zavedení záruky k získání dovedností

bod 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Založit podobu záruky k získání dovedností na třech krocích: posouzení dovedností, poskytnutí na míru přizpůsobené, flexibilní a kvalitní nabídky vzdělávání a validace a uznávání dovedností získaných na cestě rozšiřování dovedností.	Založit podobu záruky k získání dovedností na třech krocích: posouzení dovedností, poskytnutí na míru přizpůsobené, flexibilní a kvalitní nabídky vzdělávání vymezující konkrétní cíle, jež musí dospělý s nízkou kvalifikací splňovat , a validace a uznávání dovedností získaných na cestě rozšiřování dovedností.

Odůvodnění

Závazek jednotlivce k rozšiřování dovedností se musí opírat o splnění konkrétních cílů.

Pozměňovací návrh 4

návrh doporučení Rady o zavedení záruky k získání dovedností

bod 12

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
S přihlédnutím k vnitrostátním okolnostem a dostupným zdrojům určit prioritní cílové skupiny pro poskytování záruky k získání dovedností na vnitrostátní úrovni. Při tom přihlédnout i k hledisku genderu, rozmanitosti a různých podskupin v cílové populaci.	S přihlédnutím k vnitrostátním, regionálním a místním okolnostem a dostupným zdrojům a vzhledem k tomu, že investice do lidského kapitálu lze považovat za sociální investice , určit prioritní cílové skupiny pro poskytování záruky k získání dovedností na vnitrostátní úrovni. Při tom přihlédnout i k hledisku genderu, rozmanitosti a různých podskupin v cílové populaci.

Odůvodnění

Iniciativy prováděné v rámci nové agendy dovedností by mohly být považovány za sociální investice, což zvýší flexibilitu při vynakládání veřejných prostředků a využívání evropských fondů ke zlepšování dovedností. Opatření související s prováděním záruky k získání dovedností musí zohledňovat místní a regionální podmínky na trhu práce.

Pozměňovací návrh 5

návrh doporučení Rady o zavedení záruky k získání dovedností

bod 21

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
DOPORUČUJE KOMISI:	DOPORUČUJE KOMISI:
Podporovat používání rámců kompetencí pro gramotnost, matematickou gramotnost, digitální dovednosti a nástrojů posouzení.	<i>Stejně jako pro digitální kompetence a podnikatelské dovednosti vypracovat příslušné rámce kompetencí pro další klíčové schopnosti a podporovat používání rámců kompetencí pro gramotnost, matematickou gramotnost, digitální dovednosti a nástrojů posouzení. Při tom je třeba mít na zřeteli skutečnost, že výchozí situace se v jednotlivých členských státech značně liší.</i>

Odůvodnění

Rámce, které Komise vypracovala pro digitální kompetence a pro podnikatelské dovednosti, jsou důležitým krokem k docílení lepšího dopadu. Odpovídající dokumenty by měly být vypracovány i pro další klíčové schopnosti, spolu s materiály k podpoře provádění, posouzení a hodnocení. V členských státech již existuje řada úspěšných iniciativ, které uplatňují komplexní přístup. Celoevropská iniciativa navazující na vnitrostátní strategii a usilující o podporu digitálních kompetencí nesmí být v rozporu s vnitrostátními iniciativami.

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ,

1. zdůrazňuje, že otázka nové agendy dovedností má nesmírný význam pro další vývoj v Evropě. Investice do hospodářství, sociálních věcí a kultury mají dlouhodobý účinek a jsou nanejvýš důležité. VR proto novou agendu dovedností vítá a domnívá se, že je třeba vynaložit veškeré úsilí k tomu, aby byla tato agenda rychle a účinně provedena. Jedná se o otázky, které se do značné míry týkají místní a regionální úrovně v Evropě;

2. zdůrazňuje, že trh práce se čím dál tím víc mění. Lidé musí být všestranní a flexibilní, aby dokázali čelit neočekávaným změnám a využít nových příležitostí. Zaměstnavatelé kromě dovedností potřebných pro konkrétní zaměstnání stále častěji hledají průřezové nebo sociální dovednosti. Je v souladu s požadavkem moderního života a společnosti mít vzdělané a všestranné lidi, kteří podávají nejen lepší výsledky na trhu práce, ale jsou rovněž lépe informovanými jednotlivci, více zapojenými občany a inteligentnějšími spotřebiteli;

3. zdůrazňuje, že je nutné poskytnout evropským občanům, kteří mají nedostatečné základní dovednosti, prostřednictvím opatření na rozšiřování dovedností podmínky k aktivnímu zapojení do trhu práce a možnost postarat se sami o sebe. To je důležité nejen z hlediska jednotlivce, ale i celé společnosti. Evropa v poslední době vnímá známky sociálního nepokoje. To zcela jasně ukazuje, že sociální začlenění je nepostradatelným cílem základního vzdělávání a odborné přípravy jakožto prostředku boje proti vyloučení. Aktivní občanství – což znamená, že lidé uznávají demokratické hodnoty a jsou si vědomi toho, co znamená aktivně převzít odpovědnost za prosazování těchto hodnot – musí pojímat všechny. Je tedy důležité, aby v zájmu integrace měli ze záruky k získání dovedností vhodnou formou prospěch i migranti, včetně žadatelů o azyl a uprchlíků;

4. zdůrazňuje však, že je nutné, aby se základní dovednosti osvojovaly především v průběhu časnějších fází vzdělávacího procesu a především během povinné školní docházky;

5. považuje novou agendu dovedností za významné opatření pro řešení nedostatku dovedností v Evropě, které se týká celého spektra potřebných dovedností, a to od základních po složité a od průřezových dovedností po specifické odvětvové. Škálu dovedností je sice důležité rozvíjet od útlého věku, agenda dovedností je však relevantní také pro různé kategorie dospělých: pro ty, kdo si musí zvýšit kvalifikaci, aby se mohli účastnit trhu práce nebo si udrželi svou práci, pro ty, kdo si musí rozšířit kvalifikaci pro práci v jiném oboru činnosti, pro ty, kdo chtějí být přeshraničně mobilní, a pro ty, kdo potřebují základ pro další studium a odbornou přípravu. Dále považuje za důležité zajistit soudržnost a doplňkovost v rámci vzdělávání a odborné přípravy obecně, zejména odborného vzdělávání, a mezi vzděláváním a odbornou přípravou na pracovišti při poskytování opatření ke zvyšování dovedností;

Základní dovednosti – záruka k získání dovedností

6. podporuje návrh Komise týkající se záruky k získání dovedností, který má zlepšit příležitosti k zaměstnání a plné zapojení dospělých s nízkou kvalifikací do společnosti v Evropě. Nabídka účasti na záruce k získání dovedností by měla obsahovat jasné cíle, pokud jde o cílovou úroveň dovedností a kvalifikace, a povinnosti, které musí dospělí s nízkou kvalifikací splnit. Měla by zohlednit úroveň a typ kvalifikace, která je na trhu práce poptávána, a pokud možno využívat stávajících odborných dovedností. To se do značné míry týká místních a regionálních orgánů, které mají pravomoci v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a zaměstnanosti;

7. domnívá se, že je nezbytné jasně provázat opatření v oblasti mapování s následným vzděláváním formou plánu osobně přizpůsobené přípravy. Řádně promyšlený plán osobně přizpůsobené přípravy by měl obsahovat konkrétní informace o struktuře, účelu a cílech studia pro jednotlivce;

8. dále je toho názoru, že k vypracování plánu osobně přizpůsobené přípravy jsou zapotřebí kvalitní a efektivní informační a poradenské služby dostupné po celý život. Dotčená osoba obdrží prostřednictvím těchto služeb informace o příležitostech v oblasti odborné přípravy, které odpovídají jejím potřebám a které bude potřebovat k získání dovedností potřebných k nalezení zaměstnání. Může se jednat o poradenství, studijní návštěvy a interaktivní činnosti, poradenství v oblasti financování studia a informace o příležitostech ke vzdělávání a odborné přípravě, nebo informace o přístupu k různým formám a poskytovatelům vzdělávání a odborné přípravy;

9. zdůrazňuje, že vzdělávací opatření mají směřovat k tomu, aby jednotlivci získali ty dovednosti, které jsou nezbytné k tomu, aby se dospělí mohli začlenit do trhu práce a do společnosti nebo tam setrvat. Zdůrazňuje, že je nutné, aby tak účastníci měli rovněž možnost kombinovat studium na různých úrovních systému vzdělávání a v různých studijních prostředích, která jednotlivcům vyhovují. Účelem je rychle získat dovednosti, které jsou nezbytné pro trh práce a život ve společnosti a také pro integraci žadatelů o azyl a uprchlíků. Může se jednat například o základní jazykové znalosti v kombinaci s kurzy základního, středního a terciárního vzdělávání. Usnadnit je třeba také studium kombinované s prací;

10. zdůrazňuje, že jednotlivci v cílových skupinách by měli mít nejenom možnost využívat různých forem učení podle svých konkrétních časových a prostorových možností v závislosti např. na zeměpisných a sociálních podmínkách, ale také možnost kombinovat studium s další činností. Zohlednit je třeba také skutečnost, že každý člověk se učí jinak. Výbor zdůrazňuje, že je důležité využívat nových způsobů učení pod odborným dohledem – prostřednictvím různých forem učení využívajících IT, např. distančního vzdělávání (v reálném čase), a formou kombinovaného studia či jiných forem otevřeného vzdělávání. Existují důvody k domněnce, že se technické možnosti budou v příštích letech velmi rychle rozvíjet. Výzva spočívá v tom, že pedagogika musí být schopná s tímto vývojem držet krok;

11. zdůrazňuje, že takováto struktura by měla rovněž zahrnovat aktivní pomoc s cílem oslovit znevýhodněné skupiny, které si potřebují rozšířit dovednosti a které by samy od sebe odbornou přípravu nevyhledávaly. Opatření s tímto zaměřením mohou přednostně sestávat z kombinace vnitrostátních resp. místních a regionálních nástrojů. Může se jednat například o udělení pravomoci místním a regionálním orgánům k určení cílových skupin opatření a jejich motivování prostřednictvím aktivní pomoci, v důsledku čehož pak ti, kteří budou způsobilí se účastnit, získají přístup k podpoře na vnitrostátní úrovni, např. ke stipendiím, daňovým úlevám či studijnímu volnu. Výbor zdůrazňuje, že při poskytování aktivní pomoci mohou hrát významnou roli subjekty občanské společnosti, např. různé organizace mládeže;

12. souhlasí s tvrzením uvedeným ve sdělení, že zaměstnavatelé již nepožadují ve stejné míře jako dříve adekvátní dovednosti, které jsou specifické pro jednotlivá povolání, ale požadují stále častěji dovednosti přenosné, jako je schopnost týmové práce, tvůrčí myšlení a řešení problémů a schopnost pracovat v různých oborech činnosti. Tyto nové podmínky je třeba při přípravě a provádění opatření v oblasti vzdělávání a odborné přípravy zohlednit. Považuje však za nezbytné, aby byly vypracovány specifické vzdělávací obsahy zaměřené na nové sektory ekonomiky, jako jsou např. zelená a modrá ekonomika;

13. požaduje úzkou spolupráci na základě partnerství mezi orgány na celostátní, regionální a místní úrovni, podniky, zaměstnanci a jejich organizacemi a subjekty občanské společnosti, aby bylo možné více využívat znalostí a kvalifikací dosažených prostřednictvím neformálního a informálního učení. Uznávání znalostí získaných mimo formální systém škol může výrazně zvýšit povědomí o potřebě nových dovedností a kvalifikací;

14. zdůrazňuje, že by kvůli zohlednění vnitrostátních, regionálních a místních okolností a dostupných zdrojů měly být zavedeny záruky k získání dovedností (přičemž za obsah a organizaci systémů vzdělávání a odborné přípravy by byly odpovědné členské státy), zároveň je však třeba mít na zřeteli to, že investice do lidského kapitálu je třeba chápat jako sociální investice. Výbor zdůrazňuje, že pro provádění záruk k získání dovedností v jednotlivých členských zemích je rozhodující možnost spolufinancování ze strany EU prostřednictvím současných nebo budoucích programů financování;

Posilování odolnosti: klíčové schopnosti a odbornější, složitější dovednosti

15. vítá, že Komise hodlá dále pracovat na společném porozumění klíčovému schopnostem, tak aby byly jasně uvedeny ve vnitrostátních pokynech, odrazily se ve výuce a byly předmětem hodnocení ze strany různých rozhodovacích úrovní systému vzdělávání. Na aspekty významu klíčových schopností, jejichž účelem je rovněž umožnit lidem vypořádat se s rychle se měnícími požadavky trhu práce, je třeba v Evropě poukazovat na různých úrovních – vnitrostátních, regionálních i místních. To by proto mělo v ideálním případě zahrnovat úzký dialog mezi zástupci společenských organizací, trhu práce, vzdělávání, výzkumu a občanské společnosti;

16. považuje za důležité zapojit místní a regionální orgány, které jsou mj. poskytovateli vzdělávání a odborné přípravy, a zařízení vzdělávající učitele do celého procesu již ve fázi teoretické přípravy, aby tyto schopnosti mohly být co možná nejrychleji uplatňovány v praxi. Výbor zdůrazňuje, že rámce, které Komise vypracovala pro digitální kompetence a pro podnikatelské dovednosti, jsou velmi důležitou součástí tohoto procesu. Proto navrhuje vypracovat odpovídající dokumenty i pro další klíčové schopnosti, například finanční gramotnost, spolu s materiály k podpoře provádění, posouzení a hodnocení klíčových schopností;

Odborná příprava

17. považuje za důležité, aby Komise pokračovala ve svém úsilí pořádáním tematických týdnů a spoluprací s World Skills Organisation. Podpoří se tím úsilí vynakládané na vnitrostátní, regionální a místní úrovni na propagaci odborné přípravy formou informačních dnů, profesních soutěží a interaktivní činnosti;

18. vítá opatření EU k řešení nedostatku dovedností, který je často zvláště problematický pro menší místní a regionální orgány ve venkovských oblastech. V tomto ohledu očekává, že bude proveden nový návrh plánu odvětvové spolupráce ohledně dovedností, aby bylo jasné, zda bude tento nový program přínosem k meziodvětvové spolupráci regionálních a místních orgánů. Tato platforma pro meziodvětvovou spolupráci by mohla být přínosem pro místní ekonomiku, pracovníky a veřejné služby;

19. podporuje myšlenku Komise vyzvat členské státy, aby prostřednictvím koncipování svých systémů vzdělávání umožnily postupný přesun od všeobecného vzdělávání k cílenému vzdělávání v různých profesních oborech;

20. podporuje myšlenku vyzvat členské státy, aby nově přichozím, kterým se podařilo se díky cíleným opatřením rychle zapojit do trhu práce, umožnily další odbornou přípravu s cílem předejít tomu, aby byli později vyloučeni z trhu práce;

21. podporuje úsilí Komise nabízet více příležitostí k vyššímu odbornému vzdělávání a přípravě, neboť odborná příprava se stále více zlepšuje. Základem takovýchto koncepcí vzdělávání by mělo být dobře strukturované partnerství mezi poskytovateli vzdělávání a oblastí výzkumu a podnikání a také místními a regionálními orgány;

22. poukazuje na to, že Komise musí i nadále usilovat o to, aby odborná příprava podporovala celoživotní učení a umožňovala další studium a odbornou přípravu na vyšší úrovni kvalifikace;

Investice do digitálních dovedností

23. podporuje návrh Komise vyzvat členské státy, aby vypracovaly komplexní národní strategie pro digitální dovednosti;

24. upozorňuje na to, že předpokladem vysoce kvalitních a inovativních učebních postupů a způsobů učení za pomoci digitálních obsahů jsou:

- otevřená vzdělávací prostředí s novými podmínkami a formami učení, budování znalostí a výuky v digitalizovaném světě s pomocí učitelů a vedení škol, kteří se v těchto záležitostech vyznají;
- otevřené vzdělávací zdroje, tzn. přístup ke znalostem, učebním pomůckám a dalším formám podpory vzdělávání online;
- podpora sítí pedagogů i studentů, např. z různých škol a zemí;

25. zastává názor, že digitalizace je příležitostí k řešení řady problémů, s nimiž se školy potýkají. Může se jednat například o:

- možnost individualizované a inkluzivní výuky;
- nástroje určené nově přichozím pro jazykové kurzy, orientaci ve společnosti a přehledy předmětů v mateřském jazyce i v jazyce nové země;
- učení na dálku či distanční studium, např. aby se pokryly i nejizolovanější oblasti či při nedostatku učitelů vyučujících v určitém jazyce;
- zviditelnění pokroku žáka v učení, usnadnění psaní pedagogických posudků a omezení administrativní zátěže;

26. zdůrazňuje, že úspěšné úsilí v oblasti digitálních dovedností vyžaduje pevné pedagogické vedení na různých stupních škol. Výbor má za to, že důraz, který se na digitální dovednosti ve školách klade, může přispět ke zvýšení atraktivity pracovních míst ve školství, neboť upevňuje vůli a schopnost učitelů rozvíjet své dovednosti;

27. upozorňuje na to, že je třeba rozlišovat mezi základními digitálními dovednostmi, které si musí osvojit všichni, a specifitějšími digitálními dovednostmi, které souvisejí s určitými předměty nebo znalostmi;

Větší srovnatelnost kvalifikací

28. očekává přezkum evropského rámce kvalifikací v zájmu zajištění příležitostné aktualizace vnitrostátních rámců kvalifikací a vypracovávání posudků v jednotném formátu. Připomíná však, že vypracování zásad zajišťování kvality vnitrostátních rámců kvalifikací spadá do oblasti působnosti členských států;

29. zdůrazňuje, že je důležité, aby členské státy i nadále spolupracovaly v činnosti týkající se kvality, a souhlasí s Evropskou komisí, že ke spolupráci mezi EU a třetími zeměmi na srovnatelnosti kvalifikací je nutné přijímat opatření postupně;

30. zdůrazňuje, že většina profesí a profesních oborů prochází značnými změnami, že vznikají nové profese a jiné zastarávají. Proto je důležité, aby popisy dovedností a poznatky o dovednostech do budoucna byly schopny reagovat na rychle se měnící a obnovující trh práce. V této souvislosti je třeba věnovat mimořádnou pozornost významu klíčových schopností;

Schopnosti a kvalifikace migrantů, včetně žadatelů o azyl a uprchlíků

31. poukazuje na to, že v souladu s usnesením Evropského parlamentu z roku 2016 ⁽¹⁾ je nesmírně důležité podporovat začlenění a integraci uprchlíků, žadatelů o azyl a osob nacházejících se v podobné situaci. Proto je nutné začít co nejdříve podporovat členské státy v tom, aby zajistily přístup k opatřením v oblasti mapování, úvodu do jazyka, rozšiřování dovedností a k dalším opatřením, která podporují začlenění do trhu práce a do společnosti. Důležité je i neprodleně posuzovat vzdělání a titul, které osoby získaly ve své zemi původu;

Modernizace výuky a učení

32. vítá slib Komise věnovat v agendě dovedností zvláštní pozornost inovacím v pedagogice a očekává, že to rovněž usnadní osvojování klíčových schopností, což je neodmyslitelnou součástí systémů vzdělávání v Evropě;

33. domnívá se, že by Komise měla usilovat o další rozvoj učení zaměřeného na žáky na základě těch aspektů digitalizovaného učení, které Výbor uvedl ve svém stanovisku ke sdělení Komise *Otevření systémů vzdělávání* z roku 2014 ⁽²⁾;

34. zdůrazňuje, že provádění nové agendy dovedností bude záviset na zvyšování kvalifikace všech učitelů, zejména těch, kteří jsou zapojeni do vzdělávání dospělých a do vzdělávacích společenství. Podpora vyučujících by měla být náležitě zohledněna v prováděcích plánech členských států a mohlo by být prováděno informování o elektronické platformě pro vzdělávání dospělých v Evropě (EPALE);

35. sdílí názor Komise, že je třeba, aby členské státy posílily počáteční a další profesní rozvoj pedagogů a dalších pracovníků, kteří se účastní poskytování záruky k získání dovedností;

Modernizace vysokoškolského vzdělávání

36. vítá záměr Komise spolupracovat s různými zainteresovanými stranami na jejich úsilí o modernizaci vysokoškolského vzdělávání, zejména co se týče otázek spojených s posuzováním dovedností. Při této práci by měly být zohledněny vnitrostátní vzdělávací systémy členských států a místní a regionální silné stránky a výzvy, včetně různých potřeb místního a regionálního trhu práce. V této souvislosti zastává názor, že je důležité vyvodit závěry z podobných úspěšných i neúspěšných projektů z minulosti, aby bylo zaručeno nezbytné přijetí závazku k dosažení konsensu ohledně modernizování vysokoškolského vzdělávání;

37. v souvislosti s iniciativou pro sledování absolventů vysokých škol a jejich uplatňování na trhu práce, jejíž provádění Komise oznámila, zdůrazňuje, že takováto iniciativa nesmí ani způsobit dodatečnou administrativní zátěž vnitrostátním a regionálním orgánům a vysokým školám, ani nesmí zatížit studenty. Mimoto se upozorňuje na nutnost dodržovat předpisy o ochraně údajů. Návrh využít k tomuto účelu informace týkající se daní a sociálního zabezpečení je v této souvislosti sporný;

Revize rámce Europass

38. vítá záměr Komise provést revizi stávajícího rámce Europass. Revidovaný rámec Europass musí čerpat ze současných zkušeností na místní a regionální úrovni, aby bylo možné zajistit přesné informace v reálném čase o poptávce po dovednostech a jejich nabídce. Proto mohou místní a regionální orgány konstruktivně přispět k poznatkům o dovednostech a k činnosti navrhované platformy on-line služeb.

V Bruselu dne 7. prosince 2016.

předseda
Evropského výboru regionů
Markku MARKKULA

⁽¹⁾ Uprchlíci: sociální začlenění a uplatnění na pracovním trhu, Evropský parlament, P8_TA(2016)0297.

⁽²⁾ COM(2013) 654 final.

Stanovisko Evropského výboru regionů – Regulace kolísání cen zemědělských produktů

(2017/C 185/06)

Zpravodaj: Jacques BLANC, starosta obce La Canourgue (FR/ELS)**POLITICKÁ DOPORUČENÍ**

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ,

1. konstatuje, že se s akčním plánem proti kolísání cen zemědělských produktů, jenž byl přijat na summitu G20 v červnu 2011, pokročilo dosud jen málo, a požaduje tudíž, aby se za německého předsednictví skupiny G20 v roce 2017 toto téma opět začalo projednávat;
2. konstatuje, že i přes reformy společné zemědělské politiky (SZP), které byly v posledních letech provedeny, jsou systémy řízení rizik, které zemědělce chrání před negativními dopady proměnlivých výnosů a cen a před škodami souvisejícími se zdravím či životním prostředím, v SZP stále opomíjeny. Vydává se na ně totiž méně než 2 % finančních prostředků z druhého pilíře SZP a 0,4 % celkového rozpočtu na zemědělství. Členské státy rozhodují o tom, do jaké míry chtějí využívat tyto nástroje nařízení o EZFRV;
3. domnívá se, že mechanismy zabezpečení příjmu zemědělců musí být zásadním způsobem posíleny, aby se snížily negativní dopady způsobené značným kolísáním zemědělských cen a vstupů, a zlepšila se tak konkurenceschopnost evropských zemědělsko-potravinářských odvětví, zemědělství se zachovalo ve všech regionech, byla posílena modernizace a inovace a udržely se venkovské komunity;
4. je toho názoru, že tohoto cíle může být dosaženo, pokud bude společně zaveden soubor opatření, jehož účelem bude:
a) posílit úlohu soukromých subjektů zemědělsko-potravinářských odvětví při regulaci zemědělských trhů, aby se částečně kompenzovala deregulace SZP; b) rozšířit soubor nástrojů řízení rizik, které mají zemědělci k dispozici, a zjednodušit přístup k tomuto souboru, jelikož nelze využít nástroje existující v rámci EZFRV z toho důvodu, že ve 2. pilíři není dostatek dostupných prostředků, přičemž by tyto prostředky měly být navýšeny, aniž by tím byly ohroženy prostředky dostupné v rámci 1. pilíře; c) v rámci příští reformy SZP i na místní a regionální úrovni stimulovat zvýšení přidané hodnoty evropských zemědělských podniků, aby byly méně ohroženy výkyvy celosvětových cen zemědělských produktů;
5. připomíná, že smlouvy zabezpečují odbyt produkce zemědělců a zásobování zpracovatelů za ceny, které jsou známy předem. Přispívají tak k vyvážení nabídky a poptávky a umožňují lépe řídit jakost výrobku, což může vést k vyšším cenám pro výrobce a spravedlivějšímu rozdělení v rámci celého dodavatelského řetězce;
6. navrhuje, aby v členských státech, v nichž neexistují výrazné formy vertikální spolupráce, byly posíleny smluvní vztahy v rámci celého potravinového řetězce (a nejen mezi zemědělci a zpracovateli zemědělských produktů), státům bylo umožněno, aby je učinily povinné, a bylo podpořeno uzavírání vícestranných smluv, které by vytvořily vazbu například mezi organizací producentů, zpracovatelem a distributorem;
7. v rámci pružnějšího a jednotnějšího výkladu pravidel hospodářské soutěže v rámci Unie navrhuje za účelem zamezení krizím udělit větší pravomoci zemědělským podnikům, organizacím producentů a uznaným mezioborovým organizacím a také účastníkům trhu a zemědělsko-potravinářským střediskům uznaným jakožto subjekty určené k ochraně veřejného zájmu. Za tímto účelem musí být mezioborové organizace, které sdružují jednotlivé články odvětví, a účastníci trhu a zemědělsko-potravinářská střediska schopni poskytnout podnikům předběžné informace o trzích, aby jim pomohli přijmout vhodná rozhodnutí bez toho, aby byla stanovena referenční cena. Tato praxe již v některých členských státech existuje, a proto by měla být rovněž zohledněna v rámci výměny osvědčených postupů;
8. navrhuje, aby v případě nerovnováhy na trhu nebo prokázaného rizika nerovnováhy na trhu, posouzeného podle určitých ukazatelů, mohly zemědělské podniky, včetně organizací producentů a jejich sdružení, na základě toho, že využijí svou možnost jednat, po dohodě snížit objem výroby před tím, než to schválí Evropská komise podle článku 222 nařízení (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů. Společná organizace trhů by tak měla výslovně umožnit preventivní opatření zemědělských podniků, včetně organizací producentů a jejich sdružení, jejichž cílem by bylo obnovení rovnováhy trhu, aby se zabránilo zneužívání dominantního postavení, za předchozího oznámení tohoto faktu příslušným orgánům;

9. konstatuje, že regulace kolísání cen zemědělských produktů a boj proti nekalým obchodním praktikám v rámci potravinářského dodavatelského řetězce jsou úzce propojeny, protože kolísání trhů zostřuje mocenské vztahy při rozdělování přidané hodnoty v jednotlivých odvětvích a rozhodnutí, která z toho vyplývají, jsou většinou nevýhodná pro výrobce, jejichž vyjednávací síla je omezena zejména v důsledku rostoucí koncentrace zemědělsko-potravinářských odvětví, a především velkých maloobchodních řetězců, roztržitosti producentů a toho, že nejsou dostatečně zorganizováni;

10. doporučuje vytvořit zvláštní evropské právní předpisy zaměřené na boj proti nekalým obchodním praktikám v potravinářském dodavatelském řetězci, jak to navrhuje usnesení Evropského parlamentu ze dne 7. června 2016 (2015/2065 (INI)), jelikož: smlouvy umožňují určité sdílení rizik, ale v zásadě nenapravují nevyvážené postavení jednotlivých subjektů; antimonopolní předpisy nejsou dostatečné pro řešení nekalých obchodních praktik a nerovností v mocenském postavení, kterými se vyznačují zemědělsko-potravinářská odvětví; mechanismy samoregulace subjektů jednotlivých odvětví nejsou účinné, zejména z toho důvodu, že zemědělci a zpracovatelé se často obávají podat stížnost, aby nebyli vyloučeni z trhu; je nutná rámcová právní úprava na úrovni Evropské unie, která by harmonizovala podmínky hospodářské soutěže tak, aby měli evropští zemědělci a spotřebitelé možnost využívat spravedlivých podmínek prodeje a nákupu;

11. doporučuje rozšířit právo na kolektivní vyjednávání smluv na veškerou zemědělskou výrobu s cílem posílit vyjednávací sílu zemědělců v rámci jednotlivých odvětví;

12. uznává, že seskupením nabídky lze zabránit tomu, aby byli malí výrobci pod tlakem značné vyjednávací síly zejména velkovýrobců, a současně spotřebitelům zaručit optimální transparentnost v oblasti cen a sledovatelnosti výrobků;

13. konstatuje, že posílení úlohy soukromých subjektů při regulaci zemědělských trhů vyžaduje větší transparentnost trhů;

14. za tímto účelem navrhuje vytvořit evropské středisko pro sledování zemědělských trhů, k jehož činnosti by přispívala síť vnitrostátních znaleckých středisek podle odvětví výroby a které by využilo zkušeností střediska pro sledování trhu s mlékem a srovnávacího přehledu situace na trzích, který pravidelně zveřejňuje Evropská komise. Toto nové středisko pro sledování by jasným způsobem a včas poskytovalo údaje nezbytné pro znalosti o trzích na konjunkturální (konkrétně za účelem předvídání krizí) a strukturální úrovni (což by umožnilo analyzovat vývoj cen a marží různých subjektů v jednotlivých odvětvích);

15. zdůrazňuje, že uplatňování směrnice o trzích finančních nástrojů (MiFID 2), které se plánuje na rok 2018, musí umožnit širší informovanost a pravidelné sledování pozic, které zaujímají různé kategorie subjektů na finančních trzích se zemědělskými produkty, aby bylo možné omezit rizika nadměrných spekulací a obchodní subjekty jednotlivých odvětví mohly účinně řídit cenová rizika;

16. konstatuje, že provádění a posílení stávajících nástrojů řízení rizik a řešení krizí v rámci SZP čelí mnoha překážkám, včetně konkurence mezi finančními prostředky z druhého pilíře, do nějž spadá většina těchto nástrojů, nedostatečných prostředků krizových rezerv, jež by se vzhledem ke své nezbytnosti neměla vytvářet pomocí ročního krácení přímých plateb, nedostatků aktuálních a prognostických údajů o hospodářských výsledcích zemědělských podniků atd., a je toho názoru, že je třeba tyto překážky omezit, aby bylo možné zavést ambiciózní a účinnou strategii řízení rizik v zemědělství;

17. domnívá se, že příští reforma SZP by měla pobídnout členské státy k tomu, aby vypracovaly a zavedly široký soubor nástrojů řízení rizik, které by byly doplňkové a pro zemědělce cenově dostupné, a to v souladu se segmentovaným přístupem k rizikům, jež by byla rozdělena do kategorií podle jejich intenzity ⁽¹⁾: a) „běžná“ rizika, která mohou zemědělci většinou vyřešit prostřednictvím preventivní úspory a daňových opatření; b) „středně závažná“ rizika, která by zemědělci mohli přenést na finanční trhy (futures, opce, OTC smlouvy), na pojistitele (pro správu rizika týkajícího se výnosů, obratu a hrubého rozpětí) a na vzájemné fondy (pro řízení zdravotních a environmentálních rizik a stabilizaci příjmů zemědělských podniků); c) „katastrofální“ rizika, jež řeší hlavně veřejné orgány prostřednictvím ochranných opatření týkajících se cen a mimořádných krizových opatření. Přitom by se však mělo dbát na to, aby vzhledem k větší segmentaci rizik současně nevzrostly správní náklady;

⁽¹⁾ Podle typologie vypracované J. Cordierem a J.-C. Debarem v *Gestion des risques agricoles: la voie nord-américaine. Quels enseignements pour l'Union européenne?* (Řízení rizik v zemědělství – severoamerické řešení. Co z toho vyplývá pro Evropskou unii), č. 12, Club Déméter, 2004. V jiných pracích se objevuje srovnatelná typologie, jako např. v nedávné zprávě vypracované pro Evropský parlament (viz poznámka pod čarou 2).

18. zdůrazňuje, že rozvoj nástrojů pro řízení rizik nesmí zásadně ovlivnit stabilitu rozpočtu SZP, kterou nyní zajišťují oddělené podpory výroby a cen. Rozpočtu, jehož výdaje by se striktně přizpůsobovaly kolísání zemědělských cen a cyklicky by se snižovaly v závislosti na dobré situaci trhů, by totiž hrozilo, že bude při jednání o víceletých finančních výhledech EU podstatně snížen. Vedlo by to ke snížení ochrany, kterou poskytuje SZP, což by mělo negativní dopad na zemědělce v případě změny situace na trzích;

19. navrhuje, aby za účelem vytvoření preventivní úspory pro případ zhoršení situace na trzích mohli jako jednu z možností zemědělci ukládat část základních plateb z prvního pilíře na zvláštní účet. Vyčlenění této části základních plateb by bylo povinné, pokud by se některé tržní ukazatele jako například ceny zemědělských produktů nebo poměr cen zemědělských produktů k cenám vstupů vyvíjely směrem nahoru. Tyto uložené částky by mohly být uvolněny a využity zemědělci tehdy, když by tržní ukazatele klesaly. Přitom by se v každém případě mělo zabránit vytváření dodatečných správních nákladů;

20. uznává, že kromě zlepšení schopnosti samopojištění zemědělců by měl tento mechanismus několik výhod: částečně by nahradil v současnosti platnou krizovou rezervu, která zcela jasně nefunguje, náklady na jeho správu by byly nízké, neohrozil by stabilitu rozpočtu SZP a ospravedlnil by existenci oddělených podpor v očích veřejnosti v době, kdy jsou ceny zemědělských produktů vysoké;

21. konstatuje, že je možné uvažovat o dalších mechanismech podporujících vytvoření preventivní úspory, které by vycházely například z mechanismu používaného v Kanadě, jenž umožňuje zemědělcům při ukládání na spořicí účet obdržet ze strany státu peněžní příspěvek ve stejné výši;

22. zdůrazňuje, že je důležité podporovat rozvoj a zavádění nových pojišťovacích produktů, které by byly diverzifikovanější a případně méně nákladné a jež by umožňovaly čelit hospodářským rizikům ohrožujícím zemědělské podniky, přičemž by bylo vhodné se inspirovat zejména programy pojištění existujícími v USA. Tyto nové produkty by mohly například zahrnovat: a) pojištění obratu, které by zaručovalo příjmy z plodin očekávané v době výsevu na základě výnosů zemědělského podniku v minulosti a cen vyskytujících se na termínových trzích, avšak byl by dotován pouze výnos, aby byla dodržována pravidla „zelené kategorie“ Světové obchodní organizace (WTO); b) indexní pojištění, založené na průměrném výnosu, obratu nebo hrubém rozpětí dosaženém v regionu, kde se nachází zemědělský podnik (avšak byl by dotován pouze výnos), jelikož správní náklady tohoto druhu pojištění jsou výrazně nižší než pojištění založené na individuálním výnosu zemědělců; c) pojištění celkových příjmů zemědělských podniků, které by mohlo být vyhrazeno diverzifikovaným malým a středním podnikům, které se zabývají pěstováním více druhů plodin a chovem více druhů zvířat nebo produkují ovoce a zeleninu či zvláštní plodiny, které nejsou dotovány, nebo jsou dotovány málo a u nichž neexistuje pojištění úrody; d) zvláštní pojištění pro výrobce, kteří se zabývají ekologickým zemědělstvím, jež by zohledňovalo obvykle nižší výnosy, vyšší výrobní náklady a vyšší tržní ceny těchto produktů. Tato opatření musí být předmětem studie, která by posoudila zejména potenciální náklady těchto opatření z hlediska státního zajištění;

23. žádá Evropskou komisi, aby postupovala v úzké spolupráci s vnitrostátními, regionálními a místními orgány a zemědělskými organizacemi s cílem zlepšit znalosti o nástrojích řízení rizik, které jsou k dispozici v rámci druhého pilíře SZP, a pochopení těchto nástrojů. Vyzývá kromě toho Komisi, aby zvýšila finanční příděl na tyto nástroje nad stávající 2 % fondů druhého pilíře;

24. doporučuje, aby byly zřízeny vzájemné fondy po vzoru nástroje pro stabilizaci příjmů (ISR) vytvořeného v rámci reformy SZP v roce 2013, který však do svých plánů rozvoje venkova na období 2014–2020 zařadily pouze dva členské státy (Maďarsko a Itálie) a jeden region (Kastilie a León ve Španělsku), přičemž by se dbalo na spravedlivou rovnováhu při rozdělování mezi regiony a odvětvími činnosti. Tyto fondy by představovaly ochranu proti výrazným snížením (vyšším než 30 %) hrubého rozpětí zemědělského podniku, jež by se měřila ve vztahu k třem nebo pěti předchozím rokům. Ztráty takového rozsahu lze obtížně kompenzovat pouze prostřednictvím preventivní úspory vytvořené zemědělci. Navíc je nelze řešit prostřednictvím pojištění obratu téhož druhu, jaký existuje v USA a který poskytuje záruku proti snížení předpokládaných příjmů mezi setím a sklizní a sám o sobě neposkytuje ochranu proti nízkým cenám;

25. doporučuje, aby byly fondy pro stabilizaci příjmů zaváděny na odvětvové úrovni za účelem posílení soudržnosti jednotlivých odvětví a na celostátní nebo i nadnárodní úrovni s cílem rozšířit sdílení rizik a snížit náklady. V každém členském státě by tak existoval fond pro plodiny pěstované na orné půdě, fond pro mléko, fond pro ovoce a zeleninu atd.;

26. doporučuje členským státům, aby před tím, než zavedou fondy pro stabilizaci příjmů ve velkém měřítku, jejich využívání vyzkoušely, a to z důvodu praktických problémů souvisejících s jejich zaváděním a fungováním (sběr účetních údajů o zemědělských podnicích, potřeba zajištění atd.);

27. zdůrazňuje, že všechny tři druhy nástrojů pro řízení rizik, které jsou popsány výše – preventivní úspora, pojištění a fondy pro stabilizaci příjmů –, se vzájemně doplňují a měly by být pokud možno používány společně, aby vytvořily pevnou a soudržnou záchrannou síť proti kolísání cen a přispěly ke snížení četnosti a intenzity krizí, kterým zemědělci čelí;

28. domnívá se, že sazby přímých plateb by měly být mezi členskými státy Evropské unie harmonizovány, aby mohli výrobci čelit kolísání cen za srovnatelných podmínek;

29. je přesvědčen, že přímé platby by měly zůstat nástrojem SZP i po roce 2020 s cílem podporovat a stabilizovat příjmy zemědělců a kompenzovat jim náklady plynoucí z dodržování přísných norem v EU;

30. navrhuje, aby v případě, že by bylo v rámci příští reformy SZP rozhodnuto snížit přímé podpory z prvního pilíře a věnovat takto uvolněné částky na řízení rizik, zemědělci mohli obdržet „kupóny“ v hodnotě určitého procentního podílu své základní platby. Zemědělci by tyto kupóny dobrovolně využívali na mechanismy, které by si sami zvolili: na vytvoření preventivní úspory, pojištění nebo vzájemné fondy. To by pomohlo zvýšit financování nástrojů pro řízení rizik, aniž by tím byla dotčena stabilita rozpočtu prvního pilíře SZP ⁽²⁾;

31. žádá, aby Evropská komise vypracovala podrobnou studii o různých již existujících možnostech pro rozšíření škály nástrojů pro řízení rizik, zejména co se týče preventivní úspory, pojištění a vzájemných fondů zaměřených na stabilizaci příjmů. Tato studie by objasnila důsledky, výhody a omezení každého z těchto nástrojů z hlediska různých kritérií. Kromě toho by analyzovala různé scénáře financování strategie pro rozvoj řízení rizik včetně systému kupónů navrženého v odstavci 30;

32. domnívá se, že veřejné politiky musí podporovat zvýšení přidané hodnoty evropských zemědělských podniků a zároveň zlepšit environmentální udržitelnost zemědělských postupů. Tím by mělo být zajištěno, že zemědělské podniky budou méně citlivé na kolísání světových cen a zemědělství bude nasměrováno k přechodu na ekologické zemědělství, jenž je nezbytný pro zmírnění změny klimatu, přizpůsobení se jejím dopadům a zmenšení tlaku na ekosystémy;

33. zdůrazňuje v této souvislosti, že je potřeba věnovat zvláštní pozornost zemědělství v nejbližších regionech, jež si žádá vhodná, zvláště uzpůsobená opatření, jelikož tyto regiony vykazují jedinečné specifické rysy, jež uznává SFEU;

34. uznává, že evropské zemědělství je velmi různorodé. Většina zemědělských podniků směřuje svou výrobu na trh EU, avšak jiné podniky vyvážejí přímo či nepřímo část své produkce do třetích zemí;

35. je toho názoru, že je důležité tuto různorodost chránit, neboť prodej části zemědělské produkce do třetích zemí přispívá k rovnováze nabídky a poptávky na trhu EU a Evropská unie je největším světovým vývozcem zemědělských a potravinářských produktů a musí mít možnost využít zvýšení kvantity a kvality celosvětové poptávky po potravinách;

36. domnívá se, že existují dva základní způsoby, jak zvýšit přidanou hodnotu zemědělských podniků: a) zvýšit produktivitu zemědělství, která v některých odvětvích znepokojivě upadá, a to udržitelným zintenzivněním zemědělské výroby tím, že se vyrobí více s menšími vstupy, nebo tím, že se sníží nákup vstupů, aby se zemědělské podniky staly nezávislejšími, k čemuž je třeba zavést systémy výroby, jež budou inovativní a odolnější, budou využívat přesného zemědělství, jednodušeji obdělávat půdu, střídat plodiny, diverzifikovat plodiny, lépe využívat systémy ploch s travinným porostem či budou používat jiné metody; b) podporovat rozvoj místních potravinových systémů, které by reagovaly na zvyšující se poptávku evropských spotřebitelů a umožnily by částečnou nezávislost na kolísání světových trhů se zemědělskými surovinami tím, že se vybudují krátké řetězce odbytu (školní jídelny, restaurace, přímý prodej), specializované trhy a odvětví kvality a budou se upřednostňovat způsoby výroby, které budou více respektovat životní prostředí (ekologické zemědělství a další postupy);

⁽²⁾ Tento návrh je uveden ve zprávě Isabel Bardaji a kol., *Research for Agri Committee – State of play of risk management tools implemented by Member States during the period 2014–2020: national and European frameworks* (Výzkum pro výbor AGRI – stav v oblasti nástrojů pro řízení rizik používaných členskými státy v období 2014–2020: vnitrostátní a evropské rámce), generální ředitelství pro interní politiky, Evropský parlament, 2016 a přejeme si ho rozšířit o vytvoření preventivní úspory.

37. doporučuje, aby SZP a politiky členských států podporovaly zemědělce v tom, aby tyto dvě možnosti s pomocí místních a regionálních orgánů vyzkoušeli.

V Bruselu dne 7. prosince 2016.

předseda
Evropského výboru regionů
Markku MARKKULA

Stanovisko Evropského výboru regionů — Přezkum směrnice o audiovizuálních mediálních službách

(2017/C 185/07)

Zpravodaj: Jácint HORVÁTH (HU/SES), člen rady města Nagykanizsa**Odkaz:** návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb s ohledem na měnící se situaci na trhu

COM(2016) 287 final

I. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

6. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<i>Směrnice členským státům nebrání v tom, aby přijímaly opatření vůči audiovizuálním mediálním službám ze třetích zemí, které jsou zaměřeny na jejich území. Na tyto služby se totiž nevztahuje zásada země původu. Obzvláště pak tato směrnice nevylučuje zavedení povinnosti evidování audiovizuálních mediálních služeb ze třetích zemí ani ukládání sankcí ve vztahu k nim.</i>

Odůvodnění

Audiovizuální mediální služby poskytované ze zemí mimo Evropskou unii mohou vážně narušit mediální systémy a především veřejnou sféru některých členských států. Na tyto služby se nevztahuje zásada země původu. Takovéto upřesnění není v tomto druhu právního nástroje nezbytné, v zájmu zajištění jednotného výkladu směrnice by však bylo vhodné uvést v bodech odůvodnění, že členské státy mohou ve vztahu k těmto službám přijímat opatření.

Pozměňovací návrh 2*9. bod odůvodnění*

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Aby bylo divákům včetně rodičů a nezletilých osob umožněno provádět informovaná rozhodnutí o obsahu, který má být sledován, je nutné, aby poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb poskytovali dostatečné informace o obsahu, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob. To by bylo možno provést například prostřednictvím systému deskriptorů obsahu udávajících povahu obsahu. Deskriptory obsahu by mohly být poskytovány prostřednictvím písemných, grafických nebo zvukových prostředků.	Aby bylo divákům včetně rodičů a nezletilých osob umožněno provádět informovaná rozhodnutí o obsahu, který má být sledován, je nutné, aby poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb poskytovali dostatečné informace o obsahu, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob. To by bylo možno provést například prostřednictvím systému deskriptorů obsahu udávajících povahu obsahu. Deskriptory obsahu by mohly být poskytovány prostřednictvím písemných, grafických a/nebo zvukových prostředků.

Odůvodnění

Čím více různých prostředků bude poskytovatel audiovizuálních mediálních služeb využívat k popsání obsahu, tím bude tento obsah viditelnější a nápadnější, takže bude moci spolehlivěji dosáhnout svého cíle.

Pozměňovací návrh 3*17. bod odůvodnění*

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Pravidlo, že produkt by neměl být nepatříčně zdůrazňován, se v praxi ukázalo jako obtížně uplatnitelné. Navíc omezuje využívání umístění produktu, které aby bylo schopno vytvářet hodnotu, již ze své podstaty předpokládá určitou úroveň zdůraznění expozice produktu. Požadavky na pořady obsahující umístění produktu by se tedy měly zaměřit na to, aby jasně informovaly diváky o existenci umístění produktu a na to, aby zajistily, že nebude dotčena redakční nezávislost poskytovatele audiovizuálních mediálních služeb.	Pravidlo, že produkt by neměl být nepatříčně zdůrazňován, se v praxi ukázalo jako obtížně uplatnitelné. Navíc omezuje využívání umístění produktu, které aby bylo schopno vytvářet hodnotu, již ze své podstaty předpokládá určitou úroveň zdůraznění expozice produktu. Požadavky na pořady obsahující umístění produktu by se tedy měly zaměřit na to, aby jasným a snadno přístupným způsobem informovaly diváky o existenci umístění produktu a na to, aby zajistily, že nebude dotčena redakční nezávislost poskytovatele audiovizuálních mediálních služeb.

Odůvodnění

Evropský výbor regionů považuje za důležité, aby bylo nejen z obsahu informací, ale také z jejich přístupnosti jasné patrné, že pořad obsahuje umístění produktu.

Pozměňovací návrh 4**30. bod odůvodnění**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<i>Pokud jde o obsah nabízený prostřednictvím internetu, připisuje Evropská unie od druhé poloviny 90. let 20. století důležitou roli nástrojům, jež nejsou právní povahy (viz zejména doporučení Rady ze dne 24. září 1998 o ochraně nezletilých osob a lidské důstojnosti a doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. prosince 2006 o ochraně nezletilých osob a lidské důstojnosti a o právu na odpověď v souvislosti s konkurenceschopností evropského průmyslu audiovizuálních a on-line informačních služeb). Tyto nástroje, zejména služby tzv. horkých linek, systémy ověřování věku, klasifikace obsahu a systémy rodičovské kontroly, jsou účinné i pro regulaci obsahu zveřejňovaného na platformách pro sdílení videonahrávek. Služby horkých linek jsou významným a rozšířeným způsobem ochrany nezletilých osob, který má zajistit, aby mohli uživatelé jednoduchým a snadno přístupným způsobem podat stížnost a aby byly v případě porušení pravidel informovány příslušné orgány. Systémy ověřování věku skýtají náležitou úroveň ochrany zejména tehdy, je-li věk uživatele ověřován pomocí údajů uvedených na dokladu totožnosti, který mají pouze dospělí uživatelé, pomocí spolehlivého potvrzení věku třetí osobou nebo pomocí biometrických údajů. Klasifikace obsahu samotnými uživateli (rodiči) nebo certifikačními orgány podle různých kritérií (násilí, sexuální scény, hazardní hry, vulgární výrazy atd.) umožňuje zařadit obsah dostupný na platformách pro sdílení videonahrávek do jednotlivých kategorií, na jejichž základě je možné omezit přístup k tomuto obsahu. Systémy rodičovské kontroly umožňují rodičům omezit přístup svých nezletilých dětí k internetu, a to prostřednictvím výčtu vhodného obsahu pro nezletilé osoby nebo filtrováním obsahu, který je pro děti škodlivý.</i>

Odůvodnění

Nový článek 28a směrnice vyžaduje od poskytovatelů platform pro sdílení videonahrávek, aby přijali vhodná opatření, pokud jde o ochranu nezletilých osob a zákaz obsahu podněcujícího k nenávisti. Za vhodná opatření v tomto směru jsou považovány služby tzv. horkých linek, systémy ověřování věku, klasifikace obsahu a systémy rodičovské kontroly. Vzhledem k rychlosti technologického vývoje není možné specifikovat náplň těchto opatření v podrobných právních ustanoveních. V zájmu zajištění jednotného výkladu směrnice ze strany poskytovatelů služeb a příslušných regulačních orgánů by však bylo rovněž vhodné zahrnout do bodů odůvodnění směrnice několik vět, v nichž by byla jednotlivá opatření vysvětlena.

Pozměňovací návrh 5

38. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Touto směrnici není dotčena způsobilost členských států ukládat povinnosti, jež zajišťují objektivnost a přístupnost obsahu obecného zájmu dle definovaných cílů obecného zájmu, jako je pluralismus médií, svoboda slova a kulturní rozmanitost. Tyto povinnosti by měly být ukládány pouze tehdy, jsou-li nezbytné ke splnění cílů obecného zájmu jasně definovaných členskými státy v souladu s právem Unie. V tomto ohledu by měly členské státy zvážit zejména nutnost regulatorního zásahu proti výsledkům působení tržních sil. Jestliže se členské státy rozhodnou vymáhat pravidla objektivnosti, měly by podnikům uložit pouze přiměřené povinnosti s ohledem na oprávněný veřejný zájem.	Touto směrnici není dotčena způsobilost členských států ukládat povinnosti, jež zajišťují objektivnost a přístupnost obsahu obecného zájmu dle definovaných cílů obecného zájmu, jako je pluralismus médií, svoboda slova a kulturní rozmanitost. Tyto povinnosti by měly být ukládány pouze tehdy, jsou-li nezbytné ke splnění cílů obecného zájmu jasně definovaných členskými státy v souladu s právem Unie. V tomto ohledu by měly členské státy zvážit zejména nutnost regulatorního zásahu proti výsledkům působení tržních sil, nedostatečné transparentnosti vlastnictví médií, jejich koncentraci a střetům zájmů . Jestliže se členské státy rozhodnou vymáhat pravidla objektivnosti, měly by podnikům uložit pouze přiměřené povinnosti s ohledem na oprávněný veřejný zájem.

Pozměňovací návrh 6

Čl. 1 odst. 5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
5) Článek 4 se mění takto:	5) Článek 4 se mění takto:
(...)	(...)
d) odstavec 7 se nahrazuje tímto:	d) odstavec 7 se nahrazuje tímto:
„7. Členské státy podporují společnou regulaci a samo-regulaci prostřednictvím kodexů chování přijatých na vnitrostátní úrovni v oblastech koordinovaných touto směrnicí v rozsahu, v jakém to dovolují jejich právní řády. Tyto kodexy musí být široce přijímány hlavními zúčastněnými subjekty v dotyčných členských státech. Kodexy chování musí jasně a jednoznačně vymezovat své cíle. Musí zajistit pravidelné, transparentní a nezávislé sledování a vyhodnocování toho, jak je dosahováno vytyčených cílů. Musí umožňovat účinné prosazování, a to včetně případných účinných a přiměřených sankcí.	„7. Členské státy podporují společnou regulaci a samo-regulaci prostřednictvím kodexů chování přijatých na vnitrostátní úrovni v oblastech koordinovaných touto směrnicí v rozsahu, v jakém to dovolují jejich právní řády. Tyto kodexy musí být široce přijímány hlavními zúčastněnými subjekty v dotyčných členských státech. Kodexy chování musí jasně a jednoznačně vymezovat své cíle. Musí zajistit pravidelné, transparentní a nezávislé sledování a vyhodnocování toho, jak je dosahováno vytyčených cílů. Musí umožňovat účinné prosazování, a to včetně případných účinných a přiměřených sankcí.
Návrhy kodexů chování Unie uvedené v čl. 6a odst. 3, v čl. 9 odst. 2 a v čl. 9 odst. 4 a úpravy či rozšíření stávajících kodexů chování Unie předkládají Komisi jejich signatáři.	Návrhy kodexů chování Unie uvedené v čl. 6a odst. 3, v čl. 9 odst. 2 a v čl. 9 odst. 4 a úpravy či rozšíření stávajících kodexů chování Unie předkládají Komisi jejich signatáři.
Komise může požádat skupinu ERGA o stanovisko k návrhům, úpravám nebo rozšířením kodexů. Komise může kodexy podle potřeby zveřejnit .“;	Komise požádá skupinu ERGA o stanovisko k návrhům, úpravám nebo rozšířením kodexů. Komise tyto kodexy zveřejní .“;

Odůvodnění

Vyplývá z textu.

Pozměňovací návrh 7

Čl. 1 odst. 7

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	V článku 5 se vkládá písmeno e), které zní: „e) totožnost skutečných vlastníků společnosti, která mediální služby poskytuje, v souladu s čl. 3 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu.“

Odůvodnění

Z hlediska provádění směrnice je mimořádně důležité to, aby byly dostupné informace o fyzických či právnických osobách, jež mají určující vliv na poskytování služeb a na rozhodnutí poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb, ať už v důsledku svého vlastnického práva či práva hlasovacího nebo jiných práv, která jim byla přiznána na základě dohody. V pozměňovacím návrhu, jehož účelem je umožnit identifikaci těchto osob a subjektů, se odkazuje na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu. Transparentnost ohledně vlastnictví společností poskytujících mediální služby je rovněž jednou z nezbytných podmínek pro zajištění svobody sdělovacích prostředků.

Pozměňovací návrh 8

Čl. 1 odst. 10

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
10) Článek 7 se zrušuje;	

Odůvodnění

Článek 7 se ze směrnice vyškrtává vzhledem k tomu, že navrhovaný Evropský akt přístupnosti již pro poskytovatele mediálních služeb stanoví přísnější společné požadavky v tomto ohledu. Uvedený Evropský akt přístupnosti však ještě nebyl přijat a není žádoucí, aby nastala situace, kdy nebude ve směrnici žádná zmínka o přístupnosti a současně ještě nebude přijat (nebo proveden na úrovni členských států) Evropský akt přístupnosti. Evropský výbor regionů nesouhlasí se zrušením článku 7, dokud nebude Evropský akt přístupnosti proveden v právních předpisech všech členských států.

Pozměňovací návrh 9

Čl. 1 odst. 11

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
11) Článek 9 se mění takto: a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:	11) Článek 9 se mění takto: a) odst. 1 písm. e) se nahrazuje tímto: „audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů nesmějí být zaměřena výslovně na nezletilé osoby, nezletilé osoby jim nesmějí být vystaveny a tato sdělení nesmějí podporovat nestřídmé požívání těchto nápojů;“

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
„2. Členské státy a Komise vybízejí k vytvoření kodexů chování založených na samoregulaci a společné regulaci, pokud jde o nevhodná audiovizuální obchodní sdělení, která provází pořady, jejichž významnou část publika představují děti, nebo jsou v těchto pořadech obsažena, a která se týkají potravin a nápojů obsahujících živiny a látky s výživovým nebo fyziologickým účinkem, jejichž nadměrný příjem v celkové stravě se nedoporučuje, zejména tuky, transmastné kyseliny, sůl/sodík a cukry. Tyto kodexy by měly být využívány k účinnému snižování expozice nezletilých osob audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se potravin a nápojů, které mají vysoký obsah soli, cukrů a tuků nebo které jiným způsobem nevyhovují vnitrostátním nebo mezinárodním výživovým doporučením. Tyto kodexy by měly stanovit, že audiovizuální obchodní sdělení nemají zdůrazňovat kladnou vlastnost nutričních aspektů těchto potravin a nápojů. Komise a skupina ERGA budou podporovat výměnu osvědčených postupů v oblasti systémů samoregulace a společné regulace v celé Unii. V relevantních případech Komise umožní vytvoření kodexů chování Unie.“; b) doplňují se nové odstavce 3 a 4, které znějí: „3. Členské státy a Komise vybízejí k vytvoření kodexů chování založených na samoregulaci a společné regulaci, pokud jde o nevhodná audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů. Tyto kodexy by měly být využívány k účinnému omezení expozice nezletilých osob audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se alkoholických nápojů. 4. Komise a skupina ERGA budou podporovat výměnu osvědčených postupů v oblasti systémů samoregulace a společné regulace v celé Unii. V relevantních případech Komise umožní vytvoření kodexů chování Unie.“;	b) odstavec 2 se nahrazuje tímto: „2. Členské státy a Komise vybízejí k vytvoření kodexů chování založených na samoregulaci a společné regulaci, pokud jde o nevhodná audiovizuální obchodní sdělení, která provází pořady, jejichž významnou část publika představují děti, nebo jsou v těchto pořadech obsažena nebo jim bezprostředně předcházejí či po nich následují, a která se týkají potravin a nápojů obsahujících živiny a látky s výživovým nebo fyziologickým účinkem, jejichž nadměrný příjem v celkové stravě se nedoporučuje, zejména tuky, transmastné kyseliny, sůl/sodík a cukry. Tyto kodexy by měly být využívány k účinnému snižování expozice nezletilých osob audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se potravin a nápojů, které mají vysoký obsah soli, cukrů a tuků nebo které jiným způsobem nevyhovují vnitrostátním nebo mezinárodním výživovým doporučením. Tyto kodexy by měly stanovit, že audiovizuální obchodní sdělení nemají zdůrazňovat kladnou vlastnost nutričních aspektů těchto potravin a nápojů. Komise a skupina ERGA budou podporovat výměnu osvědčených postupů v oblasti systémů samoregulace a společné regulace v celé Unii. V relevantních případech Komise umožní vytvoření kodexů chování Unie.“; c) doplňují se nové odstavce 3 a 4, které znějí: „3. Členské státy a Komise vybízejí k vytvoření kodexů chování založených na samoregulaci a společné regulaci, pokud jde o nevhodná audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů. Tyto kodexy by měly být využívány k účinnému omezení expozice nezletilých osob audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se alkoholických nápojů. 4. Komise a skupina ERGA budou podporovat výměnu osvědčených postupů v oblasti systémů samoregulace a společné regulace v celé Unii. V relevantních případech Komise umožní vytvoření kodexů chování Unie.“;

Odůvodnění

Účelem je rozšířit rozsah ochrany nezletilých osob.

Pozměňovací návrh 10

Čl. 1 odst. 15

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
15) Článek 13 se nahrazuje tímto: <i>„Článek 13</i> 1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání spadající do jejich pravomoci zajistili ve svém katalogu alespoň 20 % podíl evropských děl a jejich zdůraznění. (...) 5. Členské státy upustí od požadavků uvedených v odstavcích 1 a 2 u poskytovatelů s nízkým obratem nebo s nízkou sledovaností a u malých podniků a mikropodniků. Členské státy mohou od těchto požadavků upustit také v případech, kdy by vzhledem k povaze nebo tématu audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání byly nepraktické nebo neodůvodněné.“;	15) Článek 13 se nahrazuje tímto: <i>„Článek 13</i> 1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání spadající do jejich pravomoci zajistili ve svém katalogu takový podíl evropských děl, který bude odpovídat alespoň 20 % celkové délky jimi vysílaných pořadů, a aby zajistili jejich zdůraznění tím, že tato díla budou v jejich katalogích uvedena na odpovídajícím místě a budou snadno vyhledatelná. (...) 5. Členské státy upustí od požadavků uvedených v odstavcích 1 a 2 u poskytovatelů – včetně místních orgánů, které vlastní audiovizuální média – s nízkým obratem nebo s nízkou sledovaností, u místních či regionálních poskytovatelů a u malých podniků a mikropodniků. Členské státy mohou od těchto požadavků upustit také v případech, kdy by vzhledem k povaze nebo tématu audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání byly nepraktické nebo neodůvodněné.“;

Odůvodnění

Účelem doplnění v odstavci 1 je vyjasnit toto ustanovení.

Co se týče doplnění v odstavci 5, je třeba poukázat na to, že v některých členských státech nejsou například místní televizní stanice řazeny mezi malé podniky a mikropodniky, jelikož jsou vlastněny obcemi. Mohou být tudíž považovány za podniky střední nebo velké, a proto je třeba je odlišit od ostatních subjektů v tomto výtku.

Pozměňovací návrh 11

Čl. 1 odst. 16

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
16) V čl. 20 odst. 2 se první věta nahrazuje tímto: „Vysílání filmů vytvořených pro televizi (s výjimkou seriálů, cyklů a dokumentů), kinematografických děl a zpravodajských pořadů může být přerušeno televizní reklamou nebo teleshoppingem jednou během každého plánovaného časového úseku o délce nejméně 20 minut.“;	V čl. 20 odst. 2 se první věta nahrazuje tímto: „Vysílání filmů vytvořených pro televizi (s výjimkou seriálů, cyklů a dokumentů), kinematografických děl a zpravodajských pořadů může být přerušeno televizní reklamou nebo teleshoppingem jednou během každého plánovaného časového úseku o délce nejméně 30 minut.“;

Odůvodnění

Co se týče vysílání filmů vytvořených pro televizi (s výjimkou seriálů, cyklů a dokumentů), kinematografických děl a zpravodajských pořadů, může být v souladu s platným zněním směrnice toto vysílání přerušeno televizní reklamou nebo teleshoppingem jednou během každého plánovaného časového úseku o délce nejméně 30 minut. Evropský výbor regionů nicméně navrhuje, aby tento původní 30 minutový úsek nebyl zkracován, neboť toto přerušení do značné míry znemožňuje plně si užít kinematografické dílo a kazí rovněž divácký zážitek.

Pozměňovací návrh 12

Čl. 1 odst. 17

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	17) Článek 22 se nahrazuje tímto: Článek 22 Televizní reklama a teleshopping na alkoholické nápoje musí splňovat tato kritéria: a) nesmí být vysloveně zaměřena na nezletilé osoby, nezletilé osoby jí nesmějí být vystaveny a zvláště nesmí zobrazovat nezletilé osoby požívající tyto nápoje; b) nesmí být vysílána během nebo bezprostředně před či po pořadu, který se týká sportovní akce, přičemž toto ustanovení nabude účinnosti pět (5) let po vstupu stávající směrnice v platnost; c) nesmí spojovat alkohol se zvýšenou fyzickou výkonností nebo s řízením motorových vozidel; d) nesmí vytvářet dojem, že alkohol přispívá ke společenskému nebo sexuálnímu úspěchu; e) nesmí tvrdit, že alkohol má léčebné vlastnosti nebo povzbuzující či uklidňující účinek nebo že je prostředkem řešení osobních problémů; f) nesmí vyzdvihovat alkohol nebo záporně hodnotit abstinenci nebo zdrženlivost; g) nesmí jako kladnou vlastnost nápojů zdůrazňovat jejich vysoký obsah alkoholu.

Odůvodnění

Je vědecky dokázáno, že existuje spojitost mezi vystavením propagaci alkoholu a větším požíváním alkoholických nápojů u mladých lidí. Pořady o sportovních akcích je nutné považovat za pořady určené dětem. Z tohoto důvodu je nutné reklamu na alkohol zakázat, přičemž je ovšem třeba přihlídnout k ještě stále platným krátkodobým a střednědobým sponzorským smlouvám.

Pozměňovací návrh 13

Čl. 1 odst. 19

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
19) Doplnuje se nová kapitola IXa, která zní: „KAPITOLA IXa – USTANOVENÍ, KTERÉ SE VZTAHUJE NA SLUŽBY PLATFORM PRO SDÍLENÍ VIDEONAHRAVEK Článek 28a 1. [...] 7. Komise a skupina ERGA vybízí poskytovatele platform pro sdílení videonahrávek k výměně osvědčených postupů týkajících se systémů společné regulace v celé Unii. V relevantních případech Komise umožní vytvoření kodexů chování Unie. (...)	19) Doplnuje se nová kapitola IXa, která zní: „KAPITOLA IXa – USTANOVENÍ, KTERÉ SE VZTAHUJE NA SLUŽBY PLATFORM PRO SDÍLENÍ VIDEONAHRAVEK Článek 28a 1. [...] 7. Komise a skupina ERGA vybízí poskytovatele platform pro sdílení videonahrávek k výměně osvědčených postupů týkajících se systémů společné regulace v celé Unii. Komise umožní vytvoření kodexů chování Unie, zejména tím, že vypracuje a zveřejní modely těchto kodexů. (...)

Odůvodnění

Vyplyvá z textu.

Pozměňovací návrh 14

Čl. 1 odst. 21

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
21) Článek 30 se nahrazuje tímto: „Článek 30 1. [...] 6. Členské státy zajistí, aby nezávislé vnitrostátní regulační orgány měly samostatné roční rozpočty. Tyto rozpočty se zveřejňují. Členské státy rovněž zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány měly odpovídající finanční a lidské zdroje, jež jim umožní plnit úkoly, které jim byly uloženy, a aktivně se účastnit činnosti skupiny ERGA a přispívat k ní. 7. Členské státy zajistí, aby na vnitrostátní úrovni existovaly účinné mechanismy, v jejichž rámci má každý uživatel nebo poskytovatel mediálních služeb nebo platformy pro sdílení videonahrávek, který je dotčen rozhodnutím vnitrostátního regulačního orgánu, právo odvolat se proti rozhodnutí k odvolacímu orgánu. Tento odvolací orgán je nezávislý na stranách odvolacího řízení.	21) Článek 30 se nahrazuje tímto: „Článek 30 1. [...] 6. Členské státy zajistí, aby nezávislé vnitrostátní regulační orgány měly samostatné roční rozpočty. Tyto rozpočty jsou dostatečně podrobné a zveřejňují se. Členské státy rovněž zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány měly odpovídající finanční a lidské zdroje, jež jim umožní plnit úkoly, které jim byly uloženy, a aktivně se účastnit činnosti skupiny ERGA a přispívat k ní. 7. Členské státy zajistí, aby na vnitrostátní úrovni existovaly účinné mechanismy, v jejichž rámci má každý uživatel nebo poskytovatel mediálních služeb nebo platformy pro sdílení videonahrávek, který je dotčen rozhodnutím vnitrostátního regulačního orgánu, právo odvolat se proti rozhodnutí k odvolacímu orgánu. Tento odvolací orgán je nezávislý na stranách odvolacího řízení.

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Odvolací orgán, kterým by měl být soud, musí mít příslušné odborné znalosti potřebné pro účinný výkon svých funkcí. Členské státy zajistí, aby skutková podstata případu byla řádně posouzena a aby existoval účinný odvolací mechanismus. Do rozhodnutí o jakémkoli odvolání zůstává v platnosti rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu, pokud nejsou povolena dočasná opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy.“;	Odvolací orgán, kterým by měl být soud, musí mít příslušné odborné znalosti potřebné pro účinný výkon svých funkcí. Členské státy zajistí, aby skutková podstata případu byla řádně posouzena a aby existoval účinný odvolací mechanismus. Do rozhodnutí o jakémkoli odvolání zůstává v platnosti rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu, pokud nejsou povolena dočasná opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy. 8. Nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů, zejména s ohledem na první větu odstavce 2, je v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 168/2007 ze dne 15. února 2007 kontrolována a vyhodnocována Agenturou Evropské unie pro základní práva na žádost Komise. V rámci této analýzy, která je prováděna každé dva roky, jsou posuzovány způsoby fungování a činnost vnitrostátních regulačních orgánů, a to ve spolupráci s co nejširším spektrem zúčastněných subjektů. Agentura Evropské unie pro základní práva definuje kritéria pro svou analýzu v návaznosti na veřejnou konzultaci. Výsledky analýzy se zveřejňují.“

Odůvodnění

Odstavec 6: zveřejňované rozpočty musí obsahovat dostatečně ucelené a podrobné údaje, aby náležitě odrážely příjmy a výdaje nezávislého vnitrostátního regulačního orgánu. Dostatečně podrobný rozpočet může zaručit, že nezávislý vnitrostátní regulační orgán splňuje požadavky na transparentnost.

Nový odstavec 8: ustanovení článku 30 týkající se organizace a financování vnitrostátních regulačních orgánů představují významnou záruku jejich nezávislosti. Nicméně splnění kritérií, jež jsou uvedena v první větě čl. 30 odst. 2, souvisí pouze se skutečnou činností, rozhodnutími a transparentním fungováním regulačních orgánů. Z tohoto důvodu je nutné zavést na unijní úrovni kontrolní systém, který by analyzoval nejen způsoby fungování regulačních orgánů a legislativní rámec, jenž se na ně vztahuje, ale také jejich činnost, a tyto analýzy by zveřejňoval. Díky těmto posouzením by byly k dispozici porovnatelné objektivní údaje o tom, nakolik právní předpisy jednotlivých členských států zajišťují takovou míru nezávislosti, která je s to zaručit pluralitu médií, kulturní rozmanitost, ochranu spotřebitele, vnitřní trh a korektní hospodářskou soutěž, o nichž se hovoří v odstavci 2.

Charakter a rozsah těchto analýz vyžadují, aby byly při jejich vypracovávání zohledňovány poznatky, zkušenosti a postoje co nejširšího spektra subjektů v rámci veřejných orgánů, mediálního trhu, občanské společnosti a akademického světa.

Výsledky této kontrolní činnosti nemají přímé právní důsledky. Mohly by však Komisi poskytnout informace, jež by případně umožnily zjistit nedostatky při provádění článku 30, a mohly by tak posloužit jako základ pro zahájení řízení o nesplnění povinnosti.

Pozměňovací návrh 15

Čl. 1 odst. 22

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
22) doplňuje se nový článek 30a, který zní: „Článek 30a 1. Tímto se zřizuje skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA). 2. Sestává z vnitrostátních nezávislých regulačních orgánů v oblasti audiovizuálních mediálních služeb. Ty musí být zastoupeny svými vedoucími pracovníky nebo výše postavenými jmenovanými zástupci daného vnitrostátního regulačního orgánu, který je primárně příslušný pro dohled nad audiovizuálními mediálními službami, případně pokud vnitrostátní regulační orgán neexistuje, jinými zástupci, které zvolí podle svých postupů. Zasedání skupiny se účastní zástupce Komise. 3. Úkoly členů skupiny ERGA jsou následující: a) poskytovat Komisi rady a pomáhat jí v jejím úsilí zajistit důsledné provádění regulačního rámce pro audiovizuální mediální služby ve všech členských státech; b) poskytovat Komisi rady a pomáhat jí ve všech záležitostech souvisejících s audiovizuálními mediálními službami v rámci pravomoci Komise. Je-li to opodstatněné z hlediska poskytování rad Komisi o některých otázkách, může tato skupina za účelem shromáždění potřebných informací konzultovat účastníky trhu, spotřebitele a konečné uživatele; c) zajišťovat výměnu zkušeností a osvědčených postupů, pokud jde o uplatňování předpisového rámce pro audiovizuální mediální služby; d) spolupracovat a poskytovat svým členům informace nezbytné pro uplatňování této směrnice, zejména pokud jde o její články 3 a 4; e) na žádost Komise poskytovat stanoviska k otázkám uvedeným v čl. 2 odst. 5b, v čl. 6a odst. 3, v čl. 9 odst. 2, v čl. 9 odst. 4 a k veškerým záležitostem týkajícím se audiovizuálních mediálních služeb, zejména v oblasti ochrany nezletilých osob a podněcování k nenávisti.“;	22) doplňuje se nový článek 30a, který zní: „Článek 30a 1. Tímto se zřizuje skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA). 2. Sestává z vnitrostátních nezávislých regulačních orgánů v oblasti audiovizuálních mediálních služeb. Ty musí být zastoupeny svými vedoucími pracovníky nebo výše postavenými jmenovanými zástupci daného vnitrostátního regulačního orgánu, který je primárně příslušný pro dohled nad audiovizuálními mediálními službami, případně pokud vnitrostátní regulační orgán neexistuje, jinými zástupci, které zvolí podle svých postupů. Zasedání skupiny se účastní zástupce Komise. 3. Úkoly členů skupiny ERGA jsou následující: a) poskytovat Komisi rady a pomáhat jí v jejím úsilí zajistit důsledné provádění regulačního rámce pro audiovizuální mediální služby ve všech členských státech; b) poskytovat Komisi rady a pomáhat jí ve všech záležitostech souvisejících s audiovizuálními mediálními službami v rámci pravomoci Komise. Je-li to opodstatněné z hlediska poskytování rad Komisi o některých otázkách, může tato skupina za účelem shromáždění potřebných informací konzultovat účastníky trhu, spotřebitele a konečné uživatele; c) zajišťovat výměnu zkušeností a osvědčených postupů, pokud jde o uplatňování předpisového rámce pro audiovizuální mediální služby; d) spolupracovat a poskytovat svým členům informace nezbytné pro uplatňování této směrnice, zejména pokud jde o její články 3 a 4; e) na žádost Komise poskytovat stanoviska k otázkám uvedeným v čl. 2 odst. 5b, v čl. 6a odst. 3, v čl. 9 odst. 2, v čl. 9 odst. 4 a k veškerým záležitostem týkajícím se audiovizuálních mediálních služeb, zejména v oblasti ochrany nezletilých osob a podněcování k nenávisti.“;

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
4. Komise má pravomoc přijmout jednací řád skupiny ERGA prováděcím aktem.“;	f) <i>dbát na výměnu zkušeností a osvědčených postupů v oblasti rozvoje mediální gramotnosti, zejména co se týče činností v rámci podpory, průzkumu, šíření informací, koordinace a analýz prováděných nezávislými vnitrostátními regulačními orgány, ale také forem spolupráce mezi vnitrostátními regulačními orgány, poskytovateli mediálních služeb a vzdělávacími zařízeními;</i> 4. Komise má pravomoc přijmout jednací řád skupiny ERGA prováděcím aktem.“;

Odůvodnění

Je nezbytné stanovit cíl rozvoje mediální gramotnosti, aby bylo dosaženo regulačních cílů směrnice, tj. zavést takové právní předpisy, jež umožní reagovat na problémy digitálního mediálního systému. Jednotlivé členské státy dosáhly v oblasti rozvoje mediální gramotnosti výrazného pokroku. Šíření výsledků účinně podporuje rozvoj používaných nástrojů a metod a také vypracovávání řešení na evropské úrovni.

V několika členských státech hrají při rozvoji mediální gramotnosti významnou úlohu orgány pro regulaci sdělovacích prostředků – podílejí se mimo jiné na průzkumech, z nichž tento rozvoj vychází, finančně podporují programy zaměřené na zvýšení mediální gramotnosti a pomáhají tuto gramotnost zvyšovat prostřednictvím informačních kampaní. Mohou rovněž sehrát zásadní roli při koordinaci příslušných subjektů a odvětví a při měření a vyhodnocování docílených výsledků. Výměna zkušeností a osvědčených postupů může zvýšit kvalitu a efektivitu činnosti orgánů pro regulaci sdělovacích prostředků v oblasti rozvoje mediální gramotnosti.

Rozvoj mediální gramotnosti je společným úkolem nezávislých vnitrostátních regulačních orgánů, poskytovatelů mediálních služeb a vzdělávacích zařízení. Směrnice musí tuto spolupráci podpořit, aniž by přesáhla svou regulační působnost.

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky

- je potěšen přepracováním směrnice o audiovizuálních mediálních službách a tím, že Evropská komise shledává zajímavými některá doporučení, která Výbor regionů formuloval ve svém stanovisku k tomuto tématu, jež bylo přijato v roce 2015;
- vítá změnu týkající se výjimek z uplatňování zásady země původu, jež umožňují, aby byly v rámci jasnějších a jednodušších postupů zohledňovány zájmy cílové země;
- vyjadřuje nicméně politování nad tím, že nová směrnice nebere v potaz regionální rozměr tak, jak to Výbor regionů doporučoval v minulosti. Přispělo by to k podpoře evropské kulturní identity, přeshraničních koprodukcí v Evropské unii a místních tvůrčích inovací;
- zdůrazňuje rovněž, že je nutné zapojit do provádění této směrnice místní a regionální orgány, poněvadž tyto orgány hrají v oblasti audiovizuálních mediálních služeb velice důležitou roli. V řadě členských států jsou některé z těchto orgánů vlastníky společností poskytujících mediální služby, které by tudíž nemusely být počítány do kategorie mikropodniků a malých podniků;
- opakuje, že nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů, a to jak na veřejných orgánech, tak na provozovatelích audiovizuálních médií a na politických stranách, představuje základ regulace evropských audiovizuálních médií, že všechny členské státy musejí tuto nezávislost za každou cenu zajistit a že je tato nezávislost hlavní zárukou rozmanitosti informací a pluralitního mediálního trhu na evropské, státní, regionální a místní úrovni;

6. je potěšen tím, že byla působnost přepracované směrnice rozšířena na služby platforem pro sdílení videonahrávek, jež hrají mezi poskytovateli audiovizuálních mediálních služeb stále důležitější roli;

7. je znepokojen tím, že navrhovaná úprava ohledně soudní příslušnosti vztahující se na platformy pro sdílení videonahrávek nevyjasňuje situace, kdy jejich provozovatel nemá zájem usadit se na území Evropské unie, ale poskytuje službu, již mohou využívat evropští občané;

8. podotýká, že distribuce obsahu mimo infrastrukturu (služby OTT), jež představuje rostoucí segment trhu audiovizuálních mediálních služeb, v současnosti probíhá v netransparentním právním rámci, a vyzývá Komisi, aby v budoucích právních předpisech v oblasti sdělovacích prostředků a komunikace, a obzvláště při přezkumu ustanovení týkajících se elektronické komunikace, věnovala zvláštní pozornost vyjasnění právní situace u tohoto postupu;

9. opětovně by rád Komisi upozornil na jazykové a kulturní menšiny, jež narážejí na překážky, když chtějí získat přístup k audiovizuálním mediálním službám ve svém jazyce;

10. domnívá se, že v jednotlivých postupech ERGA je třeba zohlednit regionální rozměr některých regulačních otázek a územní zásady;

Ochrana nezletilých osob

11. vítá skutečnost, že přepracovaná směrnice posiluje a harmonizuje ochranu nezletilých osob, což je v souladu s požadavkem, který vznesl v jednom ze svých předchozích doporučení. Znovu žádá, aby byla zavedena opatření ve prospěch obsahu speciálně určeného a přizpůsobeného dětem a aby byla podporována partnerství mezi poskytovateli audiovizuálních služeb a pedagogickými pracovníky v digitálním prostředí;

Mediální gramotnost

12. připomíná, že přikládá význam důslednějšímu prosazování obsahu týkajícího se mediální gramotnosti, zejména pokud jde o nová média;

13. zdůrazňuje, že je třeba vyčlenit na rozvoj mediální gramotnosti více prostředků, aby nabídka audiovizuálních mediálních služeb stejná, nýbrž aby odrážela také struktury a zvláštnosti jednotlivých regionů z hospodářského, obchodního a kulturního hlediska;

Svoboda a pluralita sdělovacích prostředků

14. je znepokojen tím, že se navrhované nařízení nezabývá transparentností vlastnictví médií, jejich koncentrací a střety zájmů, což jsou faktory, které mají všechny výrazný dopad na pluralitu a svobodu sdělovacích prostředků;

Ochrana spotřebitele

15. je potěšen tím, že změna směrnice zahrnuje pružnější pravidla pro objem reklamy, a zejména tím, že byla působnost tohoto právního předpisu rozšířena na nelineární audiovizuální mediální služby;

Podpora evropských děl

16. schvaluje to, že mikropodniky a malé podniky nemusejí finančně přispívat na tvorbu evropských děl. Upozorňuje však Komisi na to, že řada místních a regionálních televizních stanic, které své pořady vysílají na svých internetových stránkách ve formě audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, do této kategorie nespadá;

17. vítá, že v případě služeb na vyžádání zaručuje přepracovaná směrnice rovné podmínky pro evropská díla, jimž mají poskytovatelé těchto služeb ve svých katalozích vyhradit alespoň 20 % prostor;

18. zdůrazňuje, že požadavek alespoň 20 % podílu evropských děl, který budou muset splnit poskytovatelé služeb na vyžádání, nestačí. Je rovněž nutné zajistit, aby mohli uživatelé tato díla snadno vyhledat a měli k nim přístup;

Subsidiarita a proporcionalita

19. zdůrazňuje, že návrh je sice zjevně v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality, je však nutné zachovat přístup spočívající v minimální harmonizaci a mechanismy spolupráce, a proto musí navrhované předpisy týkající se vnitrostátních regulačních orgánů ponechat dostatečný diskreční prostor pro rozhodování na státní a nižší úrovni.

V Bruselu dne 7. prosince 2016.

předseda
Evropského výboru regionů
Markku MARKKULA

Stanovisko Evropského výboru regionů – Akční plán pro integraci státních příslušníků třetích zemí

(2017/C 185/08)

Zpravodaj: Karl VANLOUWE (BE/EA), poslanec vlámského parlamentu a federální senátor**Odkaz:** sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Akční plán pro integraci státních příslušníků třetích zemí

COM(2016) 377 final

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

Obecný rámec a hlavní zásady

1. vítá akční plán Evropské komise pro integraci státních příslušníků třetích zemí ⁽¹⁾ s ohledem na neustále narůstající rozmanitost evropských společností a na nutnost je do naší společnosti plně integrovat, a poukazuje na význam integrace jakožto vzájemného procesu, do něhož jsou zapojeni jak státní příslušníci třetích zemí, tak i hostitelská společnost;
2. domnívá se, že integraci je třeba vnímat jako dynamický, interaktivní a časově omezený proces, který státním příslušníkům třetích zemí umožňuje, aby se plně začlenili do hostitelské společnosti a usilovali o soběstačnost, a podporuje součinnost a účast v této společnosti;
3. zdůrazňuje, že integrace je v kompetenci členských států, jak je stanoveno ve Smlouvě o fungování Evropské unie ⁽²⁾, což umožňuje přijmout opatření na evropské úrovni s cílem poskytnout pobídky a podporu pro činnost členských států při prosazování integrace státních příslušníků třetích zemí oprávněně pobývajících na jejich územích za vyloučení jakékoliv harmonizace zákonů a předpisů členských států. Vyzývá k trvalému úsilí o monitorování zásady subsidiarity a připomíná, že činnosti členských států v této oblasti musí být v souladu s právními předpisy EU, včetně společných základních zásad EU pro politiku v oblasti integrace přistěhovalců v EU;
4. poukazuje na to, že skutečná integrační politika se v první řadě provádí na politické úrovni nacházející se co nejbližší občanům. Z toho důvodu je důrazně doporučován přístup založený na víceúrovňové správě, a to se zvláštním zaměřením na místní a regionální orgány, neboť ty jsou nejvíce konfrontovány s výzvami a možnostmi integrace;
5. poukazuje na to, že v rámci politické diskuse je důležité používat ohledně různých kategorií nově příchozích správnou terminologii. Tento akční plán se zaměřuje pouze na nově příchozí (migranty, uprchlíky a osoby požívající subsidiární ochrany), kteří jsou státními příslušníky zemí, které nejsou členy EU, a kteří jsou v EU legálně. Netýká se tedy státních příslušníků členských států EU, jejichž rodiče nebo prarodiče byli přistěhovalci, ani občanů EU, kteří využívají svého práva na volný pohyb, a jejich rodinných příslušníků;
6. zdůrazňuje, že integrace jako oblast politiky nesmí být vyčleňována a a priori se prolíná s různými tradičními politickými oblastmi, jako je vzdělávání, zaměstnanost, sociální zabezpečení, zdravotní péče, bydlení atd. Proto by tedy integrační politiky měly být pokud možno prováděny horizontálně, přičemž je třeba se ve všech oblastech politiky zaměřit na výzvy a příležitosti integrace;
7. zdůrazňuje, že integrace je dvousměrný proces, který by měl být zasazen do rámce práv a povinností jak pro státní příslušníky třetích zemí, tak hostitelské společnosti, a obě strany musí převzít svůj díl odpovědnosti;

⁽¹⁾ COM(2016) 377 final.⁽²⁾ SFEU, čl. 79 odst. 4.

8. zdůrazňuje, že integrace by měla být v ideálním případě výsledkem azylové a migrační politiky a že na akční plán proto nesmí být nahlíženo odděleně od ostatních návrhů Evropské komise týkajících se společného evropského azylového systému⁽³⁾ a nového rámce pro partnerství se třetími zeměmi v Evropském programu pro migraci⁽⁴⁾;

9. s přihlédnutím k tomu, že práce zásadním způsobem přispívá k sociálnímu začleňování státních příslušníků třetích zemí, poukazuje rovněž na souvislost s „modrou kartou“ v návrhu Komise týkajícím se legální migrace a přezkumu směrnic o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysoce odborné dovednosti⁽⁵⁾;

Výzvy a příležitosti, jež představuje integrace

10. souhlasí s analýzou Komise, že nezačlenění by znamenalo obrovskou ztrátu pro státní příslušníky třetích zemí i pro hostitelské společnosti a že sociální a ekonomické náklady nezačlenění by mohly jednou překročit výši investic do integračních politik a možností, které z nich vyplývají;

11. je přesvědčen, že úspěšná integrační politika je jednou z nezbytných podmínek pro řešení relativně horších výsledků státních příslušníků třetích zemí, pokud jde o trh práce, vzdělání, příjmy, bydlení, zdraví, občanskou angažovanost a sociální soudržnost, jak vyplývá z ukazatelů OECD⁽⁶⁾;

12. podporuje Komisi v její výzvě k posílení cíleného přístupu a je přesvědčen, že integrační politiky musí více zohledňovat velkou rozmanitost různých skupin státních příslušníků třetích zemí a jejich odlišné potřeby. Dobrá integrační politika se proto zakládá na individuálních potřebách a nevychází z univerzálního přístupu. Je třeba vzít v úvahu mimo jiné jazykové znalosti, kulturní souvislosti, úroveň vzdělání, očekávanou délku pobytu, důvod migrace, dovednosti, pracovní zkušenosti, možná prodělaná traumata atd. Místní a regionální orgány mají dobrou pozici k tomu, aby reagovaly na tyto velké rozdíly mezi státními příslušníky třetích zemí a jejich specifické potřeby, a mohou být platformou k výměně znalostí a zkušeností v této oblasti. V této souvislosti poukazuje Výbor regionů na osvědčené postupy, v jejichž rámci se pracuje z perspektivy jednotlivce a které obsahují kurzy integrace a začlenění do společnosti, jež jsou dokonale uzpůsobeny potřebám státních příslušníků třetích zemí;

13. vítá názor Komise a Evropského parlamentu⁽⁷⁾, že integrační politiky obecně, a zejména integrace uprchlíků na trh práce, se nesmí provádět na úkor politik, které jsou zaměřeny na jiné zranitelné skupiny v hostitelské společnosti;

Vytváření soudržných společností

14. zdůrazňuje, že evropská společnost je vybudována na základních normách a hodnotách, jako je demokracie, právní stát, svoboda projevu, svoboda náboženského vyznání, rovnost mužů a žen, lidská práva, solidarita, tolerance atd. Vítá skutečnost, že souvislost mezi integrací a těmito normami a hodnotami byly projednány na zasedání Rady pro obecné záležitosti dne 24. května 2016⁽⁸⁾ o právním státu, a vyzývá budoucí předsednictví Rady EU (Malta, Estonsko), aby pokračovaly v tomto dialogu s cílem vyvinout hlubší porozumění mezi členskými státy institucemi EU, místními a regionálními orgány a občanskou společností ohledně ochrany těchto norem a hodnot a toho, jak se mohou stát prvkem integrace;

15. je přesvědčen, že pro úspěšnou integraci je zásadní pochopení a přijetí těchto evropských norem a hodnot, jak ze strany státních příslušníků třetích zemí, tak i hostitelské společnosti. To zahrnuje skutečnost, že integrační politiky je také třeba propojit s občanskou integrací a formováním společnosti, a že je tudíž nutné rozvíjet vhodné nástroje pro budování vzájemného porozumění a podporovat je na různých úrovních a s náležitou podporou ze strany evropské úrovně, včetně občanské orientace prostřednictvím tradičních kurzů a inovativních metod vyučování;

⁽³⁾ COM(2016) 272 final, COM(2016) 270 final a COM(2016) 271 final.

⁽⁴⁾ COM(2016) 385 final.

⁽⁵⁾ COM(2016) 378 final.

⁽⁶⁾ Indicators of immigrant integration 2015 (Ukazatele integrace přistěhovalců za rok 2015), OECD, 2015.

⁽⁷⁾ Uprchlíky musíme integrovat, ale ne na úkor zranitelných skupin naší společnosti, tisková zpráva Evropského parlamentu, dokument č. 20160530STO29645, 2016.

⁽⁸⁾ Pracovní dokument předsednictví určený Radě (Obecné záležitosti) dne 24. května 2016 – Rule of law dialogue (Dialog o právním státě), 13. května 2016.

16. zdůrazňuje, že je nutné rozvíjet mechanismy k posílení solidarity a spolupráce mezi všemi regiony EU a spolupráce mezi různými správními orgány a odbornými subjekty. Povědomí vlád členských států, které mají pravomocí v oblasti azylu, je zásadní výzvou;

17. v této souvislosti odkazuje na osvědčené postupy občanské integrace, v jejichž rámci jsou státním příslušníkům třetích zemí nabízeny kurzy orientace ve společnosti, které jim mají umožnit interaktivně se seznamovat s evropskými normami a hodnotami a způsobem života hostitelské společnosti. Cílem je podpořit je při získávání nástrojů nutných pro to, aby se stali plně zúčastněnými členy společnosti;

18. navrhuje zmapovat všechny iniciativy v několika členských státech EU, kdy jsou státní příslušníci třetích zemí požádáni, aby podepsali prohlášení o svém zapojení či angažovanosti ve společnosti, obsahující mimo jiné základní normy a hodnoty. Dále navrhuje zjistit, jak tyto iniciativy ovlivňují danou společnost, a sdílet výsledky a zkušenosti s těmito systémy, aby z nich mohly mít prospěch místní a regionální orgány. Zdůrazňuje, že nejen státní příslušníci třetích zemí, ale také místní obyvatelstvo by se měli aktivně zavázat k naplňování těchto norem a hodnot;

19. připomíná, že integrace je dvousměrný proces, v němž musí sehrát svoji úlohu i hostitelská země. V této souvislosti se pohled upírá na hostitelskou společnost, která by státním příslušníkům třetích zemí měla umožnit aktivně se zapojit do této společnosti tím, že odstraní překážky, umožní přístup k základním službám a zajistí nabídku integračních možností, aby státním příslušníkům třetích zemí ukázala cestu do společnosti. Zejména při integraci rodin mohou hrát hostitelské společnosti v procesu integrace důležitou roli. V první řadě máme na mysli členské státy a místní a regionální orgány, kromě toho jsou však na území hostitelské společnosti klíčovými partnery v rámci integrační politiky i nevládní organizace, občanská společnost, soukromý sektor, náboženské komunity nebo komunity etnických menšin;

20. rovněž poukazuje na odpovědnost všech těchto různých subjektů při přípravě hostitelské společnosti na příchod státních příslušníků třetích zemí a podpoře přijímání, a v této souvislosti zdůrazňuje význam řádného informování hostitelské společnosti;

Priority politik na podporu integrace

Opatření před příjezdem a před odjezdem

21. je přesvědčen, že proces integrace je třeba začít pokud možno co nejdříve, i v případě, že je státní příslušník třetí země ještě stále ve své zemi původu;

22. upozorňuje na to, že znalost jazyka hostitelské země je základním předpokladem pro úspěšné začlenění a že naučit se nový jazyk často vyžaduje čas. Několik členských států EU již dnes pořádá jazykové kurzy nebo zkoušky před příchodem státních příslušníků třetích zemí do hostitelské země. Tímto způsobem se minimalizuje nebo zcela eliminuje doba, kdy státní příslušníci třetích zemí pobývají v hostitelském státě, aniž by byli schopni komunikovat v místním jazyce, což usnadňuje interakci s místní hostitelskou společností. Samozřejmě to nesmí být podmínkou pro poskytnutí ochrany uprchlíkům nebo osobám požívajícím doplňkové ochrany;

23. zdůrazňuje, že v souvislosti s cíleným přístupem jsou nezbytným nástrojem vstupní pohovory se státními příslušníky třetích zemí, které umožní získat lepší povědomí o očekáváních státních příslušníků třetích zemí i hostitelské společnosti. Tyto vstupní pohovory by se mohly částečně odehrávat pokud možno již v zemi původu, aby se tak státní příslušníci třetích zemí poté, co je umístěn do hostitelské společnosti, mohl plně soustředit na vlastní integrační proces;

24. zdůrazňuje význam doprovodných opatření v rámci informování hostitelské společnosti před příchodem státních příslušníků třetích zemí, a to zejména v komunitách, do nichž se přesídlují uprchlíci;

Vzdělávání

25. vítá, že Komise klade důraz na vzdělávání jako na jednu z klíčových oblastí pro úspěšnou integrační politiku, a žádá v této souvislosti, aby se i nadále dohlíželo na dodržování zásady subsidiarity;

26. zdůrazňuje, že pro státní příslušníky třetích zemí a jejich děti je prioritou osvojení si úředních jazyků hostitelské společnosti, aby co nejdříve mohli začít komunikovat s hostitelskou komunitou, a mohli tak využívat svých práv a plnit své povinnosti. Je důležité se i v této souvislosti zaměřit cílený přístup ke vzdělávání na základě profilu státního příslušníka třetích zemí a jeho konkrétních potřeb;

27. poukazuje na osvědčené postupy v oblasti přijímacích kurzů pro státní příslušníky třetích zemí hovořící jinými jazyky pořádaných na základních a středních školách. Školy mohou státním příslušníkům třetích zemí poskytovat individualizované vzdělávání v rámci samostatné třídy, prostřednictvím dodatečné podpory v rámci běžné třídy nebo kombinací obou variant ⁽⁹⁾;

28. poukazuje na osvědčené postupy v oblasti opatření pro překonání neznalosti jazyka, jako jsou např. sociální překladatelé a tlumočníci, kteří při výuce pomáhají učitelům a mentorům s tím, aby státní příslušníci třetích zemí, kteří ještě neznají jazyk hostitelské země, mohli aktivně spolupracovat se vzdělávacími institucemi, v nichž se účastní vzdělávání jejich děti;

29. vítá návrh Komise, aby se dále zkoumala možnost zavést na středních školách kurzy občanské orientace, s ohledem na potřebu informovat všechny o zákonech, kultuře, normách, hodnotách a měřítkách společnosti, a navrhuje tak činit rovněž v rámci vzdělávání dospělých a odborného vzdělávání;

30. požaduje, aby byla věnována zvýšená pozornost cílové skupině státních příslušníků třetích zemí ve věku 16–18 let, kteří jsou často ve věku, kdy končí povinná školní docházka, a často ještě nemají potřebné prostředky k zahájení odborné přípravy nebo následného studia nebo k úspěšnosti na trhu práce;

Integrace na trh práce a přístup k odborné přípravě

31. vítá skutečnost, že se Komise zaměřila na integraci do trhu práce jako na jednu ze svých priorit ohledně možností státních příslušníků třetích zemí se v hostitelské společnosti etablovat a podílet se na ní, protože státní příslušníci třetích zemí, zejména ženy, mají oproti lidem narozeným v hostitelské zemi obecně nižší míru zaměstnanosti ⁽¹⁰⁾;

32. žádá zavedení systémů, například stáží, a také poradenských a právních služeb, v jejichž rámci by státní příslušníci třetích zemí co nejdříve získali přístup na trh práce. Tím by jim byla poskytnuta možnost procvičovat jazyk v praxi díky kontaktu s kolegy, a vytvářet tak síť, která může vyústit v získání pracovního místa a příležitosti postarat se sami o sebe;

33. v souvislosti s odbornou přípravou a začleňováním do trhu práce vítá opatření pro státní příslušníky třetích zemí, kteří již nejsou povinni absolvovat školní docházku, díky nimž mohou dodatečně získat základní odborné vzdělání a zvýšit svou schopnost se odborně vzdělávat;

34. je přesvědčen, že cílené ekonomické přistěhovalectví může pomoci řešit problémy v oblasti stárnutí pracovní síly, potřebu určitých specifických pracovních sil a tlak na systémy sociálního zabezpečení, avšak zdůrazňuje, že přijímání a související integrace uprchlíků a zásada slučování rodin musí být viděna především jako záležitost v zájmu jak hostitelské společnosti i migrantů a jako záležitost vycházející ze základních práv a mezinárodních povinností, a nesmí být nesprávně vykládány jako řešení našich problémů na trhu práce;

35. uznává, že je zapotřebí rychle a řádně posoudit a ověřit akademické a profesní dovednosti a kvalifikace státních příslušníků třetích zemí, neboť je prioritní, aby se mohli zapojit do trhu práce nebo do přípravy na povolání prostřednictvím odborného vzdělávání. Proto je mimo jiné důležité vypracování návrhů Komise v rámci její nové agendy dovedností pro Evropu ⁽¹¹⁾;

⁽⁹⁾ <http://www.flanderstoday.eu/education/okan-schools-help-youngsters-feel-home-flanders>.

⁽¹⁰⁾ Eurostat: Migrant integration in the EU labour market (2016).

⁽¹¹⁾ COM(2016) 381 final.

36. v souvislosti s přezkumem směrnice o modré kartě⁽¹²⁾ zdůrazňuje, že pro naše evropské hospodářství je důležité, abychom přilákali vysoce kvalifikované pracovní síly pro skutečně volná pracovní místa;

37. vítá, že se dne 16. března 2016 uskutečnila trojstranná sociální vrcholná schůzka týkající se uprchlické krize, ale požaduje, aby se zapojila také oblast vzdělávání, neboť je důležitým partnerem, který by mohl pomoci posunout diskusi o integraci (do trhu práce) dopředu;

Přístup k základním službám

38. znovu opakuje, že je třeba jasně rozlišovat mezi (ekonomickými) migranty a uprchlíky nebo osobami, kterým byla přiznána doplňková ochrana, zejména při politické diskusi o přístupu k základním službám, jelikož tyto různé cílové skupiny mají odlišné potřeby a je nutné k nim přistupovat zásadně odlišným způsobem. Zdůrazňuje však, že nutnost umožnění úspěšné integrace se týká všech státních příslušníků třetích zemí oprávněně pobývajících v EU;

39. zdůrazňuje, že je na členských státech, aby uspořádaly své systémy sociálního zabezpečení, a bere na vědomí politickou diskusi v několika členských státech, v jejímž rámci je upřednostněna zásada pojištění a v důsledku toho se volí postupné zavádění určitých sociálních práv i pro státní příslušníky třetích zemí na základě odvedených příspěvků;

40. požaduje, aby se v rámci zdravotní péče věnoval větší důraz na aspekt duševního zdraví, který může být obzvláště důležitý při přijímání a integraci uprchlíků s válečnými nebo jinými traumatickými zkušenostmi, zejména dětí a mladých lidí;

41. je si vědom toho, že členské státy mají právo od migrantů, kteří nemají právo na ochranu podle mezinárodního práva, žádat, aby se po svém příchodu do hostitelské společnosti o sebe postarali a nevyužívali systému sociálního zabezpečení;

42. upozorňuje, že je třeba věnovat stále dostatečnou pozornost sociálnímu bydlení, a to bez ohledu na skutečnost, že by se nájemníci, ať jsou státními příslušníky třetích zemí či nikoli, měli stát soběstačnými a měli by být schopni nalézt ubytování na soukromém trhu;

43. vítá skutečnost, že Komise zaujímá pozici, že integrační politika nesmí být uskutečňována na úkor politiky zaměřené na jiné zranitelné skupiny hostitelské společnosti;

Aktivní účast a sociální začleňování

44. vítá skutečnost, že se Komise v této části svého akčního plánu zabývá aktivním občanstvím, neboť státní příslušníci třetích zemí nezůstávají novými napořád, ale mají se stát nehledě na svou národnost co nejrychleji součástí hostitelské společnosti, a vyzývá proto nejen k integrační politice, ale také k občanské integraci a formování společnosti;

45. souhlasí s Komisí, že integrace se netýká pouze jazyka a nalezení práce, ale také aktivní účasti ve společnosti a občanské společnosti. Je to o to důležitější, že začleňování státních příslušníků třetích zemí nemá být nabízeno a sledováno pouze ze strany politiky, ale musí do něj být zapojena i občanská společnost;

46. domnívá se, že kromě formální výuky úředních jazyků hostitelské společnosti v rámci vzdělávání je pro státní příslušníky třetích zemí nezbytným neformálním rámcem pro používání těchto nových jazyků a pro jeho procvičování interakce s občanskou společností a státní příslušníci třetích zemí se tak velmi praktickým způsobem s těmito jazyky sblíží;

47. spolu s Komisí je přesvědčen o tom, že když jsou státní příslušníci třetích zemí zapojeni do občanské společnosti hostitelské společnosti, je podporován dialog a vzájemné porozumění mezi státními příslušníky třetích zemí a hostitelskou společností, dochází k lepšímu přijetí ze strany hostitelské společnosti a k omezení diskriminace a rasismu;

48. podporuje výzvu Komise členským státům, aby zajistily výkon práv na ochranu proti diskriminaci a rasismu, a požaduje účinnou politiku rovných příležitostí a nediskriminace v zájmu posílení společného občanství;

⁽¹²⁾ Viz poznámka pod čarou 5.

Nástroje politik na podporu integrace

Koordinace politik

49. vítá úsilí, které Komise při přeměně stávající sítě národních kontaktních míst pro integraci na evropskou integrační síť vynaložila na intenzivnější sdílení osvědčených postupů, zejména v oblasti spolupráce s občanskou společností a místními a regionálními orgány;

50. vyzývá Komisi, aby se evropská integrační síť stala platformou, která bude podporovat společnou a odpovědnou činnost mezi různými vnitrostátními, regionálními a místními úrovněmi při definování integračních politik a při koordinaci a rozdělení pravomocí ⁽¹³⁾;

Financování

51. bez ohledu na to, že se jedná o pravomoci členských států, lituje, že členské státy v rámci víceletého finančního rámce na období 2014–2020 vyčlenily prostřednictvím svých národních programů méně prostředků na integraci v Azylovém, migračním a integračním fondu (AMIF), zatímco potřeby jasně vzrostly, v neposlední řadě v souvislosti se stávající migrační, azylovou a humanitární krizí;

52. vítá skutečnost, že se Komise snaží zvýšit v návrhu rozpočtu na rok 2017 finanční podporu EU členským státům na integrační politiku prostřednictvím AMIF;

53. je přesvědčen, že je třeba nalézt synergie mezi různými evropskými fondy, které mohou podpořit integrační politiky. V první řadě se samozřejmě jedná o AMIF, ale také v rámci následujících fondů je třeba umožnit určité integrační projekty: Fond pro vnitřní bezpečnost (ISF), Evropský sociální fond (ESF), Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR), Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV), Evropský námořní a rybářský fond (ENRF), Fond evropské pomoci nejchudším osobám (FEAD) ⁽¹⁴⁾;

54. vyzývá Evropskou komisi, aby zvážila vytvoření konkrétního tematického cíle integrace v rámci politiky soudržnosti po roce 2020, aby se zajistilo účinnější a cílenější soustředění prostředků ESI fondů na integrační projekty. Pokud jde o programové období 2014–2020, měly by být řídicím orgánům poskytnuty další, co nejjasnější a nejpodrobnější pokyny týkající se činností v oblasti integrace, které lze financovat z fondů ESI;

55. vyzývá k zajištění toho, aby členské státy, místní a regionální orgány a občanská společnost měly co nejjednodušší cestu k předkládání návrhů vnitrostátních programů v rámci jednotlivých fondů, a proto vítá návrh Komise, aby se upřednostňovalo používání mechanismů partnerství;

56. vyzývá k širšímu a cílenějšímu využívání iniciativy Interreg při podpoře integračních projektů, a to i prostřednictvím úpravy pravidel a priorit příslušných operačních programů. Zdůrazňuje zásadní úlohu evropské územní spolupráce při zlepšování integračních politik, zejména na místní úrovni, prostřednictvím podpory součinnosti a výměny osvědčených postupů;

57. vyzývá Komisi, aby snížila nadměrnou administrativu a byrokracii v rámci kontrolních mechanismů u různých evropských fondů, které jsou využívány na projekty v oblasti integrace, aby tak členské státy a místní a regionální orgány mohly všichni energii věnovat integračním politikám na místní úrovni, aniž by byl dotčen oprávněný přísný dohled, který zajišťuje, že jsou veřejné prostředky vynakládány účinně;

58. vyzývá Komisi, aby cílený přístup, kterým se vyznačuje integrační politika, byl uplatněn také u kontrolních mechanismů v rámci různých evropských fondů, které podporují projekty v oblasti integrace, aniž by byl dotčen oprávněný přísný dohled, který zajišťuje, že jsou veřejné prostředky vynakládány účinně;

⁽¹³⁾ SFEU, čl. 79 odst. 4.

⁽¹⁴⁾ Synergies between the Asylum Migration and Integration Fund (AMIF) and other EU funding instruments in relation to reception and integration of asylum seekers and other migrants (Součinnost mezi Azylovým, migračním a integračním fondem a dalšími finančními nástroji EU v souvislosti s přijímáním a integrací žadatelů o azyl a jiných migrantů), Evropská komise, 2015.

Úloha místních a regionálních orgánů

59. znovu připomíná, že skutečná integrační politika se provádí v první řadě na místní a regionální úrovni, která je nejpříměji konfrontována s výzvami a příležitostmi integrace;

60. vyzývá proto Komisi, aby zohlednila specifické potřeby místních a regionálních orgánů a aby je také v porovnání s minulostí rozsáhleji zapojila a podporovala při integrační politice, jež je vypracována, vedena a podporována na evropské úrovni;

61. vyzývá Komisi, aby vybídla členské státy a regiony k provádění opatření ve prospěch integrace, zejména pokud jde o vzdělávání a odbornou přípravu, začlenění do trhu práce a trhu s bydlením, a aby podporovala výměnu osvědčených postupů, které se již uplatňují v regionech, jež zavedly integrační opatření, jako je decentralizované přijímání, a finančně je přitom podporovala;

62. vyzývá v této souvislosti Komisi, aby Výbor regionů jakožto poradní orgán EU, který je složen ze zástupců evropských regionálních a místních orgánů, považovala za privilegovaného partnera, ale podporovala i jiné formy partnerství s místními a regionálními orgány, jejich sdruženími nebo jinými partnerstvími, sítěmi a platformami (například Evropsko-středomořského shromáždění zástupců regionů a měst, Konference regionálních a místních orgánů zemí Východního partnerství, smíšené poradní výbory, pracovní skupiny, Konference okrajových a přímořských regionů, Rada evropských obcí a regionů atd.), aby získala co nejvíce informací ze strany místních a regionálních orgánů;

63. vyzývá Komisi, aby Výbor regionů aktivně zapojila do své podpory osvědčených postupů a do jejich sdílení s místními a regionálními orgány, zejména v oblasti integrační politiky před odchodem a příchodem a integrační politiky v oblasti vzdělávání, trhu práce a odborné přípravy, přístupu k základním službám, aktivní účasti a sociálního začleňování. V této souvislosti poukazuje mimo jiné na srovnávací studii v oblasti integrační politiky, která byla vypracována pro Výbor regionů ⁽¹⁵⁾;

64. vyzývá Komisi, aby i nadále dosahovala pokroku v otázce nezletilých osob bez doprovodu, jejichž řešení spadá do pravomoci některých regionů, a vyzývá ji také k tomu, aby členské státy vybízela ke sdílení zátěže a odpovědnosti na evropské, vnitrostátní a regionální úrovni. Proto s napětím očekáváme novou komplexní strategii Komise, jež má být prováděna v návaznosti na akční plán pro nezletilé osoby bez doprovodu (2010–2014), aby byla zohledněna situace pohřešovaných dětí a dětí bez doprovodu;

65. vítá konkrétní odkaz Komise na síť SHARE a projekt „Share City Curriculum“ ⁽¹⁶⁾, v jehož rámci dostanou místní a regionální orgány přístup k souboru nástrojů, které jim pomohou s integračními opatřeními v hostitelské společnosti v souvislosti se znovusídlováním uprchlíků;

66. vyzývá Komisi, aby Výbor regionů aktivně zapojila do nové evropské integrační sítě, do Evropského fóra pro migraci, do partnerství v oblasti integrace státních příslušníků třetích zemí v rámci městské agendy EU ⁽¹⁷⁾ a do hodnocení a dalšího sledování takzvaných ukazatelů integrace.

V Bruselu dne 8. prosince 2016.

předseda
Evropského výboru regionů
Markku MARKKULA

⁽¹⁵⁾ Regulatory Framework on Employment and Funding for Migration and Integration Policies in the EU (Regulační rámec pro oblast zaměstnanosti a financování politik v oblasti migrace a integrace v EU), Evropská unie, 2016.

⁽¹⁶⁾ <http://resettlement.eu/sites/icmc.ttp.eu/files/Introduction%20City%20Curriculum.pdf>.

⁽¹⁷⁾ <http://urbanagendaforthe.eu/partnerships/inclusion-of-migrants-and-refugees/>.

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

120. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 7. A 8. PROSINCE 2016

Stanovisko Evropského výboru regionů – EFSI 2.0

(2017/C 185/09)

Hlavní zpravodaj: Wim VAN DE DONK (NL/EPP), předseda rady a výkonné rady provincie Severní Brabantsko

Odkaz: návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 a (EU) 2015/1017, pokud jde o prodloužení doby trvání Evropského fondu pro strategické investice, jakož i zavedení technických zlepšení daného fondu a Evropského centra pro investiční poradenství

COM(2016) 597 final

I. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

COM(2016) 597 final

Nová právní východiska před 1. bodem odůvodnění:

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<i>s ohledem na hodnocení Evropské komise ohledně využití záruky EU a fungování záručního fondu EFSI v rámci legislativního návrhu na prodloužení EFSI;</i> <i>s ohledem na první zprávu Evropské investiční banky (EIB) „Hodnocení fungování Evropského fondu pro strategické investice“ vydanou dne 6. října 2016;</i> <i>s ohledem na nezávislé externí hodnocení uplatňování nařízení o EFSI v souladu s čl. 18 odst. 6 nařízení (EU) č. 2015/1017;</i> <i>s ohledem na stanovisko č. 2/2016 Evropského účetního dvora (EÚD) „EFSI: vstupní návrh prodloužení a rozšíření“ vydané dne 11. listopadu 2016;</i>

Odůvodnění

Je třeba odkázat na hodnotící činnost evropských institucí, zatímco probíhá nezávislé hodnocení uplatňování nařízení (EU) 2015/1017 prováděné externími odborníky.

[Tato nová východiska „s ohledem“ je třeba vložit za slova „s ohledem na stanovisko VR“.]

Pozměňovací návrh 2

COM(2016) 597 final

Nový bod odůvodnění po 4. bodu odůvodnění:

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	Čl. 18 odst. 6 a čl. 18 odst. 7 nařízení o ESFI stanoví, že návrh na změnu nařízení o Evropském fondu pro strategické investice má být předložen do 5. července 2018, a vyžadují, aby takový návrh doprovázelo nezávislé hodnocení, zda EFSI „plní své cíle a zachování systému na podporu investování je opodstatněné“. Toto nezávislé hodnocení uplatňování nařízení, na kterém pracovali externí odborníci, bylo zveřejněno teprve poté, kdy Komise zveřejnila návrh na rozšíření EFSI.

Pozměňovací návrh 3

COM(2016) 597 final

8. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Rozšířený EFSI by měl řešit přetrvávající selhání trhu a nepříznivé investiční situace a nadále mobilizovat finanční prostředky ze soukromého sektoru pro investice rozhodujícího významu pro budoucí vytváření pracovních míst v Evropě – zejména pro mladé lidi, růst a konkurenceschopnost spolu s posílením adicionality. Zahrnuje to investice v oblastech energetiky, životního prostředí a opatření v oblasti klimatu, sociálního a lidského kapitálu a související infrastruktury, zdravotní péče, výzkumu a inovací, přeshraniční a udržitelné dopravy, jakož i digitální transformace. Měl by být zejména posílen příspěvek na operace podporované z EFSI pro dosažení ambiciózních cílů Unie stanovených na pařížské konferenci o klimatu (COP21). Prioritní projekty energetického propojení a projekty energetické účinnosti by rovněž měly být stále častějším cílem. Kromě toho by měla být zamezena podpora EFSI na dálnice , ledaže je potřebná k podpoře soukromých investic v oblasti dopravy v zemích podporovaných v rámci politiky soudržnosti nebo u přeshraničních dopravních projektů, do nichž je zapojena alespoň jedna země podporovaná v rámci politiky soudržnosti . V zájmu jasnosti by mělo být výslovně stanoveno, že projekty v oblasti zemědělství, rybolovu a akvakultury, ačkoli jsou již způsobilé, patří mezi obecné cíle způsobilé k podpoře z EFSI.	Rozšířený EFSI by měl řešit přetrvávající selhání trhu a nepříznivé investiční situace a nadále mobilizovat finanční prostředky ze soukromého sektoru pro investice rozhodujícího významu pro budoucí vytváření pracovních míst v Evropě – zejména pro mladé lidi, růst a konkurenceschopnost spolu s posílením adicionality. Zahrnuje to investice v oblastech energetiky, životního prostředí a opatření v oblasti klimatu, sociálního a lidského kapitálu a související infrastruktury, zdravotní péče, výzkumu a inovací, přeshraniční a udržitelné dopravy, jakož i digitální transformace. Měl by být zejména posílen příspěvek na operace podporované z EFSI pro dosažení ambiciózních cílů Unie stanovených na pařížské konferenci o klimatu (COP21)) a pro prováděcí opatření dohodnutá na COP22 a projekty financované z EFSI musí být odolné proti katastrofám . Prioritní projekty energetického propojení a projekty energetické účinnosti by rovněž měly být stále častějším cílem. Kromě toho by měla být zamezena podpora EFSI na uhlíkové intenzivní dopravní projekty a energetiku z fosilních paliv , ledaže je potřebná k podpoře investic v oblasti dopravy v zemích podporovaných v rámci politiky soudržnosti nebo u přeshraničních dopravních projektů. V zájmu jasnosti by mělo být výslovně stanoveno, že projekty v oblasti zemědělství, rybolovu a akvakultury, ačkoli jsou již způsobilé, patří mezi obecné cíle způsobilé k podpoře z EFSI.

Odůvodnění

Dopravní projekty jsou zásadní pro přilákání soukromých investic a nemělo by se to omezovat na případy, kdy je alespoň jedna země podporovaná v rámci politiky soudržnosti. Kromě toho by nařízení o EFSI mělo zohlednit výsledky nedávné Marrákešské konference o změně klimatu (COP 22).

Pozměňovací návrh 4

COM(2016) 597 final

11. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<i>V zájmu posílení využívání EFSI v méně rozvinutých a přechodových regionech by měl být rozšířen rozsah obecných cílů způsobilých pro podporu z EFSI.</i>	<i>První zpráva Evropské investiční banky (EIB) „Hodnocení fungování Evropského fondu pro strategické investice“ vydaná dne 6. října 2016 zdůrazňuje potřebu řešit zeměpisnou nerovnováhu podpory z EFSI pomocí opatření, jako je rozšíření rozsahu obecných cílů způsobilých pro podporu z EFSI a posílení úlohy Evropského centra pro investiční poradenství.</i>

Pozměňovací návrh 5

COM(2016) 597 final

14. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<i>Za účelem částečného financování příspěvku ze souhrnného rozpočtu Unie do záručního fondu EU na dodatečné investice by měl být učiněn převod z dostupných prostředků Nástroje pro propojení Evropy (CEF), poskytnutých podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ⁽¹⁾. Prostředky ve výši 1 145 797 000 EUR by nadto měly být přesunuty z finančních nástrojů Nástroje pro propojení Evropy do grantové složky Nástroje pro propojení Evropy s cílem usnadnit kombinaci s EFSI nebo do jiných relevantních nástrojů, zejména nástrojů zaměřených na energetickou účinnost.</i>	
⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění nařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010 (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 129).	

Pozměňovací návrh 6

COM(2016) 597 final

15. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Na základě získaných zkušeností s investicemi podporovanými z EFSI by se cílová částka záručního fondu měla nastavit na 35 % celkových závazků ze záruky EU, aby se zajistila odpovídající úroveň ochrany.	Na základě získaných zkušeností s investicemi podporovanými z EFSI by se cílová částka záručního fondu měla nastavit na 33 % celkových závazků ze záruky EU, aby se zajistila odpovídající úroveň ochrany.

Pozměňovací návrh 7

COM(2016) 597 final

Článek 1

Nový odstavec za odstavec 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	2) V čl. 5 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto: <i>„Zvláštní činnosti EIB ve smyslu článku 16 statutu EIB a ve smyslu pokynů pro politiku úvěrových rizik EIB, které jsou podporovány z EFSI, se považují rovněž za poskytující adicionalitu, a to pod podmínkou, že je veřejně dokumentováno, že řeší selhání trhu nebo nepříznivé investiční situace a nemohly by být provedeny bez podpory EFSI ve stejném období prostředky EIB, EIF nebo stávajících finančních nástrojů Unie,“</i>

Odůvodnění

Vyšší rizikovitost operace není jediným kritériem adicionality. Kromě toho by zvláštní činnosti EIB podporované EFSI měly splňovat požadavky kladené na transparentnost a dokumentaci.

Pozměňovací návrh 8

COM(2016) 597 final

Článek 1

Změnit odstavec 2)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
V čl. 5 odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto: „V zájmu lepšího řešení selhání trhu nebo nepříznivých investičních situací mají zvláštní činnosti EIB podporované z EFSI obvykle znaky jako podřízení, účast na nástrojích pro sdílení rizik, přeshraniční povahu, expozici vůči specifickým rizikům nebo jiné zjiřitelné aspekty podrobněji popsané v příloze II. EFSI může podporovat i projekty EIB, které nesou riziko nižší, než je minimální riziko spojené se zvláštními činnostmi EIB, pokud je k zajištění adicionality ve smyslu prvního pododstavce tohoto odstavce nutné využít záruku EU. Projekty podporované z EFSI, které sestávají z fyzické infrastruktury spojující dva nebo více členských států nebo spočívající v rozšiřování fyzické infrastruktury nebo souvisejících služeb k fyzické infrastruktuře z jednoho členského státu do jednoho či více členských států, se rovněž považují za projekty zajišťující adicionalitu.“	V čl. 5 odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto: „V zájmu lepšího řešení selhání trhu nebo nepříznivých investičních situací a také všech forem selhání státní správy (např. nepříznivých investičních situací způsobených překážkami v podobě národních hranic nebo regulací) mají zvláštní činnosti EIB podporované z EFSI obvykle znaky jako podřízení, účast na nástrojích pro sdílení rizik, přeshraniční povahu, expozici vůči specifickým rizikům nebo jiné zjiřitelné aspekty podrobněji popsané v příloze II. Projekty přeshraniční spolupráce a projekty meziregionální spolupráce, zejména mezi funkčními regiony, se rovněž považují za projekty zajišťující adicionalitu.“

Odůvodnění

Projekty přeshraniční spolupráce a meziregionální spolupráce by vzhledem ke své vysoké přidané hodnotě měly být bez ohledu na své vlastnosti automaticky považovány za projekty zajišťující adicionalitu. V prvním roce provozu nebyly z EFSI financovány žádné přeshraniční projekty. Význam funkčních regionů je zřejmý.

Pozměňovací návrh 9

COM(2016) 597 final

Článek 1

Změnit odst. 4 písm. d)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
v odst. 12 druhém pododstavci se druhá věta nahrazuje tímto: „Rozhodnutí o schválení využití záruky EU se zveřejňují a zpřístupňují a musí obsahovat odůvodnění rozhodnutí, se zvláštním důrazem na splnění kritéria adicionality. Zveřejnění nesmí obsahovat citlivé obchodní informace. Při přijímání svého rozhodnutí se investiční výbor opírá o dokumentaci poskytnutou ze strany EIB.“;	v odst. 12 druhém pododstavci se druhá věta nahrazuje tímto: „Rozhodnutí o schválení využití záruky EU se zveřejňují a zpřístupňují a musí obsahovat odůvodnění rozhodnutí, se zvláštním důrazem na splnění kritéria adicionality. Srovnávací přehled ukazatelů použitých k posouzení operací se zveřejní, jakmile je operace v rámci záruky EU podepsána, s výjimkou citlivých obchodních informací. Při přijímání svého rozhodnutí se investiční výbor opírá o dokumentaci poskytnutou ze strany EIB.“;

Odůvodnění

Pozměňovací návrh je v souladu s 18. bodem odůvodnění legislativního návrhu.

Pozměňovací návrh 10

COM(2016) 597 final

Článek 1

odst. 5 písm. b)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
b) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní: „EIB si vytyčí za cíl, že nejméně 40 % financování z EFSI v rámci okna pro infrastrukturu a inovace bude podporovat projekty s komponentami přispívajícími k opatřením v oblasti klimatu v souladu se závazky COP21. Řídící rada poskytne za tímto účelem podrobné pokyny.“	b) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní: „EIB si vytyčí za cíl, že nejméně 40 % financování z EFSI v rámci okna pro infrastrukturu a inovace bude podporovat projekty s komponentami přispívajícími k opatřením v oblasti klimatu v souladu se závazky COP21 a veškerá financovaná infrastruktura bude také odolná proti katastrofě. Řídící rada poskytne za tímto účelem podrobné pokyny.“

Pozměňovací návrh 11

COM(2016) 597 final

Článek 1

Změnit odst. 8 písm. a)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
odstavec 5 se nahrazuje tímto: „5. Prostředky pro záruční fond uvedené v rámci odstavce 2 musí být využity tak, aby byla dosažena náležitá úroveň (cílová částka) odrážející celkové závazky ze záruky EU. Cílová částka se stanoví na 35 % celkových závazků ze záruky EU.“;	odstavec 5 se nahrazuje tímto: „5. Prostředky pro záruční fond uvedené v rámci odstavce 2 musí být využity tak, aby byla dosažena náležitá úroveň (cílová částka) odrážející celkové závazky ze záruky EU. Cílová částka se stanoví na 33 % celkových závazků ze záruky EU.“;

Odůvodnění

VR lituje, že dochází k rozporu mezi posílením Nástroje pro propojení Evropy v oblasti dopravy (CEF-Transport) navrhovaným v průvodním dokumentu k přezkumu víceletého finančního rámce v polovině období a snížením rozpočtu na Nástroj pro propojení Evropy o 500 milionů EUR, jak navrhuje předložený legislativní návrh. Toto snížení nevyužitých finančních zdrojů pro finanční nástroje v rámci CEF jasně dokládá, že projekty CEF jsou vytěšňovány projekty financovanými z EFSI. VR vyjadřuje nesouhlas s tímto snížením a doporučuje snížení cílové částky ze 35 % na 33 %, aby nebylo nutné snížit rozpočtové prostředky CEF o 500 milionů EUR.

Pozměňovací návrh 12

COM(2016) 597 final

Článek 1

Změnit odst. 9 písm. b)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
odstavec 2 se mění takto: i) písmeno c) se nahrazuje tímto: „c) posilování místních znalostí s cílem usnadnit poskytování podpory z EFSI po celé Unii a přispět pokud možno k cíli odvětvové a zeměpisné diverzifikace EFSI uvedenému v oddíle 8 přílohy II, a podporou EIB při zahájení operací;“; ii) písmeno e) se nahrazuje tímto: „e) poskytování aktivní podpory při zřizování investičních platforem;“;	odstavec 2 se mění takto: i) písmeno c) se nahrazuje tímto: „c) posilování regionálních a místních znalostí s cílem usnadnit poskytování podpory z EFSI po celé Unii a přispět pokud možno k cíli odvětvové a zeměpisné diverzifikace EFSI uvedenému v oddíle 8 přílohy II, a podporou EIB při zahájení operací;“; ii) písmeno e) se nahrazuje tímto: „e) poskytování aktivní podpory při zřizování investičních platforem;“;

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
iii) doplňuje se nové písmeno f), které zní: „f) poskytování poradenství ohledně kombinace jiných zdrojů financování ze strany Unie (jako jsou evropské strukturální a investiční fondy, Horizont 2020, Nástroj pro propojení Evropy) s EFSI.“;	iii) doplňuje se nové písmeno f), které zní: „f) poskytování poradenství ohledně kombinace jiných zdrojů financování ze strany Unie (jako jsou evropské strukturální a investiční fondy, Horizont 2020, Nástroj pro propojení Evropy) s EFSI s cílem umožnit co největší integraci a synergii investic z hlediska jednotného plánování opatření vycházejících z politiky soudržnosti.“;

Odůvodnění

Pozměňovací návrh vyzývá k tomu, aby místní a regionální orgány byly více zapojeny do poradenství, které poskytuje EIAH. Je třeba brát v úvahu regionální i místní znalosti. Odvětvovou a zeměpisnou diverzifikaci by se měla zabývat řídicí rada, jak stanoví oddíl 8 přílohy II, nikoli EIAH.

Pozměňovací návrh 13

COM(2016) 597 final

Článek 1

Změnit odst. 9 písm. c)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
odstavec 5 se nahrazuje tímto: „5. Za účelem dosažení cíle uvedeného v odstavci 1 a usnadnění poskytování poradenství na místní úrovni usiluje EIAH o využívání odborných znalostí EIB, Komise, národních podpůrných bank či institucí a řídicích orgánů evropských strukturálních a investičních fondů.“;	odstavec 5 se nahrazuje tímto: „5. Za účelem dosažení cíle uvedeného v odstavci 1 a usnadnění poskytování poradenství na regionální a místní úrovni usiluje EIAH o využívání odborných znalostí EIB, Komise, národních podpůrných bank či institucí a řídicích orgánů evropských strukturálních a investičních fondů.“;

Odůvodnění

Je třeba brát v úvahu regionální i místní znalosti.

Pozměňovací návrh 14

COM(2016) 597 final

Článek 1

Vložit odstavec za odst. 9 písm. d)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	10) V článku 16 se odstavec 2 nahrazuje tímto: „2. EIB, popřípadě ve spolupráci s EIF, podává Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému výboru regionů každoročně zprávu o finančních a investičních operacích EIB, na něž se vztahuje toto nařízení. Tato zpráva se zveřejní a musí obsahovat:“

Odůvodnění

Pozměňovací návrh požaduje, aby byl VR více zapojen do monitorování EFSI.

Pozměňovací návrh 15

COM(2016) 597 final

Článek 1

Vložit odstavec za odst. 9 písm. d)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	V článku 16 vložit odstavec za odstavec 6: <i>„7. EIB vyvine pro účely podávání zpráv sadu výsledkových ukazatelů pro každou operaci, aby mohla poskytnout spolehlivý základ pro analýzu přidané hodnoty financování Evropskou unií. Tuto metodiku schválí řídicí rada.“</i>

Odůvodnění

Měla by se vyvinout sada ukazatelů, aby bylo možné porovnávat různé sady nástrojů, v první fázi porovnat ESI fondy a EFSI.

Pozměňovací návrh 16

COM(2016) 597 final

Článek 1

Změnit odst. 10 písm. a)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
a) odstavec 6 se nahrazuje tímto: „6. Do 30. června 2018 a 30. června 2020 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu obsahující nezávislé hodnocení uplatňování tohoto nařízení.“;	a) odstavec 6 se nahrazuje tímto: „6. Do 30. června 2018 a 30. června 2020 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Evropskému výboru regionů a Evropské investiční bance zprávu obsahující nezávislé hodnocení uplatňování tohoto nařízení.“;

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh zajišťuje, aby byly informace zaslány stejným relevantním institucím jako sdělení Na cestě k druhé fázi Evropského fondu pro strategické investice ze dne 14. září 2016.

Pozměňovací návrh 17

COM(2016) 597 final

Článek 1

Nový odstavec za odstavec 14

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	15) Čl. 16 odst. 2 písm. f) se nahrazuje tímto: <i>„popis projektů, u nichž je podpora z jiných zdrojů financování Unii ((jako jsou evropské strukturální a investiční fondy, Horizont 2020, Nástroj pro propojení Evropy) kombinována s podporou z EFSI, a celkovou výší příspěvků z každého zdroje“;</i>

Odůvodnění

Nahrazením čl. 16 odst. 2 písm. f) se text stane konzistentním se změnou čl. 14 odst. 2, kterou v předloženém nařízení navrhuje Evropská komise.

Pozměňovací návrh 18

COM(2016) 597 final

Článek 2

Zrušit článek 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Nařízení (EU) č. 1316/2013 se mění takto: 1) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto: <i>„1. Finanční krytí pro provádění Nástroje pro propojení Evropy na období 2014 až 2020 se stanoví na 29 992 259 000 EUR v běžných cenách. Tato částka se rozdělí takto:</i> <i>a) odvětví dopravy: 23 895 582 000 EUR, z nichž 11 305 500 000 EUR bude převedeno z Fondu soudržnosti a vynaloženo v souladu s tímto nařízením výhradně v členských státech, jež jsou způsobilé čerpat finanční prostředky z Fondu soudržnosti;</i> <i>b) odvětví telekomunikací: 1 091 602 000 EUR;</i> <i>c) odvětví energetiky: 5 005 075 000 EUR.</i> <i>Těmito částkami není dotčeno uplatňování mechanismu flexibility podle nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 (*).</i>	

(*) Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884).“.

Odůvodnění

Viz pozměňovací návrh 5: není nutné omezovat rozpočtové zdroje CEF.

Pozměňovací návrh 19

Příloha 1 k COM(2016) 597 final

Vložit nový odstavec před odst. 1 písm. a)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	a) V písmenu a) se pátá odrážka nahrazuje tímto: „subjekty veřejného sektoru (s územní působností či nikoli, avšak s vyloučením operací s těmito subjekty vedoucími k přímému riziku pro členský stát) a subjekty typu veřejného sektoru. Evropské seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) založené v souladu s nařízením č. 1082/2006 o ESÚS(*) se považuje za subjekt nevedoucí k přímému riziku pro členský stát. (*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 ze dne 5. července 2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 19-24).“

Odůvodnění

ESÚS provádí opatření nebo uskutečňuje územní spolupráci za využívání nebo nevyužívání financování Evropskou unií. Nicméně vzhledem k tomu, že členy ESÚS mohou být státní, regionální nebo místní orgány nebo sdružení těchto orgánů, je jejich přístup k finančním nástrojům EIB omezený. Z toho důvodu by na ně nemělo být pohlíženo jako na subjekt spojený s přímým rizikem pro členský stát.

Pozměňovací návrh 20

Příloha 1 k COM(2016) 597 final

Změnit odst. 1 písm. a)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
v písmenu b) se doplňuje nový druhý pododstavec, který zní: „Musí být zamezena podpora EFSI na dálnice, ledaže je potřebná k podpoře soukromých investic v oblasti dopravy v zemích podporovaných v rámci politiky soudržnosti nebo u přeshraničních dopravních projektů, do nichž je zapojena alespoň jedna země podporovaná v rámci politiky soudržnosti;“	v písmenu b) se doplňuje nový druhý pododstavec, který zní: „Musí být zamezena podpora EFSI na dálnice, ledaže je potřebná k podpoře soukromých investic v oblasti dopravy v zemích podporovaných v rámci politiky soudržnosti nebo u přeshraničních dopravních projektů;“

Odůvodnění

Projekty v přeshraniční dopravě by měly být považovány za projekty splňující podmínku adicionality a nemělo by se to omezovat na případy, kdy je alespoň jedna země podporovaná v rámci politiky soudržnosti.

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

1. poznamenává, že místní a regionální orgány mají na svém území významnou úlohu při identifikaci, plánování a podpoře doplňkových investic v zájmu rozvoje investic, růstu a pracovních míst;
2. uznává, že EFSI je významnou složkou investičního plánu pro Evropu, a proto vítá navrhovanou koncepci jeho rozšíření, jak z hlediska doby trvání, tak finanční kapacity. Domnívá se také, že k zajištění větší úspěšnosti EFSI je třeba dále vyjasnit a podpořit synergii s evropskou politikou soudržnosti uskutečňovanou prostřednictvím evropských strukturálních a investičních fondů (ESI fondů). EFSI a ESI fondy by si neměly konkurovat, pokud jde o prostředky z rozpočtu EU a platná účetní pravidla vnitrostátního spolufinancování;
3. poznamenává, že Evropský fond pro strategické investice je v provozu již rok a ačkoli přináší výsledky, pokud jde o počet a hodnotu schválených projektů, jeho zeměpisné rozdělení je nerovnoměrné;
4. vítá příležitost doporučit legislativní pozměňovací návrhy a předložit doporučení na základě prvních zkušeností měst a regionů s provozem EFSI a navázat tak na první stanovisko k EFSI, které jako hlavní zpravodaj připravil pan Claude GEWERC v dubnu 2015;
5. připomíná, že čl. 18 odst. 6 a čl. 18 odst. 7 nařízení o EFSI stanoví, že návrh na změnu nařízení o Evropském fondu pro strategické investice má být předložen do 5. července 2018, a vyžadují, aby takový návrh doprovázelo nezávislé hodnocení, zda EFSI plní své cíle a zachování systému na podporu investování je opodstatněné. Toto nezávislé hodnocení uplatňování nařízení (EU) č. 2015/1017, na kterém pracovali externí odborníci, stále ještě probíhalo v okamžiku, kdy Komise zveřejnila návrh na rozšíření EFSI, a bylo předloženo až 14. listopadu 2016. Kromě toho konstatuje, že Komise zohlednila všechna tři hodnocení ve svém sdělení ze dne 29. listopadu 2016, v němž Komise zastává názor, že EFSI a EIAH jsou úspěšné. Nicméně lituje, že návrh nebyl doplněn o posouzení dopadů podle programu zlepšování právní úpravy (COM (2015)215, 19. května 2015) nebo prostřednictvím předběžného hodnocení finančních programů podle článků 30 a 140 finančního nařízení;
6. s ohledem na zprávu Evropského účetního dvora nazvanou „EFSI: an early proposal to extend and expand“, zejména na připomínky uvedené v odstavcích 61 a 62, souhlasí, aby bylo ujasněno uplatňování pravidel v oblasti státní podpory u projektů, které spojují financování z EFSI a ze strukturálních fondů, a v zájmu soudržnosti požaduje, aby i po ně bylo stanoveno jejich vyloučení ze státní podpory;
7. poukazuje na vzájemnou závislost předloženého návrhu a přezkumu víceletého finančního rámce (VFR) v polovině období a nutnost, aby byly finanční zdroje dostupné v rámci přezkumu v polovině období, aniž by to narušilo různé již existující programy financování, zejména Horizont 2020 a Nástroj pro propojení Evropy, a proto neschvaluje převedení rozpočtových prostředků z Nástroje pro propojení Evropy;
8. upozorňuje na skutečnost, že smyslem prodloužení EFSI by nemělo být v dlouhodobém horizontu nahradit stávající evropské dotace;
9. je potěšen skutečností, že větší podíl EFSI bude zaměřen na rozšíření přístupu malých a středních podniků k financování, a připomíná, že rovněž místní projekty malého rozsahu mohou mít prospěch z EFSI; v tomto ohledu má zásadní význam technická pomoc a poradenství pro místní orgány;
10. je potěšen posílením a ujasněním kritérií způsobilosti pro projekty v oblasti klimatu (COP21), zemědělství, rybolovu a akvakultury;
11. doporučuje EIB, aby při podávání zpráv o regionech využívala nařízení o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) ⁽¹⁾. Dále VR naléhavě doporučuje, aby podávání zpráv o klíčových ukazatelích výkonnosti a klíčových ukazatelích monitorování bylo členěno na jednotlivé uživatele a regiony na úrovni NUTS II;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1).

12. vítá návrh, aby se zvýšila transparentnost výběru operací tím, že se zpřístupní informace, které nemají důvěrnou povahu, ve srovnávacím přehledu ukazatelů, přičemž toto opatření se musí týkat jak okna infrastruktury a inovací, tak okna malých a středních podniků; požaduje také, aby investiční výbor zodpovědný za výběr projektů je konzultoval s místními a regionálními orgány, pokud jsou relevantní z hlediska jejich působnosti;
13. požaduje, aby byl Evropský výbor regionů v širší míře zapojen v oblasti podávání zpráv a monitorování, a mohl tak vyjádřit svůj názor na hodnocení operací EFSI, činnosti EIAH a spolupráci s místními a regionálními orgány;
14. poukazuje na to, že EFSI by měl být považován za nástroj řešení různých forem selhání trhu nebo státní správy (např. nepříznivých investičních situací způsobených překážkami v podobě národních hranic nebo regulací); EFSI by neměl být považován za nástroj k financování projektů, které nejsou životaschopné;
15. bere na vědomí problematiku týkající se definování adicionality a doporučuje, aby tato definice byla zjednodušena a přesněji bylo upraveno kritérium adicionality operací spojených s rizikem;
16. bere na vědomí zprávu vydanou Evropským účetním dvorem, jež uvádí, že je nutné dbát na adicionalitu projektů EFSI, a poukazuje na to, že záměrem EFSI by měla být podpora investic, které by bez jeho podpory nemohla EIB uskutečnit;
17. zdůrazňuje, že projekty EFSI musejí vykazovat adicionalitu. Tomu by mohlo napomoci zpřístupnění informací ve srovnávacím přehledu ukazatelů po podepsání projektu;
18. poznamenává, že projekty přeshraniční spolupráce by vzhledem ke své vysoké přidané hodnotě pro Evropskou unii měly být automaticky považovány za projekty zajišťující adicionalitu;
19. uznává relevanci kombinovat EFSI s dalšími fondy Evropské unie, jako jsou ESI fondy, program Horizont 2020 a CEF, a znovu poukazuje v tomto ohledu na význam strategické koordinace a zvláštní podpory, která by povzbuzovala synergii různých systémů; v tomto smyslu je nutné, aby služby EU, a zejména různé správy programů EK, nejen znaly tuto možnost, ale aby také sdělily význam plného využití stávajících synergií a způsobů, jak to učinit, veřejnosti a zejména malým a středním podnikům a místním a regionálním orgánům v členských státech;
20. poukazuje na to, že místní a regionální orgány potřebují další objasnění a vedení v tom, jak kombinovat EFSI s dalšími fondy Evropské unie, zejména ve vztahu k uplatnění pravidel o státní pomoci zákazu dvojího financování;
21. poukazuje na to, že využívání EFSI a dalších fondů EU včetně ESI fondů by mělo být zaměřeno na doplňující se cíle;
22. znovu žádá, aby investice místních a regionálních orgánů v rámci EFSI a EIB byly vyňaty z výpočtu zadlužení a schodku rozpočtu členských států Evropské unie;
23. uznává, že národní podpůrné banky a investiční platformy hrají při provádění EFSI klíčovou úlohou, zejména s ohledem na spolupráci s místními a regionálními orgány;
24. vyzývá EIB, aby poskytovala informace o projektech EFSI na místní a regionální úrovni, a orgány na těchto úrovních tak byly lépe zapojeny v přípravě a podpoře projektů EFSI;
25. v každém případě doufá, že se již v programovém období 2014–2020 přistoupí k zajištění co největší synergie a funkční integrace opatření EFSI v rámci politiky soudržnosti, mimo jiné i za účelem umožnění vhodné územní rovnováhy ve prospěch nejvíce znevýhodněných oblastí;
26. nabízí Evropské komisi a EIB spolupráci na dalším zlepšení sdělení o investičním plánu pro Evropu, a z toho důvodu vítá přístup ve stylu jednotného kontaktního místa, který se začal uplatňovat v průběhu Evropského týdne regionů a měst 2016. Přestože mají místní a regionální orgány zásadně významnou úlohu v zájmu úspěšného provádění EFSI, je zde třeba zlepšit informovanost;

27. bere na vědomí návrh řešit zeměpisné a odvětvové nerovnováhy operací EFSI za využití rozšířeného seznamu způsobilých operací a širší úlohy Evropského centra pro investiční poradenství. Klíčové pro zajištění proporčního rozdělení operací EFSI je budování kapacit, proaktivní poradenské činnosti a úzká spolupráce s místními a regionálními orgány při podpoře a zahajování projektů. Míra přístupu možných příjemců musí zohlednit vnitrostátní či regionální specifika, aby nedocházelo k podpoře či konsolidaci nerovností;
28. zdůrazňuje, že omezení platná pro zeměpisnou nebo odvětvovou koncentraci, která určila strategická orientace EFSI, musí po počátečním investičním období zůstat v platnosti jen k orientačním účelům, a v žádném případě nesmějí být závazná pro výběr operací;
29. požaduje, aby infrastruktury, do nichž se investuje z EFSI, byly odolné vůči katastrofám, a měly tudíž dlouhou životnost a neohrožovaly životy občanů;
30. poznamenává, že legislativní návrh je v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality.

V Bruselu dne 7. prosince 2016.

předseda
Evropského výboru regionů
Markku MARKKULA

Stanovisko Evropského výboru regionů — Přezkum směrnice o vysílání pracovníků

(2017/C 185/10)

Zpravodajka: Yoomi RENSTRÖM (SE/SES), členka zastupitelstva obce Ovanåker

Odkaz: Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb

COM(2016) 128 final

I. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

návrh směrnice

4. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Téměř dvacet let po přijetí směrnice o vysílání pracovníků je nutné posoudit, zda směrnice nadále představuje správnou rovnováhu mezi potřebou podporovat volný pohyb služeb a chránit práva vyslaných pracovníků.	Téměř dvacet let po přijetí směrnice o vysílání pracovníků je nutné posoudit, zda směrnice nadále představuje správnou rovnováhu mezi potřebou podporovat volný pohyb služeb a chránit práva vyslaných pracovníků. Vyslání nesmí za žádných okolností vést k tomu, že se vyslání pracovníci ocitnou v méně výhodném postavení.

Pozměňovací návrh 2

návrh směrnice

8. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Vzhledem k dlouhé době některých vyslání je nezbytné stanovit, že v případě vyslání na dobu delší než 24 měsíců se za zemi výkonu práce považuje hostitelský stát. V souladu se zásadou podle nařízení Řím I se tudíž na pracovní smlouvy těchto vyslaných pracovníků vztahuje právo hostitelských členských států, pokud si smluvní strany nezvolily právo jiné. Volba jiného práva však neznamená, že je zaměstnanec zbaven ochrany, kterou mu poskytují ustanovení, od nichž se nelze odchýlit smluvním vztahem uzavřeným podle práva hostitelského členského státu. Toto by mělo platit od začátku vyslání, jestliže má trvat více než 24 měsíců, a od prvního dne následujícího po uplynutí 24 měsíců, jestliže ve skutečnosti dojde k překročení této doby. Tímto pravidlem není dotčeno právo podniků vysílajících pracovníky na území jiného členského státu dovolávat se volného pohybu služeb i v případě, že doba vyslání překročí 24 měsíců. Výhradním účelem je vytvořit právní jistotu při uplatňování nařízení Řím I ve specifické situaci, aniž by se uvedené nařízení jakkoliv měnilo. Zaměstnanec bude mít především nárok na ochranu a dávky podle nařízení Řím I.	Vzhledem k dlouhé době některých vyslání je nezbytné stanovit, že v případě vyslání na dobu delší než 12 měsíců se na pracovní poměr vztahuje právo hostitelského státu. V souladu se zásadou podle nařízení Řím I to platí vždy, pokud si smluvní strany nezvolily právo jiné. Volba jiného práva však neznamená, že je zaměstnanec zbaven ochrany, kterou mu poskytují ustanovení, od nichž se nelze odchýlit smluvním vztahem uzavřeným podle práva hostitelského členského státu. Toto by mělo platit od začátku vyslání, jestliže má trvat více než 12 měsíců, a od prvního dne následujícího po uplynutí 12 měsíců, jestliže ve skutečnosti dojde k překročení této doby. Tímto pravidlem není dotčeno právo podniků vysílajících pracovníky na území jiného členského státu dovolávat se volného pohybu služeb i v případě, že doba vyslání překročí 12 měsíců.

Odůvodnění

Časové období udávající, kdy se podle návrhu Komise bude na pracovní poměr během vyslání plně uplatňovat právo hostitelské země, odpovídá období uvedenému v článku 12 nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení. Podle tohoto ustanovení se na jednoho určitého pracovníka vztahuje právo hostitelské země, pokud má být vyslán na dobu 24 měsíců.

Cílem nařízení (ES) č. 883/2004 je především rozdělit odpovědnost mezi členskými státy, pokud jde o právo občanů EU na dávky podle systému sociálního zabezpečení daného členského státu. Cílem směrnice o vysílání pracovníků je chránit vysílané pracovníky a podporovat volný pohyb služeb. Podle názoru Výboru neexistuje žádný pádný důvod pro koordinaci časových období stanovených těmito dvěma právními akty pouze z toho důvodu, že upravují situace, kdy státní příslušníci EU dočasně pobývají a pracují v určitém členském státě.

Výbor se domnívá, že by se časové období udávající, kdy se bude na pracovní poměr během vyslání plně uplatňovat právo hostitelské země, mělo zkrátit. Vhodným časovým obdobím, kdy se lze domnívat, že má vyslaný pracovník takovou vazbu na hostitelskou zemi, že se na pracovní poměr během vyslání bude plně uplatňovat právo této země, je podle Výboru 12 měsíců skutečného nebo očekávaného vyslání jednoho určitého pracovníka.

Výbor se domnívá, že otázka země, jejíž právo je rozhodné pro vyslané pracovníky, by měla být v celém svém rozsahu upravena směrnicí o vysílání pracovníků, a nikoliv na základě uplatnění nařízení Řím I.

Pozměňovací návrh 3**návrh směrnice***12. bod odůvodnění*

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Pravidla pro odměňování určují členské státy v souladu se svými právními předpisy a postupy. Nicméně vnitrostátní pravidla pro odměňování vztahující se na vysílané pracovníky musí být odůvodněna potřebou vyslané pracovníky chránit a nesmí nepřiměřeně omezovat přeshraniční poskytování služeb.	Touto směrnici není dotčena příslušnost členských států určovat pravidla pro odměňování v souladu se svými právními předpisy a postupy. Nicméně uplatňování vnitrostátních pravidel pro odměňování vztahujících se na vysílané pracovníky musí být odůvodněno potřebou vyslané pracovníky chránit a nesmí nepřiměřeně omezovat přeshraniční poskytování služeb.

Odůvodnění

Směrnici o vysílání pracovníků není dotčena výlučná pravomoc členských států, pokud jde o otázky tvorby mezd. Každý členský stát může v souladu s uplatňovaným modelem trhu práce rozhodnout o tom, jaká mzda bude platit na vnitrostátní úrovni. Směrnice o vysílání pracovníků pouze znamená, že určitá odměna – stanovená v zemi, do níž byl pracovník vyslán – platí rovněž v případě pracovníků vysílaných na území této země.

Návrh Komise uvedený ve 12. bodu odůvodnění by mohl být vyložen tak, že taková pravidla o odměňování stanovená na vnitrostátní úrovni by mohla být předmětem posouzení z hlediska směrnice o vysílání pracovníků a pravidel Smlouvy týkajících se volného pohybu služeb. Mělo by být jasně uvedeno, že je to **uplatňování** mzdy stanovené na vnitrostátní úrovni na vysílané pracovníky, jež musí být odůvodněno potřebou chránit vyslané pracovníky a nesmí nepřiměřeně omezovat přeshraniční poskytování služeb.

Pozměňovací návrh 4**návrh směrnice***čl. 1 odst. 1*

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Vkládá se nový článek 2a, který zní:	Vkládá se nový článek 2a, který zní:
Článek 2a	Článek 2a
Vyslání na dobu delší než dvacet čtyři měsíců	Vyslání na dobu delší než dvanáct měsíců
1. Je-li předpokládaná nebo skutečná doba vyslání delší než dvacet čtyři měsíců, považuje se za zemi obvyklého výkonu práce členský stát , na jehož území byl pracovník vyslán.	1. Je-li předpokládaná nebo skutečná doba vyslání delší než dvanáct měsíců, podléhá pracovní smlouva v celém období trvání vyslání právu členského státu , na jehož území byl pracovník vyslán, pokud se zaměstnavatel a pracovník nedohodli na jiném rozhodném právu .
2. V případě nahrazení vysílaných pracovníků vykonávajících stejnou činnost na stejném místě se pro účely odstavce 1 u pracovníků, jejichž skutečná doba vyslání je nejméně šest měsíců, vezme v úvahu celková doba vyslání dotčených pracovníků.	2. V případě nahrazení vysílaných pracovníků vykonávajících stejnou činnost na stejném místě se pro účely odstavce 1 u pracovníků, jejichž skutečná doba vyslání je nejméně šest měsíců, vezme v úvahu celková doba vyslání dotčených pracovníků.
	3. Zaměstnanec nesmí být v důsledku dohody o rozhodném právu zbaven ochrany, kterou mu zaručují ustanovení, od nichž se podle práva, jež se použije podle odstavce 1, nelze smluvně odchýlit.

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	4. Použití odstavce 1 nesmí vést k tomu, že se vyslaný pracovník ocitne v méně výhodném postavení, než kdyby bylo – podle článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) – rozhodným právem pro pracovní smlouvu právo jiné země.

Odůvodnění

Časové období udávající, kdy se podle návrhu Komise bude na pracovní poměr během vyslání plně uplatňovat právo hostitelské země, odpovídá období uvedenému v článku 12 nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení. Podle tohoto ustanovení se na jednoho určitého pracovníka vztahuje právo hostitelské země, pokud má být vyslán na dobu 24 měsíců.

Cílem nařízení (ES) č. 883/2004 je především rozdělit odpovědnost mezi členskými státy, pokud jde o právo občanů EU na dávky podle systému sociálního zabezpečení daného členského státu. Cílem směrnice o vysílání pracovníků je chránit vysílané pracovníky a podporovat volný pohyb služeb. Podle názoru Výboru neexistuje žádný pádný důvod pro koordinaci časových období stanovených těmito dvěma právními akty pouze z toho důvodu, že upravují situace, kdy státní příslušníci EU dočasně pobývají a pracují v určitém členském státě.

Výbor se domnívá, že by se časové období udávající, kdy se bude na pracovní poměr během vyslání plně uplatňovat právo hostitelské země, mělo zkrátit. Vhodným časovým obdobím, kdy se lze domnívat, že má vyslaný pracovník takovou vazbu na hostitelskou zemi, že se na pracovní poměr během vyslání bude plně uplatňovat právo této země, je podle Výboru 12 měsíců skutečného nebo očekávaného vyslání jednoho určitého pracovníka.

Znění návrhu Komise, jehož součástí je pravidlo, jež nepřímo a pouze prostřednictvím uplatňování nařízení Řím I označuje za rozhodné právo pro pracovní poměr právo hostitelské země, vyvolává řadu otázek. V textu směrnice by se v souladu s tím, co je uvedeno v 8. bodu odůvodnění návrhu Komise, mělo vyjasnit, že je stále možné uzavřít za podmínek vyplývajících z článku 8 nařízení Řím I dohodu o uplatňování práva jiné země než hostitelské. Kromě toho by se mělo zajistit, aby se vlivem uplatňování právních předpisů hostitelské země na pracovní poměr neocitl pracovník v méně výhodném postavení, například pokud má podle právních předpisů hostitelské země pracovník nižší ochranu nebo méně příznivé podmínky.

Podmínky, za nichž se uplatní právní předpisy hostitelské země, by se dle názoru Výboru měly stanovit přímo ve směrnici o vysílání pracovníků. V důsledku tohoto pozměňovacího návrhu se mění i 8. bod odůvodnění.

Pozměňovací návrh 5

návrh směrnice

čl. 1 odst. 2 písm. a)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
[...] Pro účely této směrnice se odměnou rozumí veškeré povinné složky odměny stanovené vnitrostátními právními či správními předpisy, kolektivními smlouvami nebo rozhodčími nálezy, které byly prohlášeny za všeobecně použitelné, a/nebo neexistuje-li systém, který by prohlásil kolektivní smlouvy či rozhodčí nálezy za všeobecně použitelné, jinými kolektivními smlouvami nebo rozhodčími nálezy ve smyslu odstavce 8 druhého pododstavce, v členském státě, na jehož území je pracovník vyslán.	Pro účely této směrnice se odměnou rozumí odměny a odvody stanovené v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi členského státu , na jehož území je pracovník vyslán.

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Složky odměny podle písmene c) členské státy zveřejní na jediné oficiální vnitrostátní internetové stránce, jak je stanoveno v článku 5 směrnice 2014/67/EU.	Složky odměny podle písmene c) členské státy zveřejní na jediné oficiální vnitrostátní internetové stránce, jak je stanoveno v článku 5 směrnice 2014/67/EU.

Odůvodnění

Je důležité uvést, že odměňování spadá do pravomoci jednotlivých členských států, aby směrnice neumožňovala Soudnímu dvoru EU přezkoumávat ustanovení vnitrostátních předpisů o mzdách.

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

Připomínky Výboru regionů

- konstatuje, že volný přeshraniční pohyb služeb uvnitř EU je zaručen články 56 až 62 SFEU. Řádné fungování vnitřního trhu služeb neznamená pouze bezprostřední výhody pro poskytovatele služeb a spotřebitele v EU, ale je rovněž důležitým předpokladem hospodářského růstu, od něž lze očekávat, že bude prospěšný pro všechny občany EU, a sice v podobě většího blahobytu a vyšší úrovně sociální ochrany;
- konstatuje, že dobře fungující vnitřní trh služeb je obzvláště významný pro poskytovatele služeb v regionech, jež bezprostředně sousedí s jinými členskými státy;
- poukazuje na to, že důležitým východiskem pro volný pohyb služeb je to, že poskytovatel služby usazený v některém členském státě může poskytovat služby v jiných členských státech za stejných podmínek jako ve své zemi. Předpokladem dobře fungujícího vnitřního trhu služeb je zároveň to, že by se hospodářská soutěž (taktéž v přeshraničním kontextu) neměla primárně zakládat na nákladech práce, ale na faktorech, jakými jsou např. kvalita poskytované služby a efektivita činnosti poskytovatele služeb;
- konstatuje, že vlivem rozdílů mezi členskými státy, zejména pokud jde o mzdové náklady, vzniká riziko, že vysílání pracovníků v rámci volného pohybu služeb vyvine tlak na snížení mzdových podmínek ve státech, do něhož jsou pracovníci vysíláni. Pokud je hospodářská soutěž ohledně pracovních podmínek nekalá, může to vést k tzv. sociálnímu dumpingu v hostitelské zemi. Tento sociální dumping přispívá ke snižování cen, což ohrožuje podniky, které vysílání pracovníků neprovozují;
- domnívá se, že rozumná rovnováha mezi volným pohybem služeb na jedné straně a ochranou vyslaných pracovníků a ochranou před mzdovým a sociálním dumpingem na druhé straně je předpokladem pro to, aby občané EU a zejména pracovníci zaměstnaní v odvětvích služeb, kde vysílání probíhá nebo lze očekávat, že bude v budoucnu běžné, uznali funkci vnitřního trhu. Zdůrazňuje však, že k účinnému boji proti sociálnímu dumpingu jsou zapotřebí opatření, která by chránila rovněž osoby samostatně výdělečně činné a osoby pracující prostřednictvím digitálních platform;
- konstatuje, že rozumná rovnováha mezi zájmy, jež se snaží směrnice o vysílání pracovníků naplnit, je rovněž předpokladem pro zdravou a spravedlivou přeshraniční hospodářskou soutěž v sektoru služeb;
- podporuje v tomto výchozím kontextu zásadu, na níž je návrh Komise založen a podle níž by pracovníci měli být za stejnou práci na stejném místě odměňováni stejným způsobem;
- je přesvědčen, že neznalost administrativních požadavků týkajících se nábory pracovníků, které stanovují hostitelské členské státy, a obtíže, které některé podniky (zejména malé a střední podniky) mají při jejich plnění, mohou oslabovat svobodu poskytování přeshraničních služeb v EU a ohrozit ochranu vyslaných pracovníků. Tyto obtíže by se daly zmírnit, kdyby Komise a členské státy vytvořily jasné a snadno dostupné mechanismy pro informování a poradenství v těchto otázkách;

9. sdílí názor Komise, že by mělo být zavedeno časové období udávající, kdy se na vyslaného pracovníka bude plně vztahovat právo hostitelské země. Domnívá se však, že neexistují žádné pádné důvody pro to, aby se pro stanovení časového období, jež bude základem pro úplné uplatňování práva hostitelské země na pracovní poměr během vyslání, bralo jako východisko nařízení (ES) č. 883/2004. Výbor se domnívá, že by časové období stanovené směrnicí o vysílání pracovníků mělo být v délce dvanácti měsíců;

10. domnívá se rovněž, že podmínky, za nichž se má na pracovní vztah plně vztahovat právo hostitelské země, nesmí vést k tomu, že se vyslaný pracovník ve skutečnosti ocitne v méně výhodném postavení;

11. konstatuje, že návrh Komise nahradit pojem „minimální mzda“ pojmem „odměna“ je podle všeho v souladu s rozsudkem Evropského soudního dvora např. ve věci *Sähköalojen ammattiliito ry* (C-396/13) a jeho výkladem pojmu „minimální mzda“ v tomto procesu;

12. konstatuje, že to, že se při stanovování odměny v hostitelské zemi ve smyslu směrnice smí a budou používat pouze povinné složky odměny a základy pro výpočet daného členského státu, znamená, že hostitelská země nebude nikdy moci požadovat, aby vysílající zaměstnavatel platil svým pracovníkům to, co lze považovat za „normální“ nebo průměrnou odměnu za stejnou práci v hostitelské zemi;

13. vítá návrh, že se složky odměny, z nichž se skládá odměna v době vyslání v hostitelské zemi, zveřejní na oficiální vnitrostátní internetové stránce, kterou členské státy zřídí v souladu s článkem 5 směrnice o prosazování za účelem zlepšení přístupu k informacím před vysláním;

14. domnívá se zároveň, že návrh Komise používat místo pojmu „minimální mzda“ pojem „odměna“ a ostatní návrhy změn v této souvislosti znamenají, že směrnice o vysílání pracovníků získává rozumnou rovnováhu, pokud jde na jedné straně o možnost poskytovatele služeb v EU poskytovat bez neodůvodněných překážek služby přes hranice a na druhé straně o ochranu vysílaných pracovníků a ochranu před nekalou hospodářskou soutěží;

15. je toho názoru, že se musí ujasnit, že směrnicí o vysílání pracovníků není nijak dotčena výlučná pravomoc členských států, pokud jde o právo rozhodovat o mzdových otázkách v rámci vlastního modelu trhu práce;

16. sdílí názor Komise, že povinnost uplatňovat podmínky hostitelské země v oblastech uvedených v čl. 3 odst. 1 směrnice o vysílání pracovníků ve stavebnictví by měla platit stejně bez ohledu na to, zda je odměna stanovena zákonem, na základě všeobecně použitelné kolektivní smlouvy nebo kolektivní smlouvy podle čl. 3 odst. 8 první a druhé odrážky;

17. upozorňuje Komisi na vysílání pracovníků v rámci kaskádového zadávání subdodávek, které vede k oslabení odpovědnosti zaměstnavatele a k tomu, že se vyslaní pracovníci někdy ocitají odkázáni sami na sebe bez jakékoliv podpory a pomoci. Evropský podpůrný fond by umožnil rychlé zakročení, aby se tito pracovníci mohli za co nejlepších podmínek vrátit do země, ze které pocházejí. Dále navrhuje vytvoření evropského rejstříku, jenž by ve všech členských státech ukládal vysílajícím podnikům povinnost nahlásit vyslaného pracovníka nejpozději v době zahájení poskytování služby;

18. poukazuje na to, že zaměstnavatelé velice často úmyslně podhodnocují dovednosti vyslaných pracovníků, aby tak odůvodnili vyplácení nižší odměny. Hrozí, že tento postup bude přetrvávat jakožto způsob, jak obejít požadavek rovného zacházení v oblasti odměňování. Komise by měla prozkoumat možnost zřízení evropského rejstříku profesí a odborných dovedností s cílem napravit tuto situaci a ochránit zájmy pracovníků, kteří nemají žádný diplom či osvědčení;

19. poukazuje na to, že nejzazší datum provedení směrnice (2008/104/ES) o agenturním zaměstnávání bylo 5. prosince 2011. Jedním z účelů této směrnice je chránit zaměstnance agentur práce a je v ní mimo jiné zahrnuta zásada rovného zacházení, pokud jde o podmínky týkající se odměňování, dovolené a pracovní doby (článek 5);

20. sdílí názor Komise, že by se zásada rovného zacházení uvedená ve směrnici o agenturním zaměstnávání měla povinně uplatňovat i v situacích, kdy agentura práce sídlí v jiném členském státě a jedná se o vysílání podle směrnice o vysílání pracovníků;

Subsidiarita a proporcionalita

21. poukazuje na to, že čtrnáct vnitrostátních parlamentů/komor v jedenácti členských státech (Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Estonsko, Chorvatsko, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Polsko, Rumunsko a Slovensko) předložilo odůvodněná stanoviska z hlediska analýzy subsidiarity, což znamená, že návrhu byla udělena tzv. žlutá karta;

22. konstatuje, že směrnice o vysílání pracovníků upravuje to, jaké pracovní podmínky hostitelské země musí poskytovatel služeb usazený v jiném členském státě uplatňovat pro pracovníky vyslané v hostitelské zemi. Ani platná směrnice ani pozměňující směrnice nemají za cíl harmonizaci úrovně podmínek v členských státech;

23. konstatuje, že změny ve směrnici lze provést pouze na úrovni EU. Na úrovni členských států není s ohledem na pravidla Smlouvy týkající se volného přeshraničního pohybu služeb v rámci EU a nařízení Řím I možné upravovat pracovní právní podmínky, jež se budou uplatňovat při vysílání;

24. konstatuje, že směrnice o prosazování, již měly členské státy provést do vnitrostátního práva do 18. června 2016, stanoví nástroje, které mají členským státům umožnit omezit zneužívání a sociální dumping jako důsledek vysílání (konkrétně podvodné jednání, obcházení pravidel a výměnu informací mezi členskými státy). Bere na vědomí skutečnost, že přezkoumaná směrnice o vysílání pracovníků a směrnice o prosazování jsou do značné míry vzájemně se doplňující právní nástroje, a proto doufá, že budou komplexně posouzeny účinky a důsledky, které má provádění směrnice o prosazování členskými státy na vysílání pracovníků;

25. mimoto zdůrazňuje, že ještě nebyla vyřešena otázka jednotnosti provádění kontrol v oblasti vysílání pracovníků v jednotlivých členských státech, neboť směrnice o prosazování se omezila na zavedení dvoustranné spolupráce mezi členskými státy. Souhlasí tedy s tím, že cíle navrhovaného přezkumu směrnice, jímž je společná definice pravidel pro vysílání pracovníků, lze lépe dosáhnout na úrovni EU;

26. domnívá se, že je nutné zavést povinnou výměnu údajů mezi registračními místy resp. správami sociálního zabezpečení ve vysílajících a hostitelských státech a povinnost informovat správu sociálního zabezpečení v hostitelském státě jakožto účinná opatření proti fiktivnímu vysílání, proti zakládání podniků, jejichž účelem podnikání je fiktivní vysílání, a proti nekalé hospodářské soutěži spočívající v odvádění nižších příspěvků na sociální zabezpečení. Pokud by se otevřela možnost zakládat podniky za účelem fiktivního vysílání, musí se zvážit zavedení minimální doby, kterou musí pracovník ve vysílajícím státě před svým vysláním odpracovat.

V Bruselu dne 7. prosince 2016.

předseda
Evropského výboru regionů
Markku MARKKULA

Stanovisko Evropského výboru regionů — Zachování rybolovných zdrojů a ochrana mořských ekosystémů pomocí technických opatření

(2017/C 185/11)

Zpravodajka: Emily WESTLEY (radní města Hastings, UK/SES)

Odkaz: Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zachování rybolovných zdrojů a ochraně mořských ekosystémů pomocí technických opatření, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1967/2006, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1224/2009 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1343/2011 a (EU) č. 1380/2013 a kterým se ruší nařízení Rady (ES) č. 894/97, (ES) č. 850/98, (ES) č. 2549/2000, (ES) č. 254/2002, (ES) č. 812/2004 a (ES) č. 2187/2005

COM(2016) 134 final

I. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Preamble

Zákaz některých destruktivních lovných zařízení nebo metod

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(11) Některá destruktivní lovná zařízení nebo metody, které využívají výbušnin, jedů, omamných látek, elektrického proudu, pneumatických kladiv nebo jiných perkusních nástrojů, vlečná zařízení a drapáky ke sběru rudých korálů nebo jiných druhů korálů nebo korálovitých druhů a některé harpuny by měly být zakázány s výjimkou zvláštního případu pulzní elektrické vlečné sítě, která může být využívána za určitých, přesně stanovených podmínek.	(11) Některá destruktivní lovná zařízení nebo metody, které využívají výbušnin, jedů, omamných látek, elektrického proudu, pneumatických kladiv nebo jiných perkusních nástrojů, vlečná zařízení a drapáky ke sběru rudých korálů nebo jiných druhů korálů nebo korálovitých druhů a některé harpuny by měly být zakázány s výjimkou zvláštního případu pulzní elektrické vlečné sítě, která může být využívána za určitých, přesně stanovených podmínek. Tyto podmínky by měly zahrnovat systém monitorování, kontroly a hodnocení pro účely prosazování, výzkumu a také hodnocení. Stávající povolení pro rybolov pomocí pulzní vlečné sítě by měla být předmětem (nového) vědeckého posouzení před tím, než budou obnovena nebo prohlášena za „nezakázaná“.

Odůvodnění

Elektrické impulzy mohou mít smrtící účinky na mořský život, včetně mladých ryb a necílových druhů. Výbor pro námořní bezpečnost (MSC) odmítá jejich certifikaci z důvodu „vlivu elektřiny ze zařízení na celou řadu environmentálních prvků včetně ohrožených, bezprostředně ohrožených a chráněných druhů (včetně příčnoústých) a bentických organismů, což může mít důsledky také pro širší ekosystém oblasti rybolovu“. Mezinárodní rada pro průzkum moří (ICES) v únoru 2016 konstatovala, že „stávající právní rámec není dostačující, aby zabránil zavádění potenciálně nebezpečných systémů“.

Pozměňovací návrh 2

Článek 4

Záměry

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Cílem technických opatření je dosahování následujících záměrů: a) zajištění, aby úlovky mořských druhů pod úrovní minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů nebyly vyšší než 5 % objemových v souladu s čl. 2 odst. 2 a s článkem 15 nařízení (EU) č. 1380/2013;	1. Cílem technických opatření je dosahování následujících záměrů: a) zajištění, aby úlovky mořských druhů pod úrovní minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů nepřekračovaly omezení stanovená v právních aktech přijatých Komisí v souladu s čl. 19 odst. 5 tohoto nařízení a aby byly nežádoucí úlovky co nejvíce sníženy v souladu s čl. 2 odst. 5 nařízení (EU) č. 1380/2013;

Odůvodnění

V případě vlečných plavidel není reálné zajistit, aby úlovky mořských druhů pod úrovní minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů byly nižší než 5 %. Kromě toho tento předpis již odrazuje od lovu nedospělých živočichů.

Pozměňovací návrh 3

Článek 6

Definice termínů

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
4) „cíleným rybolovem“ se rozumí rybolov určitého druhu nebo kombinace druhů, kde celkový úlovek tohoto druhu/těchto druhů tvoří více než 50 % ekonomické hodnoty úlovku;	4) „cíleným rybolovem“ se rozumí rybolov určitého druhu nebo kombinace druhů, kde celkový úlovek tohoto druhu/těchto druhů tvoří více než 50 % úlovku daného výjezdu;

Pozměňovací návrh 4

Článek 6

Definice termínů

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
26) „dlouhou lovnou šňůrou“ se rozumí lovné zařízení skládající se z hlavní šňůry, někdy značně dlouhé, na kterou se v pravidelných vzdálenostech připevňují návazce s háčky buď s návnadou, nebo bez návnady. Hlavní šňůra je ukotvena buď vodorovně na dně nebo v jeho blízkosti, svisle nebo může být unášena u hladiny;	26) „dlouhou lovnou šňůrou“ se rozumí lovné zařízení skládající se z hlavní šňůry různé délky, na kterou se v pravidelných vzdálenostech připevňují návazce s háčky buď s návnadou, nebo bez návnady. Hlavní šňůra je ukotvena buď vodorovně na dně nebo v jeho blízkosti, svisle nebo může být unášena v různých hloubkách vodního sloupce nebo u hladiny;

Pozměňovací návrh 5

Článek 6

Definice termínů

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
30) „kapsou vlečné sítě“ se rozumí nejzazší část vlečné sítě mající buď válcovitý tvar, tj. stejný celkový obvod, nebo zužující se tvar. Skládá se z jedné nebo více stěn (dílů síťoviny) o stejné velikosti ok připojených k sobě navzájem po stranách v ose vlečení švem, k němuž může být připojeno postranní lano. Pro účely regulace to bude vnímáno jako posledních 50 ok sítě;	30) „kapsou vlečné sítě“ se rozumí nejzazší část vlečné sítě mající buď válcovitý tvar, tj. stejný celkový obvod, nebo zužující se tvar. Skládá se z jedné nebo více stěn (dílů síťoviny) o stejné velikosti ok připojených k sobě navzájem po stranách v ose vlečení švem, k němuž může být připojeno postranní lano. Pro účely regulace to bude vnímáno jako posledních 50 ok sítě;

Odůvodnění

Netýká se českého znění – ve španělském znění se upřesňuje, že se jedná o oka stejné velikosti.

Pozměňovací návrh 6

Článek 6

Definice termínů

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
38) „dobou ponoření“ se rozumí období od okamžiku prvního položení sítě do vody do okamžiku úplného vytažení sítě na palubu rybářského plavidla;	38) „dobou ponoření“ se rozumí období od okamžiku prvního položení kterékoli sítě do vody do okamžiku úplného vytažení všech těchto sítě na palubu rybářského plavidla;

Odůvodnění

Vztahuje se na svislé tenatové sítě, volně zavěšené tenatové sítě nebo třístěnné tenatové sítě skládající se z různých vlečných šňůr (zařízení napojená postupně) a účelem je upřesnit, že doba ponoření začíná okamžikem položení první šňůry a končí okamžikem vytažení poslední.

Pozměňovací návrh 7

Článek 6

Definice termínů

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
42) „odlovem nejkvalitnější části populace“ se rozumí praktika výmětů levných ryb, na které se vztahují omezení odlovu, i když by mohly být zákonně vyloženy, s cílem maximalizovat celkovou ekonomickou nebo peněžní hodnotu ryb přivezených zpět do přístavu;	42) „odlovem nejkvalitnější části populace“ se rozumí praktika výmětů levných ryb, na které se vztahují omezení odlovu, i když by mohly být zákonně vyloženy, s cílem maximalizovat celkovou ekonomickou nebo peněžní hodnotu ryb přivezených zpět do přístavu. Zproštěny jsou ty druhy, které nejsou vlivem rozdrčení a zhutnění v síti (rozemletí) vhodné pro lidskou spotřebu;

Odůvodnění

Specifická povaha použití vlečných zařízení způsobuje, že někdy dojde k rozdrčení a zhutnění úlovků, které pak nejsou vhodné ke komerčnímu prodeji.

Pozměňovací návrh 8**Článek 9***Obecná omezení týkající se používání vlečných zařízení*

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Žádná část jakéhokoli vlečného zařízení nesmí být zhotovena z ok o velikosti menší než velikost ok kapsy vlečné sítě. Toto ustanovení se nevztahuje na síťová zařízení používaná k upevnění čidel určených k monitorování zařízení.	1. Žádná část jakéhokoli vlečného zařízení nesmí být zhotovena z ok o velikosti menší než velikost ok kapsy vlečné sítě. Toto ustanovení se nevztahuje na síťová zařízení používaná k upevnění čidel určených k monitorování zařízení. <i>Další výjimka může být udělena prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 18 tohoto nařízení, pokud použití ok o velikosti menší než velikost ok kapsy vlečné sítě v dalších částech vlečného zařízení přináší z hlediska zachování biologických mořských zdrojů výhody, jež jsou alespoň rovnocenné výhodám stávajících metod rybolovu.</i>

Odůvodnění

Přední část zařízení může být tvořena oky větší velikosti, aniž by to však mělo vliv na zadržování ryb dostávajících se do kapsy a pokud se sníží výrobní náklady.

Pozměňovací návrh 9**Článek 13***Ochrana citlivých stanovišť včetně citlivých mořských ekosystémů*

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Pokud nejlepší dostupné vědecké poradenství doporučuje změnu seznamu oblastí uvedených v příloze II včetně přidání nových oblastí, je Komise zmocněna takové změny přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s postupem uvedeným v čl. 11 odst. 2 a 3 nařízení (EU) č. 1380/2013. Při přijímání těchto změn musí Komise věnovat zvláštní pozornost zmírňování negativních dopadů přemístění rybolovné činnosti do jiných citlivých oblastí.	2. Pokud nejlepší dostupné vědecké poradenství doporučuje změnu seznamu oblastí uvedených v příloze II včetně přidání nových oblastí, je Komise zmocněna takové změny přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s postupem uvedeným v čl. 11 odst. 2 a 3 nařízení (EU) č. 1380/2013. Při přijímání těchto změn musí Komise věnovat zvláštní pozornost zmírňování negativních dopadů přemístění rybolovné činnosti do jiných citlivých oblastí <i>a rovněž ustanovením právních předpisů o hlubinném rybolovu.</i>

Odůvodnění

Soulad s novým právním předpisem o hlubinném rybolovu (nařízení, kterým se stanoví zvláštní podmínky rybolovu hlubinných populací v severovýchodním Atlantiku a ustanovení pro rybolov v mezinárodních vodách severovýchodního Atlantiku a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 2347/2002).

Pozměňovací návrh 10**Článek 19***Regionální opatření v rámci víceletých plánů*

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Komise je zmocněna k tomu, aby stanovila technická opatření na regionální úrovni se záměrem dosáhnout cílů víceletých plánů uvedených v člancích 9 a 10 nařízení (EU) č. 1380/2013. Tato opatření musí být stanovena prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 32 tohoto nařízení a s článkem 18 nařízení (EU) č. 1380/2013.	1. Komise je zmocněna k tomu, aby stanovila technická opatření na regionální úrovni se záměrem dosáhnout cílů víceletých plánů uvedených v člancích 9 a 10 nařízení (EU) č. 1380/2013. Tato opatření musí být stanovena prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 32 tohoto nařízení a s článkem 18 nařízení (EU) č. 1380/2013. Členské státy mohou pro jednotlivé oblasti předkládat společná doporučení nezávisle na vypracování víceletých plánů.
2 ...	2 ...
3 ...	3 ...
4 ...	4 ...
5 ...	5 ...
6 .	6 ...

Odůvodnění

Ve svém stávajícím znění by mohl být článek 19 návrhu nařízení vykládán v tom smyslu, že ukládá vypracování víceletých plánů jako podmínku pro předložení společných doporučení.

Pozměňovací návrh 11**Článek 19***Regionální opatření v rámci víceletých plánů*

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1 ...	1 ...
2 ...	2 ...
3 ...	3 ...
4 ...	4 ...
5 ...	5 ...
6. Komise může požadovat, aby výbor VTHVR posoudil společná doporučení uvedená v odstavci 5.	6. Komise bude požadovat, aby výbor VTHVR posoudil společná doporučení uvedená v odstavci 5.

Odůvodnění

Zúčastněné strany považují přání mnohem úžeji zapojit výbor VTHVR za velice důležité a v tomto směru byly vysloveny požadavky v rámci příslušných slyšení a diskusí v Evropském parlamentu a Výboru regionů.

Pozměňovací návrh 12**Článek 31****Ochranná opatření**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Pokud z dostupného vědeckého poradenství vyplývá, že je nutno neprodleně jednat ve věci ochrany mořských druhů, je Komise zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32 s cílem zmírnit tyto hrozby. Tyto akty se mohou týkat zejména omezení používání lovných zařízení nebo rybolovných činností v některých oblastech nebo v některých obdobích. 2. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 1 jsou určeny zejména k tomu, aby: a) řešily neočekávané změny vzorců populace v důsledku vysokých nebo nízkých úrovní přírůstku nedospělých živočichů v populaci; b) poskytovaly ochranu rybám nebo měkkýšům ve tření, je-li populace na velmi nízké úrovni nebo v případě, že stav populace ohrožují jiné environmentální faktory. 3. Aniž je dotčen čl. 32 odst. 6, akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 1 platí po dobu nejvýše tří let.	1. Pokud z dostupného vědeckého poradenství vyplývá, že je nutno neprodleně jednat ve věci ochrany mořských druhů, je Komise zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32 s cílem zmírnit tyto hrozby, přičemž se musí nejprve provést posouzení sociálních a ekonomických dopadů navrhovaných opatření. Tyto akty se mohou týkat zejména omezení používání lovných zařízení nebo rybolovných činností v některých oblastech nebo v některých obdobích. 2. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 1 jsou určeny zejména k tomu, aby: a) řešily neočekávané změny vzorců populace v důsledku vysokých nebo nízkých úrovní přírůstku nedospělých živočichů v populaci; b) poskytovaly ochranu rybám nebo měkkýšům ve tření, je-li populace na velmi nízké úrovni nebo v případě, že stav populace ohrožují jiné environmentální faktory. 3. Aniž je dotčen čl. 32 odst. 6, akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 1 platí po dobu nejvýše tří let.

Odůvodnění

Účelem tohoto pozměňovacího návrhu je, aby se před přijetím rozhodnutí vzaly na vědomí socioekonomické dopady.

Pozměňovací návrh 13**Článek 32****Výkon přenesené pravomoci**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člancích 11, 13, 19, 28 a 31 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne [—]. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.	2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člancích 11, 13, 19 a 28 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne [—] a na dobu tří let v případě článku 31. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

Odůvodnění

V článku 31 se Komisi svěřuje pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci po dobu tří let. Podle článku 32 se ale zdá, že má Komise tuto pravomoc po dobu pěti let.

Pozměňovací návrh 14*Článek 34**Přezkum a podávání zpráv*

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1 ...	1 ...
2 ...	2 ...
3 ...	3 ...
	4. Zpráva bude vycházet z komplexního posouzení územního dopadu provedeného Komisí v každé mořské oblasti za účelem vyhodnocení environmentálního, sociálního a hospodářského dopadu těchto opatření.

Odůvodnění

Komplexní přezkum dopadu strategických opatření vyplývajících z nařízení v jednotlivých regionech je důležitou podmínkou pro tvorbu politiky založenou na důkazech. To by umožnilo provedení celého cyklu tvorby politiky včetně nařízení, posouzení dopadů a zpětné vazby.

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ,

Obecná doporučení

1. pro úspěch společné rybářské politiky považuje za velmi důležité vypracování jasných a jednoduchých pravidel, která budou pro rybáře snadno pochopitelná a proveditelná; vzhledem k počtu nařízení, která budou dotčena návrhem nařízení o ochraně mořských ekosystémů pomocí technických opatření (dále jen „návrh“), považuje návrh za skutečný krok směrem k regulačnímu zjednodušení technických opatření v evropském rybolovu;
2. vítá legislativní přístup v tomto návrhu – základní rámcové nařízení a pravidla pro regionalizaci v přílohách, která mohou být upravena prostřednictvím zjednodušeného a inkluzivního procesu regionalizace stanoveném v návrhu nařízení; tento přístup umožňuje stanovit společná pravidla pro všechny mořské oblasti a poskytuje dostatečnou pružnost pro uzpůsobení technických opatření pro specifické potřeby, které mohou vzniknout na regionální úrovni;
3. vítá to, že návrh prosazuje zásadu proporcionality tak, jak je stanovena v čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii;
4. vyzývá normotvůrce, aby zachoval jednoduchou strukturu návrhu tak, jak je v původní podobě;
5. vyzývá normotvůrce, aby nepřijímal výjimky a odchylky, které by narušovaly rovné podmínky, pokud na regionální úrovni nenastane konkrétní nutnost;

Prvek regionalizace

6. konstatuje, že regionalizace společné rybářské politiky (SRP) poskytuje regionům a členským státům příležitost aktivně řídit populace ryb v rámci cílů společné rybářské politiky;
7. poznamenává, že způsobilost předkládat společná doporučení, která stanoví vhodná technická opatření na regionální úrovni, by neměla být součástí vypracování víceletých plánů, ale měla by být otevřena veškerému rybolovu;

8. domnívá se, že regionalizace je příležitostí vytvořit pružný systém pro aktivní řízení regionálního rybolovu na základě kvalitativních a kvantitativních ukazatelů v souladu s cíli stanovenými v rámci společné rybářské politiky;
9. vyzývá Komisi, aby vzala v úvahu specifické místní podmínky, pokud jde o minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů, a umožnila změnu příloh V až X v rámci zjednodušeného postupu a ve spolupráci s místními a regionálními orgány;
10. vyzývá normotvůrce, aby zajistil soulad znění nařízení o společné rybářské politice, víceletých plánů a stávajícího návrhu;

Přístup založený na důvěře a aktivní zapojení všech zúčastněných stran v reformě

11. považuje za velmi důležité zaujmout v regulaci rybolovu v EU přístup založený na důvěře; VR konstatuje, že tento přístup je opravdu potřebný k tomu, aby se zabránilo ještě většímu odcizení rybářské komunity; tvůrci politik by měli důvěřovat rybářům, že reformu důsledně provedou, a rybáři by měli důvěřovat tvůrcům politik, že je nebudou opomíjet. Přístup založený na důvěře vyžaduje horizontální úsilí, v jehož rámci je nutné, aby všechny zúčastněné strany posuzovaly rybolov nejen z hlediska rybolovné kapacity, intenzity rybolovu a kvót, ale v budoucnosti do tohoto odvětví rovněž zařadily sociální aspekty, malý dopad na životní prostředí a udržitelnost;
12. vyzývá normotvůrce, aby zahrnul některé pobídky, které by způsobily, že by dodržování pravidel bylo přirozenou volbou rybářů; tyto pobídky by mohly být ekonomického, sociálního, administrativního či jiného rázu a byly by v souladu s právními předpisy Unie, a to pod podmínkou, že budou splněna určitá kritéria; pobídky by měly být vytvořeny v duchu „kultury dodržování pravidel a spolupráce“, jak je stanoveno v čl. 36 odst. 2 písm. g) nařízení (EU) 1380/2013.
13. konstatuje, že přidělování kvót je v odpovědnosti členských států, přijetí ustanovení, která umožňují drobným rybářům přímo řídit kvóty ⁽¹⁾ a úlovky, může být velkou příležitostí pro nápravu nespravedlnosti z minulosti vůči drobným a pobřežním rybářům, a zároveň jim umožní plnit významnější roli při správě moří, zajistí rovné podmínky vůči průmyslovému rybolovu a nastolí rovnováhu mezi právy a povinnostmi. Posílení postavení drobných rybářů, kteří budou pod přísnou kontrolou řídit kvóty některých populací ryb po dosažení určitých významných úspěchů, bude mít ten efekt, že budou sami sebe považovat za akcionáře spravovaných aktiv (ryb) a dostane se jim motivace, aby se o ně dobře starali.
14. podporuje výzvu Evropského parlamentu ⁽²⁾ Evropské komisi a členským státům, aby postupně zvyšovaly kvóty pro neprůmyslový rybolov, a podpořily tak tuto udržitelnou formu rybolovu;
15. tento decentralizovaný systém řízení rybolovných práv by měl vycházet z těchto základních zásad:
- 1) základní podmínkou je zachování mořských zdrojů a ochrana životního prostředí;
 - 2) opírat se o vědecká stanoviska a doporučení;
 - 3) přísná kontrola a průběžné hodnocení provádění;
 - 4) flexibilita umožňující úpravy v návaznosti na posouzení a na pilotní fázi;
 - 5) rybolovná práva by měla být koncipována jako procentní podíl maximálního udržitelného výnosu a jako pobídka pro rybáře, aby aktivně usilovali o obnovu populací ryb;

Význam drobného rybolovu pro malé evropské rybářské komunity

16. konstatuje, že v malých pobřežních městech v celé Evropě je drobný pobřežní rybolov součástí jedinečného ekosystému, který zahrnuje dědictví, soudržnost komunity, cestovní ruch, jídlo a pohostinnost;

⁽¹⁾ Podle článku 17 nařízení (EU) č. 1380/2013 a podle čl. 19 odst. 4 písm. c) tohoto návrhu.

⁽²⁾ 2015/2090(INI).

17. vyjadřuje politování nad tím, že probíhající reforma společné rybářské politiky nebere plně v úvahu význam drobných pobřežních rybářů jako strážců moře se znalostmi místní historie a tradic, jako způsob života a důležitou součást socioekonomického života v pobřežních městech;
18. vyzývá normotvůrce a členské státy, aby využili veškeré nevyužité možnosti podpory a ekologického přínosu drobného rybolovu, které existují v rámci stávající společné rybářské politiky;
19. v této souvislosti považuje za velmi pozitivní signál, že navrhované nařízení o technických opatřeních by nevyžadovalo, aby drobní rybáři investovali do nového vybavení a sítí;
20. konstatuje, že drobní rybáři se cítí stále více vzdáleni tvorbě politiky z důvodu neefektivního řízení a nadměrné regulace v předchozích desetiletích, po nichž následovala radikální reforma, jež zavedla řadu nových nařízení, např. o zákazu výmětů a o povinnosti vykládky, o regionalizaci, víceletých plánech, přepracování technických opatření, kontrolním režimu a sběru údajů;
21. znovu opakuje svůj postoj, že rybářská politika EU by měla tvořit ústřední součást širší strategie modrého růstu, která by zohledňovala specifické rysy rybolovu i růst všech odvětví modré ekonomiky včetně námořních odvětví a cestovního ruchu, dále zaměstnanost a ochranu životního prostředí, a že podnikání spojené s modrou ekonomikou se týká nejen činnosti prováděné na mořích a oceánech ⁽³⁾, ale i všech pobřežních oblastí.

V Bruselu dne 7. prosince 2016.

předseda
Evropského výboru regionů
Markku MARKKULA

⁽³⁾ NAT-V-044.

Stanovisko Evropského výboru regionů — Reforma společného evropského azylového systému

(2017/C 185/12)

Zpravodaj: Vincenzo BIANCO (IT/SES),

starosta města Catania

Odkazy: Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepřacované znění)

COM(2016) 270 final

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o Agentuře Evropské unie pro azyl a o zrušení nařízení (ES) č. 439/2010

COM(2016) 271 final

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení systému Eurodac pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování [nařízení (ES) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států], za účelem identifikace neoprávněně pobývajících státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti a o žádostech orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva (přepřacované znění)

COM(2016) 272 final

I. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

COM(2016) 270 final

Čl. 3 odst. 3 a odst. 5

Přístup k řízení o posouzení žádosti o mezinárodní ochranu

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
3. Před použitím kritérií pro určení příslušného členského státu podle kapitol III a IV první členský stát, ve kterém byla podána žádost o mezinárodní ochranu:	3. Před použitím kritérií pro určení příslušného členského státu podle kapitol III a IV první členský stát, ve kterém byla podána žádost o mezinárodní ochranu:

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
a) ověří, zda žádost o mezinárodní ochranu není nepřipustná v souladu s čl. 33 odst. 2 písm. b) a c) směrnice 2013/32/EU v případě, že země, která není členským státem, je považována za první zemi azylu nebo za bezpečnou třetí zemi pro žadatele, a b) posoudí žádost ve zrychleném řízení podle čl. 31 odst. 8 směrnice 2013/32/EU, platí-li následující důvody: i) žadatel má státní příslušnost třetí země nebo je osobou bez státní příslušnosti a dříve měl obvyklé bydliště v zemi, jež byla ve společném seznamu EU bezpečných zemí původu zřízeném nařízením [návrh COM(2015) 452 ze dne 9. září 2015] označena za bezpečnou zemi původu, nebo ii) žadatel může být ze závažných důvodů považován za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek členského státu nebo byl podle vnitrostátních právních předpisů ze závažných důvodů týkajících se veřejné bezpečnosti či veřejného pořádku vypovězen za použití donucovacích prostředků. 4. [...] 5. Členský stát, který posoudil žádost o mezinárodní ochranu, včetně případů uvedených v odstavci 3, je příslušný i za posouzení všech dalších předložených údajů nebo následné žádosti tohoto žadatele v souladu s články 40, 41 a 42 směrnice 2013/32/EU, bez ohledu na to, zda žadatel území členských států opustil nebo z něj byl vyhoštěn.	a) ověří, zda žádost o mezinárodní ochranu není nepřipustná v souladu s čl. 33 odst. 2 písm. b) a c) směrnice 2013/32/EU v případě, že země, která není členským státem, je považována za první zemi azylu nebo za bezpečnou třetí zemi pro žadatele, přičemž se toto ustanovení nepoužije v případě, že průměrná míra přijímání žádosti o azyl ze země původu žadatele překračuje 33,33 % na úrovni EU, a b) posoudí žádost ve zrychleném řízení podle čl. 31 odst. 8 směrnice 2013/32/EU, platí-li následující důvody: i) žadatel má státní příslušnost třetí země nebo je osobou bez státní příslušnosti a dříve měl obvyklé bydliště v zemi, jež byla ve společném seznamu EU bezpečných zemí původu zřízeném nařízením [návrh COM(2015) 452 ze dne 9. září 2015] označena za bezpečnou zemi původu, nebo ii) žadatel může být ze závažných důvodů považován za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek členského státu nebo byl podle vnitrostátních právních předpisů ze závažných důvodů týkajících se veřejné bezpečnosti či veřejného pořádku vypovězen za použití donucovacích prostředků. 4. [...] 5. Členský stát, který posoudil žádost o mezinárodní ochranu, včetně případů uvedených v odstavci 3, je příslušný i za posouzení všech dalších předložených údajů nebo následné žádosti tohoto žadatele v souladu s články 40, 41 a 42 směrnice 2013/32/EU, bez ohledu na to, zda žadatel území členských států opustil nebo z něj byl vyhoštěn.

Odůvodnění

Je třeba dosáhnout rovnováhy mezi požadavkem na rychlost fungování a účinnost systému a na ochranu základních práv. Zavedení předběžné kontroly způsobilosti, která je v souladu s prvním požadavkem, tudíž nesmí vést k odejmutí práva na účinný přezkum žádostí předložených těmi, kteří pocházejí ze zemí, u nichž je míra přijímání relativně vysoká. V tomto ohledu se připomíná, že většina nezletilých, včetně nezletilých osob bez doprovodu, pochází ze zemí, u nichž se míra přijímání pohybuje kolem 50 %.

Pozměňovací návrh 2

COM(2016) 270 final

Čl. 7 odst. 1

Osobní pohovor

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Za účelem usnadnění určování příslušného členského státu, uskuteční členský stát, který vede řízení o určení příslušného členského státu podle tohoto nařízení, osobní pohovor s žadatelem s výjimkou případů, kdy žadatel uprchl nebo kdy v souladu s čl. 4 odst. 2 již poskytl informace dostačující pro určení příslušného členského státu. Pohovor musí žadateli rovněž umožnit, aby správně pochopil informace, které mu byly poskytnuty v souladu s článkem 6.	1. Za účelem usnadnění určování příslušného členského státu, uskuteční členský stát, který vede řízení o určení příslušného členského státu podle tohoto nařízení, osobní pohovor s žadatelem s výjimkou případů, kdy žadatel bez opodstatněného a řádně doloženého důvodu uprchl nebo kdy v souladu s čl. 4 odst. 2 již poskytl informace dostačující pro určení příslušného členského státu. Pohovor musí žadateli rovněž umožnit, aby správně pochopil informace, které mu byly poskytnuty v souladu s článkem 6.

Odůvodnění

Má se za to, že vzhledem k závažnosti důsledků, které návrh Komise vyjmenovává v souvislosti se skutečností, že se žadatel zdržuje na neznámém místě (neprovedení osobního pohovoru a urychlené posuzování žádosti), by žadatel měl mít možnost prokázat opodstatněný důvod a znovu tak získat všechna svá práva.

Pozměňovací návrh 3

COM(2016) 270 final

Článek 7

Osobní pohovor

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	Vložit nový odstavec za odstavec 5: 6. Při pohovoru uvedeném výše v tomto článku musí být žadatel informován o možnosti požádat o přijetí v určitém členském státu (a uvést další následné státy, nejvýše však dva). V takovém případě mu musí být kladeny konkrétní otázky s cílem zjistit jeho jazykové znalosti, předchozí pobyt, kontakty s komunitami v dané zemi nebo daném regionu původu, v nichž oprávněně pobýval, odbornou kvalifikaci a veškeré další skutečnosti, které jsou důležité pro jeho sociální užitečnost a snazší sociální začlenění, byť jen dočasné.

Odůvodnění

S cílem odradit od druhotných pohybů se považuje za účelnější zjistit již na počátku, které zemi nebo zemím (nejvýše však třem) dává žadatel přednost, zjistit jeho znalosti, kontakty a dovednosti, které by mohly usnadnit jeho byť jen dočasné začlenění, které by bylo přínosné pro sociální vyváženost v hostitelské zemi.

Pozměňovací návrh 4

COM(2016) 270 final

Čl. 8 odst. 2

Záruky pro nezletilé osoby

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Každý členský stát zajistí v případech, kdy je nezletilá osoba bez doprovodu povinna být přítomna , aby byla tato nezletilá osoba bez doprovodu během příslušných řízení podle tohoto nařízení zastupována svým zástupcem a aby jí byl tento zástupce nápomocen.	Každý členský stát zajistí, aby byla nezletilá osoba bez doprovodu během příslušných řízení podle tohoto nařízení zastupována svým zástupcem a aby jí byl tento zástupce nápomocen.

Odůvodnění

Má se za to, že nezletilým osobám bez doprovodu by vzhledem k jejich zranitelnosti měla být vždy zajištěna pomoc a zastupování, i pokud se z nějakého důvodu nenacházejí v členském státu příslušném k posouzení jejich žádosti.

Pozměňovací návrh 5

COM(2016) 270 final

Článek 10

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Pokud je žadatelem nezletilá osoba bez doprovodu, použijí se pouze kritéria stanovená v tomto článku v pořadí, v jakém jsou uvedena v odstavcích 2 až 5. 2. Příslušným členským státem je ten členský stát, ve kterém se oprávněně nachází rodinný příslušník nezletilé osoby, pokud je to v jejím nejlepším zájmu. Je-li žadatelem vdaná či ženatá nezletilá osoba, jejíž manžel či manželka se nenacházejí oprávněně na území členských států, je příslušným členským státem ten členský stát, v němž se oprávněně nachází otec, matka nebo jiný dospělý, jenž je za tuto nezletilou osobu zodpovědný podle práva nebo praxe dotyčného členského státu, nebo sourozenec. 3. Pokud je žadatelem osoba, která má příbuzného, jenž se oprávněně nachází v jiném členském státě, a pokud se na základě posouzení jednotlivého případu dojde k závěru, že tento příbuzný se o ni může postarat, tento členský stát sloučí nezletilou osobu s jejím příbuzným a je příslušným členským státem za předpokladu, že je to v nejlepším zájmu nezletilé osoby.	1. Pokud je žadatelem nezletilá osoba bez doprovodu, použijí se pouze kritéria stanovená v tomto článku v pořadí, v jakém jsou uvedena v odstavcích 2 až 5. 2. Příslušným členským státem je ten členský stát, ve kterém se oprávněně nachází rodinný příslušník nezletilé osoby, pokud je to v jejím nejlepším zájmu. Je-li žadatelem vdaná či ženatá nezletilá osoba, jejíž manžel či manželka se nenacházejí oprávněně na území členských států, je příslušným členským státem ten členský stát, v němž se oprávněně nachází otec, matka nebo jiný dospělý, jenž je za tuto nezletilou osobu zodpovědný podle práva nebo praxe dotyčného členského státu, nebo sourozenec. 3. Pokud je žadatelem osoba, která má příbuzného, jenž se oprávněně nachází v jiném členském státě, a pokud se na základě posouzení jednotlivého případu dojde k závěru, že tento příbuzný se o ni může postarat, tento členský stát sloučí nezletilou osobu s jejím příbuzným a je příslušným členským státem za předpokladu, že je to v nejlepším zájmu nezletilé osoby.

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
4. Pokud se rodinní příslušníci žadatele nebo jeho příbuzní uvedení v odstavcích 2 a 3 zdržují ve více než jednom členském státě, rozhodne se o příslušném členském státě s ohledem na nejlepší zájem nezletilé osoby bez doprovodu. 5. V případě, že není přítomen žádný rodinný příslušník nebo příbuzný uvedený v odstavcích 2 a 3, je příslušným členským státem ten členský stát, ve kterém nezletilá osoba bez doprovodu podala první žádost o mezinárodní ochranu, neprokáže-li se, že to není v nejlepším zájmu nezletilé osoby. 6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 57, pokud jde o zjišťování totožnosti rodinných příslušníků nebo příbuzných nezletilé osoby bez doprovodu; kritéria, na jejichž základě se stanoví, zda existují prokázané rodinné vazby; kritéria, na jejichž základě se posoudí schopnost příbuzného postarat se o nezletilou osobu bez doprovodu, včetně případů, kdy se rodinní příslušníci, sourozenci či příbuzní nezletilé osoby bez doprovodu zdržují ve více než jednom členském státě. Při přijímání aktů v přenesené pravomoci Komise nepřekročí meze dané nejlepším zájmem dítěte, jak je stanoveno v čl. 8 odst. 3. 7. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů jednotné podmínky pro konzultace a výměnu informací mezi členskými státy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2.	4. Pokud se rodinní příslušníci žadatele nebo jeho příbuzní uvedení v odstavcích 2 a 3 zdržují ve více než jednom členském státě, rozhodne se o příslušném členském státě s ohledem na nejlepší zájem nezletilé osoby bez doprovodu. 5. V případě, že není přítomen žádný rodinný příslušník nebo příbuzný uvedený v odstavcích 2 a 3, je příslušným členským státem ten členský stát, ve kterém se nezletilá osoba bez doprovodu v daný okamžik nachází, neprokáže-li se, že to není v nejlepším zájmu nezletilé osoby. 6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 57, pokud jde o zjišťování totožnosti rodinných příslušníků nebo příbuzných nezletilé osoby bez doprovodu; kritéria, na jejichž základě se stanoví, zda existují prokázané rodinné vazby; kritéria, na jejichž základě se posoudí schopnost příbuzného postarat se o nezletilou osobu bez doprovodu, včetně případů, kdy se rodinní příslušníci, sourozenci či příbuzní nezletilé osoby bez doprovodu zdržují ve více než jednom členském státě. Při přijímání aktů v přenesené pravomoci Komise nepřekročí meze dané nejlepším zájmem dítěte, jak je stanoveno v čl. 8 odst. 3. 7. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů jednotné podmínky pro konzultace a výměnu informací mezi členskými státy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je v souladu s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie (rozsudek MA a další ve věci C-648/11) a jeho účelem je zaručit, aby řízení o určení příslušného členského státu nebylo zbytečně prodlžováno.

Pozměňovací návrh 6

COM(2016) 270 final

Vložit nový článek za článek 14:

Preference, dovednosti a důležité vazby

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	1. Pokud při osobním pohovoru uvedeném v článku 7 žadatel projevil preferenci pro určitý členský stát (nebo pro následně uvedené další členské státy, nejvýše však dva) a existují prokázané nebo pravděpodobné aspekty, jako jsou jazykové znalosti, kontakty s komunitami v dané zemi nebo daném regionu původu, zvláštní odborná kvalifikace a pracovní příležitosti nebo jiné skutečnosti, které jsou důležité pro sociální začlenění, byť jen dočasné, podle údajů, které každoročně zveřejňuje EASO, bude předmětný členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, ledaže by pro dotčenou zemi již v běžném roce byl překročen práh 50 % referenčního počtu určeného podle klíče stanoveného v článku 35. 2. Byl-li již v běžném roce výše uvedený práh překročen, přijme příslušnost k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu v tomto pořadí: a) členský stát uvedený při osobním pohovoru na druhém místě, pokud existují výše zmíněné podmínky a pokud v běžném roce nebyl překročen práh uvedený v předchozím odstavci; b) členský stát uvedený na třetím místě, pokud existují výše zmíněné podmínky a pokud v běžném roce nebyl překročen práh uvedený v předchozím odstavci; 3. Pokud byl práh uvedený v odstavci 1 překročen i v zemích zmíněných v odstavci 2, určí se členský stát příslušný k posouzení žádosti v souladu s následujícími články této kapitoly.

Odůvodnění

S ohledem na dodržování základních práv a zásady solidarity a spravedlivého rozdělení a s cílem odradit od druhotných pohybů se má za to, že v pořadí kritérií pro určení příslušného členského státu musí být prioritou kontakty a možnosti začlenění uvedené žadatelem a přijímací kapacita jednotlivých zemí (určená podle referenčního klíče pro každou zemi podle článku 35), a teprve pak kritérium země vstupu. To ostatně také lépe odpovídá celkové logice pořadí kritérií stanovených v kapitole III (v níž se upřednostňují v první řadě kritéria týkající se vlastností a životní dráhy žadatele: v pořadí nezletilost, rodinné vazby a držení dokladů vydaných členským státem, byť i propadlých – avšak méně než dva roky).

Z důvodu zásady spravedlivého rozdělení a solidarity by však mělo být rovněž omezeno použití tohoto kritéria až do dosažení prahu 50 % přijímací kapacity jednotlivých zemí, aby se zabránilo tomu, že v období menšího přílivu žadatelů budou zatíženy pouze země považované za nejatraktivnější, což by vyčerpalo jejich přijímací schopnost.

K posuzování žádostí nad rámec výše uvedeného prahu (a až do dosažení dalšího vyššího prahu uvedeného v odstavci 3) budou příslušné výlučně země prvního vstupu.

Pozn.: Uvědomění ze strany EASO stanovené v článku 43 bude třeba provést i v případě zmíněném v odstavci 1 tohoto pozměňovacího návrhu.

Pozměňovací návrh 7

COM(2016) 270 final

Čl. 28 odst. 2

Opravné prostředky

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Členské státy stanoví lhůtu 7 dní od oznámení rozhodnutí o přemístění, v níž může dotyčná osoba uplatnit své právo na podání účinného opravného prostředku podle odstavce 1.	2. Členské státy stanoví lhůtu 15 dní od oznámení rozhodnutí o přemístění, v níž může dotyčná osoba uplatnit své právo na podání účinného opravného prostředku podle odstavce 1.

Odůvodnění

Je třeba dodržovat zásadu, podle níž musí být poskytnuta dostatečná lhůta v délce nejméně 14 dnů (věc Diouf).

Pozměňovací návrh 8

COM(2016) 270 final

Čl. 34 odst. 2

Obecná zásada

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Odstavec 1 se použije, ukáže-li automatizovaný systém uvedený v čl. 44 odst. 1, že počet žádostí o mezinárodní ochranu, k nimž je určitý členský stát příslušný podle kritérií stanovených v kapitole III čl. 3 odst. 2 nebo 3 a článcích 18 a 19, spolu s počtem skutečně zновуusídlených osob přesahuje 150 % referenční hodnoty pro daný členský stát stanovené podle klíče uvedeného v článku 35.	2. Odstavec 1 se použije, ukáže-li automatizovaný systém uvedený v čl. 44 odst. 1, že počet žádostí o mezinárodní ochranu, k nimž je určitý členský stát příslušný podle kritérií stanovených v kapitole III čl. 3 odst. 2 nebo 3 a článcích 18 a 19, spolu s počtem skutečně zновуusídlených osob přesahuje 120 % referenční hodnoty pro daný členský stát stanovené podle klíče uvedeného v článku 35.

Odůvodnění

Považuje se za nutné stanovit takovou výši prahu pro aktivaci automatického relokačního mechanismu, která umožní jeho uplatňování, v každém případě však vyšší než přijímací kapacita členského státu (stanovená v souladu s čl. 34 odst. 2).

Výše, kterou navrhuje Komise (150 % referenční hodnoty pro daný členský stát), by totiž mj. vzhledem k větší nepružnosti celého systému ve světle změn navržených Komisí a s ohledem na příslušné statistiky posledních tří let také nemusela být vůbec aktivována a byla by použita teprve tehdy, až by systém přijímání a kapacita zpracování žádostí v nejvíce zasažených členských státech dosáhly svých hranic, což by následně zpomalilo celý systém a vyvolalo nevyhnutelné sociální napětí.

Pozn.: Uvědomění ze strany EASO stanovené v článku 43 bude třeba upravit prahu změněnému tímto pozměňovacím návrhem.

Pozměňovací návrh 9

COM(2016) 270 final

Článek 35

Referenční klíč

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Pro účely korekčního mechanismu se referenční počet pro jednotlivé členské státy určuje podle klíče. 2. Referenční klíč pro jednotlivé členské státy uvedený v odstavci 1 vychází z těchto kritérií založených na údajích Eurostatu: a) velikost populace (50 % váhy); b) celkový HDP (50 % váhy). 3. Kritéria uvedená v odstavci 2 se použijí podle vzorce stanoveného v příloze I. 4. Agentura Evropské unie pro azyl stanoví referenční klíč a každoročně na základě údajů Eurostatu upraví hodnoty kritérií pro tento referenční klíč, jakož i referenční klíč uvedený v odstavci 2.	1. Pro účely korekčního mechanismu se referenční počet pro jednotlivé členské státy určuje podle klíče. 2. Referenční klíč pro jednotlivé členské státy uvedený v odstavci 1 vychází z těchto kritérií založených na údajích Eurostatu: a) velikost populace členského státu (50 % váhy); b) celkový HDP členského státu (50 % váhy); Pro země, které za uplynulé tři roky přijaly v průměru vyšší počet příchozích, než jaký je určen na základě písmen a) a b), se pro následující rok referenční klíč sníží o hodnotu vypočtenou jako 20 % rozdílu mezi podílem založeným na HDP a populaci a průměrným počtem příchozích do členského státu za uplynulé tři roky. 3. Kritéria uvedená v odstavci 2 se použijí podle vzorce stanoveného v příloze I. 4. Agentura Evropské unie pro azyl stanoví referenční klíč a každoročně na základě údajů Eurostatu upraví hodnoty kritérií pro tento referenční klíč, jakož i referenční klíč uvedený v odstavci 2.

Odůvodnění

K určení skutečné aktuální přijímací kapacity členského státu je třeba přihlédnout k počtu již přijatých migrantů a k celkovému dopadu migrace na hospodářskou a sociální strukturu členského státu. Pozměňovací návrh zavádí do výpočtu referenčního klíče korekční prvek, aby se snížilo riziko, že nebudou splněny cíle solidarity a spravedlivého rozdělení, které byly v návrhu nařízení prohlášeny za prioritu. Tento pozměňovací návrh reaguje na potřebu přijmout komplexní přístup, který zohlední všechny politiky v oblasti azylu a všechny aspekty migrace.

Musí být samozřejmě upraven i vzorec uvedený v příloze 1 (na nějž odkazuje odstavec 3), a to v souladu s korekčním mechanismem navrženým v tomto pozměňovacím návrhu.

Pozměňovací návrh 10

COM(2016) 270 final

Čl. 37 odst. 3

Finanční solidarita

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
3. Na konci dvanáctiměsíčního období uvedeného v odstavci 2 sdělí automatizovaný systém členskému státu, který se neúčastnil korekčního přidělovacího mechanismu, pro kolik žadatelů by jinak byl členským státem přidělen. Tento členský stát poté odvede příspěvek solidarity ve výši 250 000 EUR na každého žadatele, který by mu jinak byl během příslušného období dvanácti měsíců přidělen. Příspěvek solidarity se vyplácí členskému státu, jenž byl určen jako příslušný k posouzení dotčených žádostí.	3. Na konci dvanáctiměsíčního období uvedeného v odstavci 2 sdělí automatizovaný systém členskému státu, který se neúčastnil korekčního přidělovacího mechanismu, pro kolik žadatelů by jinak byl členským státem přidělen. Tento členský stát poté odvede příspěvek solidarity ve výši 60 000 EUR na každého žadatele, který by mu jinak byl během příslušného období dvanácti měsíců přidělen. Příspěvek solidarity se vyplácí členskému státu, jenž byl určen jako příslušný k posouzení dotčených žádostí.

Odůvodnění

Uložení příspěvku solidarity členským státům, které odmítají přidělené žadatele (byť i dočasně), je pochopitelné a vychází ze správné zásady. Výše příspěvku však musí být určena na udržitelné a spravedlivé úrovni, aby se zamezilo nesouhlasu veřejnosti, který by v různých členských státech a priori vyvolal odmítnutí zásady solidarity. Proto se má za to, že je třeba stanovit takovou výši příspěvku (60 000 EUR), která bude vycházet z parametrů rovnosti, jako jsou např. průměrné roční náklady na přijímání a pomoc na každého žadatele, včetně nákladů na zdravotní péči, vynásobené průměrnou dobou trvání povolení, které mu bylo uděleno.

Pozměňovací návrh 11

COM(2016) 271 final

Článek 2

Úkoly

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Agentura provádí tyto úkoly:	Agentura provádí tyto úkoly:
a) [...]	a) [...]
b) [...]	b) [...]
c) podporuje členské státy při provádění společného evropského azylového systému;	c) podporuje členské státy a místní a regionální orgány při provádění společného evropského azylového systému;
d) pomáhá členským státům s odbornou přípravou odborníků ze všech vnitrostátních správních orgánů a soudů, jakož i vnitrostátních služeb, než jsou příslušné pro záležitosti v oblasti azylu, včetně vytvoření společných hlavních osnov;	d) pomáhá členským státům a místním a regionálním orgánům s odbornou přípravou odborníků ze všech vnitrostátních správních orgánů a soudů, jakož i vnitrostátních služeb, než jsou příslušné pro záležitosti v oblasti azylu, včetně vytvoření společných hlavních osnov;
e) [...]	e) [...]
f) [...]	f) [...]

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
g) poskytuje účinnou operativní a technickou pomoc členským státům, zejména pokud je vyvíjen nepřiměřený tlak na jejich azylový a přijímací systém;	g) poskytuje účinnou operativní a technickou pomoc členským státům a místním a regionálním orgánům , zejména pokud je vyvíjen nepřiměřený tlak na jejich azylový a přijímací systém;
(...)	(...)

Odůvodnění

Vzhledem k tomu, že veškeré nebo některé služby přijímání a pomoci poskytují často místní a regionální orgány, se má za to, že by úřad EASO měl podporovat i je.

Pozměňovací návrh 12

COM(2016) 271 final

Čl. 3 odst. 2

Povinnost spolupracovat v dobré víře a vyměňovat si informace

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Agentura úzce spolupracuje s Komisí a orgány členských států příslušnými pro oblast azylu, s vnitrostátními službami působícími v oblasti přistěhovalectví a azylu a s jinými vnitrostátními službami. Plněním úkolů agentury nejsou dotčeny úkoly jiných příslušných subjektů Unie, přičemž agentura úzce spolupracuje s těmito subjekty a s Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR).	2. Agentura úzce spolupracuje s Komisí a orgány členských států příslušnými pro oblast azylu, s vnitrostátními službami působícími v oblasti přistěhovalectví a azylu a s jinými vnitrostátními, regionálními a místními službami. Plněním úkolů agentury nejsou dotčeny úkoly jiných příslušných subjektů Unie, přičemž agentura úzce spolupracuje s těmito subjekty a s Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR).

Odůvodnění

Vzhledem k tomu, že veškeré nebo některé služby přijímání a pomoci poskytují často místní a regionální orgány, se má za to, že by úřad EASO měl spolupracovat také přímo s nimi.

Pozměňovací návrh 13

COM(2016) 272 final

Článek 38

Předávání údajů třetím zemím za účelem navrácení

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	Vložit nový odstavec za odstavec 3: 4. V žádném případě nesmí být předávány ani zpřístupněny informace třetím zemím, které se nepovažují za bezpečné třetí země ve smyslu směrnice 2013/32/EU. 5. V žádném případě nesmí být třetím zemím poskytovány informace o nezletilých, ani poté, co nezletilí dosáhnou plnoletosti.

Odůvodnění

Zdá se, že ačkoli celý článek vychází z nutnosti usnadnit provádění navrácení, vystavuje žadatele při návratu do země původu potenciálnímu pronásledování, zejména pokud tyto osoby nejsou schopny si samy zajistit náležitou ochranu údajů. Má se však za to, že by mělo být i nadále zakázáno přinejmenším sdílení údajů s třetími zeměmi, které se nepovažují za bezpečné, a sdílení údajů týkajících se nezletilých se všemi třetími zeměmi.

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ,

Cíle a celková koncepce reformního balíčku

1. vítá rozhodnutí Evropské komise navrhnout reformu všech právních předpisů v oblasti azylu a upozorňuje na spojitost mezi návrhy obsaženými v prvním balíčku ze dne 4. května 2016 a v druhém balíčku ze dne 13. července 2016 (nařízení o kritériích uznávání práva na azyl; nařízení o zavedení jednotného postupu v otázkách azylu; společné standardy v oblasti pomoci). Stávající rozdíly v právních systémech, procesních systémech a systémech pomoci jednotlivých členských států totiž mají vliv na rozhodování žadatelů o azyl a zvyšují počet druhotných pohybů, což má dopad na účinnost systému pro určení příslušného členského státu a zvyšuje nutnost využívat systém Eurodac a podpory úřadu EASO;

2. vítá některé z cílů prvního balíčku návrhů, jako je omezení nepovoleného druhotného pohybu, spravedlivější přerozdělování uchazečů o azyl mezi členské státy, posílení úřadu EASO a jeho přeměnu na agenturu;

3. domnívá se, že přístup, který Komise zaujala v návrhu reformy nařízení Dublin III a podle nějž jsou nedostatky systému důsledkem mimořádných krizí, jež je nutné řešit jednak zavedením korekčního mechanismu, jednak posílením základního kritéria (příslušnosti země prvního vstupu do EU), je nedostatečný. Čelíme totiž strukturální krizi (v posledních třech letech, tj. mezi lety 2013 a 2015, se počet žádostí podaných během jednoho roku ztrojnásobil a překročil 1 200 000, což je devětkrát více než v roce 1985) a zvládání mimořádných událostí musí jít ruku v ruce se zavedením stabilního, účinného a integrovanějšího systému;

4. konstatuje, že využívání stávajícího systému je vzhledem k donucovacím mechanismům (nepřípustnost; následné odmítnutí pomoci; zrychlené řízení) v mnoha směrech ještě méně pružné. Společní normotvůrci by proto měli pozorně ověřit slučitelnost těchto opatření se základními právy, zejména s právy nejzranitelnějších jedinců;

5. domnívá se, že zásadní význam pro stabilitu systému řízení a přidělování žádostí o azyl má počet dříve přijatých žádostí, schopnost rychle vyřizovat žádosti žadatelů a odrazování od druhotného pohybu;

6. doporučuje zapracovat pozitivní aspekty návrhu Komise (rozšířit pojetí rodinných příslušníků na sourozence a na vztahy vzniklé po opuštění země původu; význam dokladů vydaných členskými státy, byť i propadlých) a více zohlednit životní dráhu, odbornou praxi a přání žadatelů, což přispěje k odrazování od druhotných pohybů. V této souvislosti zdůrazňuje, že by se při úsilí o zamezení nechtěným druhotným pohybům měla dávat co největší přednost pozitivním pobídkám před sankcemi;

7. hodnotí kladně zavedení zrychlených a zjednodušených řízení. Upozorňuje však na to, že tato řízení musí být využita ke zvýšení účinnosti a rychlosti fungování systému, ale nesmí vést k omezení základních práv. Dále je toho názoru, že by při výpočtu za použití referenčního klíče uvedeného v článku 36 měly být započítány i žádosti prohlášené za nepřípustné nebo přezkoumané ve zrychleném řízení;

8. je přesvědčen, že tyto tři návrhy jsou v souladu se zásadou subsidiarity, neboť se jednoznačně zabývají problémy nadnárodní povahy, jako je solidarita mezi členskými státy, vytvoření integrovanějšího azylového systému a posílení výměny informací mezi členskými státy. Tyto cíle by jednotlivé členské státy nemohly samy splnit. Kromě toho jsou navržená opatření nutná k dosažení cíle určit jednotná pravidla pro celou Evropskou unii. Za tímto účelem jsou návrhy v souladu také se zásadou proporcionality;

Hlavní zásady a korekční a kompenzační mechanismy

9. za významný pokrok považuje zavedení přijímací kapacity jednotlivých zemí na základě objektivních kritérií, kterou Komise označila za potenciální možnost již ve svém sdělení z 6. dubna 2016 (COM(2016) 197), neboť je to důležitý faktor z hlediska pravomocí pro posuzování žádosti o mezinárodní ochranu. Vyjadřuje však politování nad tím, že se toto kritérium uplatňuje jen minimálně a jen v krizových situacích;

10. je zklamán tím, že se v návrhu Komise nepřikládá žádný význam přáním žadatelů, dokonce ani při existenci objektivních faktorů (jazykové znalosti, kvalifikace, předchozí pobyt), které by doporučily jejich využití v konkrétním členském státě;

11. doporučuje proto nastavit jiné vyvážení mezi kritériem přijímací kapacity (jako takové slučitelné se zohledněním preferencí a životní dráhy žadatele) a kritériem země prvního vstupu tím, že obě kritéria budou přinejmenším rovnocenná a že se pro účely jejich uplatnění ve všech případech zohlední referenční klíč uvedený v článku 35;

12. dále navrhuje, aby se za účelem stanovení skutečné a aktuální přijímací kapacity členského státu přihlíželo také k počtu příchozích migrantů zaznamenaných v daném státě, neboť má objektivně vliv na schopnost přijímání a řízení, a aby byl tento parametr integrován do referenčního klíče uvedeného v článku 35;

13. doporučuje rovněž, aby byla v zájmu zohlednění skutečné aktuální přijímací kapacity členského státu zachována lhůta, po jejímž uplynutí vyprší pravomoc členského státu, který posoudil žádost o mezinárodní ochranu, k posouzení všech dalších předložených údajů nebo následné žádosti žadatele, jak je stanoveno v čl. 3 odst. 5. Tato lhůta by mohla být stanovena na pět let, což je mnohem delší období, než jaké je nyní platné;

14. vyzývá členské státy, aby vytvořily spolehlivé, transparentní a spravedlivé interní systémy pro rozložení výzvy spojené s přijímáním migrantů po celém svém území a měly při tom na zřeteli příslušné sociální a ekonomické údaje, počty již dříve přijatých migrantů v různých městech a regionech a potřeby a vyhlídky migrantů spojené s integrací, a aby při tom poskytl podporu zejména těm městům a regionům, které jsou geograficky znevýhodněny a tudíž jsou pod mimořádným tlakem;

15. hodnotí kladně zavedení korekčního mechanismu pro přidělování žadatelů o mezinárodní ochranu. Konstatuje však, že prahová hodnota navrhovaná Komisí pro aktivaci mechanismu je tak vysoká (například s ohledem na údaje za poslední tři roky), že by hrozilo, že by mechanismus nebyl aktivován ani v případě krize a neměl by žádný strukturální přínos;

16. domnívá se, že nemá-li v důsledku nadměrné zátěže ukládané členskými státy dojít k poklesu solidarity, musí být efektivně a v souladu se zásadou právního státu uplatňována pravidla týkající se legální migrace;

17. podotýká, že příspěvek solidarity, který má být ukládán členskými státy, jež se dočasně nebudou účastnit automatického korekčního mechanismu, je neúměrně vysoký a odtržený od objektivních parametrů a parametrů rovnosti, jako jsou výdaje na pomoc v určitém období. Proto ho doporučuje snížit a nastavit ho na základě průměrných ročních výdajů na osobu požívající mezinárodní ochrany (podle dostupných údajů se odhadují na 20 000 EUR) a průměrné doby trvání oprávněného pobytu (povolení na tři až pět let);

18. dále konstatuje, že příspěvek solidarity navrhovaný Komisí je omezen na předpoklad dočasného odstoupení od systému. Na druhou stranu Komise nestanoví nic ohledně neprovedení rozhodnutí o relokační či převzetí žadatelů či osob požívajících mezinárodní ochrany, ačkoli je podle dostupných údajů míra provádění naprosto nedostatečná (přibližně 25 %). Proto navrhuje, aby byly úřady EASO v rámci jeho posílení a přeměny na agenturu svěřeny úkoly dohledu a hlášení nedostatků, a to i pro účely ukládání sankcí ze strany Evropské komise. Požaduje posílit azylový, imigrační a integrační fond nebo vytvořit nový fond solidarity pro ty členské státy a místní a regionální orgány, které jsou znevýhodněny neprovedenými přemístěními, a ty, které je lépe zvládati provádět a přijímat;

19. dále zdůrazňuje, že toto stanovisko doporučuje snížení příspěvku solidarity oproti hodnotě navrhované Evropskou komisí mj. proto, aby se předešlo nedorozuměním a možnému poklesu důvěry evropských občanů v Evropskou unii;

20. opakuje svůj požadavek, aby místní a regionální orgány, které nesou v této oblasti hlavní odpovědnost, měly přímý přístup k příslušným finančním prostředkům EU určeným na podporu přijímání a začleňování uprchlíků;

Opatření k posílení systému, postupy a lhůty

21. doporučuje vyhnout se opatřením, která způsobují největší újmu (jako je odmítnutí pomoci, až po vyloučení ze zdravotní péče) a jejichž účelem je omezit základní práva osob, jejichž žádost byla prohlášena za nepřípustnou nebo které odešly do jiných členských států v průběhu posuzování žádosti v příslušné zemi;

22. navrhuje zachovat určitou lhůtu – nicméně podstatně delší, než je tomu v současné době (například 5 let namísto 12 měsíců), po jejímž uplynutí vyprší pravomoci členského státu příslušného k posouzení první žádosti;

23. doufá, že se zkrátí lhůty k získání právního postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta pro osoby požívající mezinárodní ochrany, zejména pokud existují významné vazby mezi jinými zeměmi a zemí, v níž je žádost posuzována, z čehož vyplývá také pravděpodobné odrazování od druhotných pohybů;

24. vzhledem k souvislosti mezi rozdělením žádostí o azyl mezi členské státy a kritérii a postupy členských států (které mají vliv na rozhodování žadatelů a způsobují „závod“ o odrazení co největšího počtu příchozích) považuje za nanejvýš důležité, aby evropské země ve střednědobém výhledu dospěly ke vzájemnému uznávání rozhodnutí o udělení azylu a k přímému vyřizování žádostí nejen orgány členských států, ale i Agenturou Evropské unie pro azyl;

25. doporučuje, aby byl termín „zástupce pro nezletilé osoby“ v právním textu chápán a vykládán – a v případě potřeby změněn – jako „ručitel“ nebo jiné označení, jímž by se v příslušných vnitrostátních souvislostech rozuměla osoba nebo orgán nezávislý na správním orgánu a jmenovaný ze zákona nebo z vůle soudu a jednající výlučně tak, aby chránil zájmy nezletilé osoby;

Nezletilé osoby bez doprovodu

26. s ohledem na údaje týkající se nezletilých osob bez doprovodu přicházejících do Evropy (v roce 2015 jich bylo 88 000, tj. 6,7 % z celkového počtu žadatelů o azyl) doporučuje posílit struktury a zlepšit podmínky pro pomoc těmto osobám (v tomto ohledu je důležité navrhovaný přezkum směrnic o podmínkách přijímání, který je součástí druhého balíčku návrhů předloženého dne 13. července, neboť jsou to často místní orgány, které musí zajišťovat pomoc);

27. doporučuje zlepšit psychologickou pomoc nezletilým osobám bez doprovodu a jejich právo být slyšen a usnadnit jim přístup k právní pomoci a jejímu výkladu. Dále doporučuje podpořit práci ručitelů pro nezletilé osoby, zlepšit jejich odbornou přípravu a zvýšit jejich nezávislost i za pomoci úřadu EASO a občanské společnosti;

28. doporučuje podporovat v oblastech, kde se zdržují nezletilé osoby bez doprovodu, odpovídající informovanost a interkulturní mediaci, a to i s cílem předcházet pocitům nedůvěry a podezřívavosti vůči nim;

29. doporučuje nalézt alternativní možnosti přechodu namísto výhledu okamžitého navracení při dosažení plnoletosti (jemuž by předcházelo obecné udělení dočasné ochrany) a zohlednit případné probíhající vzdělávání;

30. domnívá se, že je třeba zachovat nadřazenost zásady, podle níž nezletilé osoby nesmějí být přemísťovány z místa, kde se nacházejí, a to ani když byly objeveny v jiném členském státě než v zemi prvního vstupu a v tomto státě se nacházejí v důsledku nepovoleného druhotného pohybu;

31. domnívá se, že ochranu a podporu je třeba zachovat i v případě, že existují pochybnosti o nezletilosti, a to až do doby, kdy mohl být podán opravný prostředek v příslušném neuzavřeném právním sporu;

Agentura Evropské unie pro azyl

32. vítá skutečnost, že Agentura EU pro azyl (dnes EASO) byla pověřena poskytováním operativní a technické pomoci a vzděláváním a že jí byla dána možnost jednat (článek 16) i v případě, že ji členský stát sice nevyzval, ale je vystaven mimořádnému tlaku (článek 22);

33. vyzývá k tomu, aby údaje předávané Eurostatu byly poskytovány včas, v jednotné formě a v úplnosti, na což dohlíží EASO. Údaje musí zahrnovat mj. informace o podílu osob zadržovaných za účelem přemístění nebo navrácení a souvisejících důvodů, informace o podílu provedených přemístění a statistické údaje týkající se nezletilých;
34. navrhuje, aby se investovalo více prostředků do systémů členských států, regionů a obcí pro přijímání a začleňování a podporovala se jednak jejich aktivace již během azylového řízení, jednak sdílení řešení a osvědčených postupů za podpory úřadu EASO, a to i mezi místními orgány;
35. doporučuje posílit mezinárodní spolupráci na výměně informací mezi orgány členských států, regionů a obcí a při zjišťování rodinných vazeb;
36. doporučuje posílit hotspoty s cílem zajistit rychlost a správnost postupů přemístění stanovených v tomto nařízení;

Eurodac

37. souhlasí se snížením věkové hranice (ze 14 na 6 let) pro registraci nezletilých osob stanoveným v návrhu o systému Eurodac, neboť existuje velké množství osob, jejichž zmizení je oznámeno pozdě. Souhlasí i se sdílením údajů s evropskými agenturami a s orgány členských států, naproti tomu se však v rozporu s návrhem Komise domnívá, že sdílení údajů s třetími zeměmi by mělo být i nadále zakázáno.

V Bruselu dne 8. prosince 2016.

předseda
Evropského výboru regionů
Markku MARKKULA

Stanovisko Evropského výboru regionů — Legální migrace

(2017/C 185/13)

Zpravodaj: Olgierd GEBLEWICZ (PL/ELS), maršálek Západopomořanského vojvodství**Odkaz:** Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysoce odborné dovednosti

COM(2016) 378 final

I. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Čl. 2 písm. h)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
„vysokoškolskou kvalifikací“ diplom, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci vydané příslušným orgánem a potvrzující úspěšné ukončení postsekundárního vysokoškolského nebo rovnocenného terciárního studijního programu, konkrétně souboru kurzů poskytovaných vzdělávacím zařízením, které bylo jako vysokoškolská instituce nebo rovnocenná vzdělávací instituce terciárního vzdělávání uznáno státem, v němž se nachází, pokud studium nezbytné k dosažení této kvalifikace trvalo alespoň tři roky a odpovídalo alespoň úrovni 6 podle klasifikace ISCED 2011 nebo úrovni 6 podle evropského rámce kvalifikací (EQF) v souladu s vnitrostátními právními předpisy;	„vysokoškolskou kvalifikací“ diplom, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci vydané příslušným orgánem a potvrzující úspěšné ukončení postsekundárního vysokoškolského nebo rovnocenného terciárního studijního programu, konkrétně souboru kurzů poskytovaných vzdělávacím zařízením, které bylo jako vysokoškolská instituce nebo rovnocenná vzdělávací instituce terciárního vzdělávání uznáno státem, v němž se nachází, pokud studium nezbytné k dosažení této kvalifikace trvalo alespoň tři roky a odpovídalo alespoň úrovni 6 podle klasifikace ISCED 2011 nebo úrovni 6 podle evropského rámce kvalifikací (EQF) v souladu s vnitrostátními právními předpisy. <i>V případě osob, jimž bylo přiznáno postavení uprchlíka nebo osoby, jež má nárok na doplňkovou ochranu, a které pobývají na území EU a nemají potřebné doklady pro potvrzení dosažené kvalifikace, provedou členské státy další vhodné postupy s cílem zjistit úroveň jejich vzdělání a jejich dovedností;</i>

Odůvodnění

Zdá se být nezbytné přeformulovat definici tohoto pojmu tak, aby byla zohledněna skutečnost, že potenciálně velký počet uprchlíků nemusí být s to doložit svou odbornou kvalifikaci. Navrhovaná ustanovení směrnice tedy vyžadují mnohem pružnější přístup, než jaký je uplatňován v současnosti. VR v této souvislosti upozorňuje na již existující dokumenty, v nichž byly shromážděny zkušenosti v této oblasti, zejména na připravovaný dokument s názvem *A Skills Profile Tool Kit for Third Country Nationals* navržený v rámci nové agendy dovedností pro Evropu. Žádá rovněž, aby byly využity zkušenosti evropských regionů v tomto ohledu.

Pozměňovací návrh 2

Čl. 2 písm. i)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
„vyššími odbornými dovednostmi“ dovednosti doložené alespoň třemi lety odborné praxe na úrovni srovnatelné s vysokoškolskou kvalifikací, které souvisejí s povoláním nebo odvětvím uvedeným v pracovní smlouvě nebo v závazné pracovní nabídce;	„vyššími odbornými dovednostmi“ dovednosti doložené alespoň třemi lety odborné praxe na úrovni srovnatelné s vysokoškolskou kvalifikací, které souvisejí s povoláním nebo odvětvím uvedeným v pracovní smlouvě nebo v závazné pracovní nabídce. V případě osob, jimž bylo přiznáno postavení uprchlíka nebo osoby, jež má nárok na doplňkovou ochranu, a které pobývají na území EU a nemají potřebné doklady pro potvrzení vyšších odborných dovedností, provedou členské státy další vhodné postupy s cílem zjistit jejich dovednosti a odbornou praxi;

Odůvodnění

Stejně jako u předcházejícího pozměňovacího návrhu.

Pozměňovací návrh 3

Čl. 6 odst. 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy mohou zamítnout žádost o modrou kartu EU s cílem zajistit etický nábor pracovníků v odvětvích, kde existuje nedostatek kvalifikovaných pracovníků v zemích původu.	Členské státy mohou zamítnout žádost o modrou kartu EU s cílem zajistit etický nábor pracovníků v odvětvích, kde existuje nedostatek kvalifikovaných pracovníků v zemích původu. Aby byly při náboru náležitě zohledňovány etické aspekty, budou členské státy využívat mezinárodní standardy, například standardy Mezinárodní organizace pro migraci nebo systému monitorování IRIS.

Odůvodnění

V souvislosti s nábořem pracovníků s vysoce odbornými dovednostmi mají mimořádný význam etické otázky. Je to dáno tím, že evropští zaměstnavatelé velice často poptávají pracovníky v takových profesích, v nichž je značný nedostatek pracovních sil a které jsou potřebné i ve třetích zemích. Hromadný a nekontrolovaný odliv těchto pracovníků může mít za následek dlouhodobé zhoršení socioekonomické situace v zemích jejich původu a *de facto* větší potenciální migraci. Navrhuje se, aby byla do ustanovení týkajících se etického náboru doplněna praktická pravidla, která vypracovaly mezi jinými mezinárodní organizace. V tomto ohledu je třeba zmínit například iniciativu *Public Private Alliance for Fair and Ethical Recruitment* (PPA) a systém monitorování IRIS, jež iniciovala Mezinárodní organizace pro migraci (IOM).

Pozměňovací návrh 4

Čl. 12 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Uznání zaměstnavatelé: Členské státy mohou rozhodnout, že v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí stanoví postupy uznávání zaměstnavatelů pro účely zjednodušených postupů pro získání modré karty EU. Pokud se členský stát rozhodne stanovit postupy uznávání, poskytne dotčeným zaměstnavatelům jednoznačné a transparentní informace mimo jiné o podmínkách a kritériích schvalování, období platnosti uznání a důsledcích nedodržení podmínek, včetně možného odnětí a neprodloužení platnosti, stejně jako o všech příslušných sankcích.	Uznání zaměstnavatelé: Členské státy mohou rozhodnout, že v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí stanoví postupy uznávání zaměstnavatelů pro účely zjednodušených postupů pro získání modré karty EU. <i>Tato kritéria budou zohledňovat etické aspekty náboru (zejména předchozí zkušenosti daného podnikatele se zaměstnáváním státních příslušníků třetích zemí s vysoce odbornými dovednostmi) a bude sestaven seznam podnikatelů, na čemž se budou podílet orgány na regionální a místní úrovni.</i> Pokud se členský stát rozhodne stanovit postupy uznávání, poskytne dotčeným zaměstnavatelům jednoznačné a transparentní informace mimo jiné o podmínkách a kritériích schvalování, období platnosti uznání a důsledcích nedodržení podmínek, včetně možného odnětí a neprodloužení platnosti, stejně jako o všech příslušných sankcích.

Odůvodnění

S ohledem na regionální a místní rozměr a etické aspekty náboru se navrhuje doplnit konkrétní podmínky pro získání statusu uznaného zaměstnavatele. Výbor regionů navrhuje, aby byly do sestavování seznamu těchto podniků, které budou moci využívat zjednodušených postupů, zapojeny regionální a místní orgány a aby v něm byly zohledněny etické aspekty náboru.

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

Obecná doporučení

- oceňuje snahu orgánů Evropské unie zajistit dostatečnou nabídku pracovníků s vysoce odbornými dovednostmi tím, že budou posíleny společné standardy EU a bude navržen postup zajišťující těmto migrantům přístup na trh práce v EU. V této souvislosti představují navrhovaná opatření krok správným směrem a přinejmenším zčásti odpověď na kritiku, jež byla vyslovena na adresu platné směrnice;
- domnívá se, že podpora a vytváření účinných cest pro legální a zdokumentovaný příliv státních příslušníků třetích zemí by měly být i nadále jednou z priorit migrační politiky jak na úrovni EU, tak na úrovni jednotlivých členských států a regionů. V tomto smyslu představuje vylepšený právní rámec pro vysoce kvalifikované migranty jeden z důležitých prvků nezbytného vypracování komplexní migrační politiky EU založené na zásadách dodržování lidských práv, mezinárodních závazků a solidarity;
- je toho názoru, že vzhledem k dlouhodobému cíli Evropské unie, tj. zachovat si konkurenceschopnost v celosvětovém měřítku, je nutné vypracovat a upravit komplexní strategii pro přilákání lidského kapitálu, ale také finančních investic ze třetích zemí. Posledně jmenovaný prvek je důležitý pro každý hospodářský systém, který chce zvýšit svou inovativnost, technologickou úroveň a konkurenceschopnost. Má však mimořádný význam v souvislosti s demografickou situací, jíž čelí některé členské státy, a s problémy na trzích práce v EU;
- poukazuje na to, že se Evropská unie již nyní potýká se strukturálním nedostatkem pracovníků v určitých odvětvích, a že se tento nedostatek bude prohlubovat s nepříznivým demografickým vývojem. Zároveň však Evropská unie v současnosti prohrává v soupeření o nadané lidi s takovými světovými aktéry, jako jsou Spojené státy, Kanada či Austrálie;

5. podotýká, že opatření zaměřená na přilákání pracovníků ze třetích zemí nesmí a neměla by nahradit rozsáhlé a na dlouhé období rozplánované investice do vzdělávání a odborné přípravy obyvatel EU. S ohledem na to, že mnohé země, zejména ty ve východní Evropě, se potýkají s odlivem mozků (tj. s odchodem kvalifikovaných osob), v jehož důsledku hrozí dané zemi či regionu vylidnění a emigrace vzdělaných lidí, by tyto investice měly být ve větší míře než doposud zaměřeny na profese, jež byly označeny za strategicky důležité, resp. se v nich nedostává pracovníků, a v jejich rámci by měla být vypracována konkrétní opatření na podporu těch, kdo se právě v těchto oblastech chtějí vzdělávat;

6. vítá rozsáhlou konzultaci, která byla při přípravě tohoto znění směrnice uskutečněna, vyjadřuje však znepokojení nad tím, že tato konzultace probíhala v příliš omezené míře na regionální úrovni, se zapojením regionálních a místních orgánů, jež nejlépe znají potřeby místních a regionálních trhů práce;

7. připomíná rovněž, že regionální a místní orgány hrají velice důležitou roli při poskytování veřejných služeb přistěhovalcům, a to co se týče jak jejich přístupu na trh práce, tak i jiných aspektů integrace (vzdělávání, bydlení, systém zdravotní péče atd.);

8. zdůrazňuje, že orgány na regionální úrovni hrají zásadní úlohu při identifikaci potřeb trhu práce a také při určování podmínek, jež vyžadují zavedení ochranných postupů (test trhu práce). Kromě toho by ovšem mohly vytvářet příznivou atmosféru ve vztahu k navrhovaným opatřením a potřebné kritické množství pro zvýšení povědomí o postupu modré karty;

Zhodnocení dosavadních opatření

9. poukazuje na to, že opatření zavedená v roce 2009 nesplnila očekávání, která v ně byla vkládána. Jednou z příčin bylo to, že byla umožněna koexistence paralelních systémů založených na vnitrostátních opatřeních a na opatřeních, jež byla zavedena danou směrnicí;

10. konstatuje, že z dosavadních zkušeností s uplatňováním postupu modré karty vyplývá, že zatímco Evropská komise usiluje o soustředění migrační politiky a odvětvových opatření na evropské úrovni, členské státy si i nadále chtějí zachovat a prosazovat vnitrostátní řešení;

11. poukazuje na to, že ani předpisy zavedené v roce 2009 nesplnily mnohé potřeby a očekávání jak migrantů, tak zaměstnavatelů, a namísto toho měly za následek to, že v EU přetrvává roztržistý systém, v němž mají pracovníci s vysoce odbornými dovednostmi a jejich rodiny obecně vzato nedostatečná práva, uchazeči o zaměstnání, zaměstnavatelé a správní orgány členských států nesou vysoké náklady a samotný systém je mimo EU málo znám, a tudíž je i nadále celkově neatraktivní;

Navrhovaná opatření – potenciální rizika a nedostatky

12. je potěšen návrhem snížit minimální výši příjmu, zavedením nástrojů na podporu vnitřní mobility, zjednodušením v oblasti možnosti získání dlouhodobého oprávnění k pobytu a zohledněním přistěhovalců, kteří již pobývají na území EU;

13. klade si otázku, jestli by se s ohledem na stále intenzivnější soupeření o nadané lidi nemělo zvážit, zda by mohly být do evropského migračního systému zahrnuty prvky systému řídicího se nabídkou či bodového systému (supply-driven system/point based system (PBS)) nebo hybridního systému po vzoru zemí, jimž se lépe daří přilákat pracovníky s vysoce odbornými dovednostmi (Austrálie, Kanada);

14. zdůrazňuje, že u osob s vysoce odbornými dovednostmi hrají při rozhodování důležitou roli takové aspekty, jako je možnost vybudovat si profesní kariéru, možnost využívat vybavení, jazyk sloužící ke komunikaci a také to, zda práce odpovídá jejich kvalifikaci. Výbor regionů vyjadřuje znepokojení nad tím, že v navrhovaných opatřeních jsou tyto aspekty ještě stále zohledněny jen v malé míře;

15. je potěšen tím, že modrá karta bude moci být udělována nejen pracovníkům, kteří přicházejí na území EU, ale také těm, kteří na jejím území již pobývají;

16. současně však poukazuje na to, že je nutné vyjasnit otázku, proč by tato možnost měla být dostupná pouze těm, jimž bylo přiznáno postavení uprchlíka. V návrhu směrnice se výslovně uvádí, že se tato možnost nevztahuje na sezónní a vyslané pracovníky ani na osoby, jejichž žádost o přiznání postavení uprchlíka ještě nebyla vyřízena. Výbor regionů sice chápe politické důvody pro toto rozhodnutí, podotýká však, že pokud by bylo i jiným kategoriím osob pobývajících na území EU umožněno, aby si našly zaměstnání odpovídající jejich kvalifikaci, mohlo by to přinést stabilnější vyhlídky pro dotčené migranty a zaměstnavatele, a tím i lepší využití lidského kapitálu;

17. poukazuje na to, že cílem opatření spojených se zaměstnáváním státních příslušníků třetích zemí na pracovních místech vyžadujících vysoce odborné dovednosti by mělo být nejen přilákat přistěhovalce, ale také vytvořit pro ně takové podmínky, aby měli větší šanci v EU zůstat a účinně se integrovat;

18. žádá, aby se k otázce zaměstnávání osob s vysoce odbornými dovednostmi přistupovalo holistickým a komplexním způsobem v souladu s logikou migračního procesu – od náboru přes přijetí a zjištění dovedností až po účinnou integraci a nakonec i volný pohyb na trhu práce v EU;

19. v souvislosti s navrhovanými opatřeními se domnívá, že je nutné vypracovat jednotnou a všeobecně uznávanou metodu shromažďování údajů ohledně potřeby pracovníků s vysoce odbornými dovednostmi v různých profesích a na různých trzích práce. Zavedení mechanismů, jež by umožnily účinněji než doposud zaplňovat mezery na trzích práce v jednotlivých členských státech, by vyžadovalo další rozvoj takových iniciativ, jako jsou portál EURES, EuroPass a opatření, jež jsou momentálně plánována v rámci nové agendy dovedností, díky čemuž by bylo možné zprostředkovávat kontakt mezi zaměstnavateli hledajícími uchazeče o práci a potenciálními zaměstnanci, kteří mají odpovídající dovednosti. Současně zdůrazňuje, že při shromažďování těchto údajů mohou sehrát klíčovou úlohu evropské regiony;

20. vyjadřuje obavu, zda navrhovaná opatření v dostatečné míře umožňují zohlednit mladé absolventy, u nichž se může stát, že výše jejich výdělku nebude stačit ke splnění kritérií stanovených v této směrnici;

21. zdůrazňuje, že otázka uznávání kvalifikací – a praktických aspektů tohoto procesu – bude zvlášť důležitá v případě kategorie osob, které se poprvé stávají potenciálními příjemci v rámci tohoto systému, tj. těch, jimž bylo přiznáno postavení uprchlíka, a těch, kteří mají nárok na doplňkovou ochranu. Dá se očekávat, že u těchto osob bude mimořádně obtížné a složité doložit jejich kvalifikaci;

22. zdůrazňuje, že je třeba věnovat větší pozornost etickým otázkám souvisejícím s nábořem pracovníků s vysoce odbornými dovednostmi pocházejících ze třetích zemí a usilovat o vypracování účinných metod, jak zamezit odlivu mozků z méně rozvinutých zemí, které už i tak nedisponují dostatečným lidským kapitálem;

23. žádá, aby byla provedena důkladná a spolehlivá analýza ohledně odlivu pracovníků s vysoce odbornými dovednostmi ze třetích zemí a potenciálních důsledků tzv. odlivu mozků. Výsledky této analýzy by měly být využity k vypracování společných opatření (EU a zemí původu migrantů), jejichž cílem by bylo zamezit negativním dopadům migrace a pokud možno formulovat řešení, z nichž by měli užitek všichni (migrace prospěšná pro země původu, cílové země i pro samotné migranty);

24. poukazuje na to, že každý migrační proces je komplexním a mnohaúrovňovým jevem, v němž hrají značnou roli jak cílové země, tak země původu migrantů. Mimo jiné v souvislosti s výše zmíněnými etickými otázkami vyzývá k tomu, aby byl posílen dialog a aby byla navázána užší spolupráce mezi orgány EU a orgány zemí původu migrantů a tranzitních zemí, a to i na regionální a místní úrovni. Při této spolupráci by na základě nástrojů mezinárodního práva veřejného měly být využívány již existující orgány a platformy, jakými jsou například ARLEM, CORLEAP, pracovní skupina pro Ukrajinu, smíšené poradní výbory a pracovní skupiny. K podpoře mechanismů cirkulační migrace by bylo vhodné využít zkušenosti Evropské nadace odborného vzdělávání;

25. domnívá se, že návrh je v souladu se zásadou subsidiarity, jelikož jeho cíle – tj. obstat v mezinárodním soupeření o pracovníky s vysoce odbornými dovednostmi – nemůže být uspokojivě dosaženo jednotlivými členskými státy, nýbrž z důvodu rozsahu ho lze lépe dosáhnout na úrovni EU. Navrhovaná opatření nepřesahují rámec toho, co je nezbytné pro zvýšení schopnosti EU přilákat a udržet si státní příslušníky třetích zemí s vysoce odbornými dovednostmi a pro zvýšení jejich mobility a pohybu mezi pracovními místy v různých členských státech, a ponechávají členským státům určitou flexibilitu, aby mohly systém přizpůsobit své vnitrostátní situaci. Návrh je tudíž v souladu se zásadou proporcionality;

Úloha regionů

26. rád by zdůraznil, že socioekonomické důsledky migrace, k nimž patří například dopad na fungování trhů práce a na sociální či kulturní sféru, jsou nejvýrazněji pociťovány na regionální a místní úrovni. Obdobně by se na celkovou konkurenceschopnost Evropy dalo pohlížet jako na abstraktní pojem, nicméně klíčový význam má zajištění konkurenceschopnosti a vysoké míry inovativnosti evropských měst a regionů, s využitím činnosti, již každodenně vykonávají neziskové subjekty a třetí sektor;

27. podotýká, že při zahrnutí regionálního hlediska do diskuse o navrhovaných opatřeních vychází najevo různé paradoxy. Jedním z nich je to, že se může stát, že přistěhovalce s vysoce odbornými dovednostmi budou lákat nejvíce rozvinuté regiony, přičemž budou nejvíce potřební v těch regionech, které nebudou schopny nabídnout tak atraktivní podmínky pro práci a pobyt;

28. je potěšen tím, že byly zachovány obezřetnostní postupy, které mohou být zavedeny v případě zhoršení situace na trhu práce v dané zemi;

29. rád by zdůraznil, že z místního a regionálního pohledu nabývá mimořádného významu otázka, jíž se návrh Komise zabývá jen v nepatrné míře, tj. jakým způsobem lze zvýšit účinnost integračních opatření a jak využít existující osvědčené postupy v této oblasti;

30. navrhuje, aby se na úlohu partnerů na místní a regionální úrovni pohlíželo z různých úhlů, například co se týče: zavedení zkušebních zjednodušených systémů (fast-track) v partnerství mezi regiony, státy a soukromým sektorem; účinného sdílení osvědčených postupů, zejména v oblasti uznávání kvalifikací, snížení strukturálního nesouladu, účinnosti integrace; a provádění opatření, která umožní co nejlépe přizpůsobit formální kvalifikace potřebám místních a regionálních trhů práce.

31. zdůrazňuje, že je v oblasti komunikace nutné navázat bezprostřednější kontakt s podniky a zapojit podniky do vypracovávání iniciativ zaměřených na začlenění na trh práce.

V Bruselu dne 8. prosince 2016.

*předseda
Evropského výboru regionů*

Markku MARKKULA

